

MAGYAR URASSZONYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA
XIV. EVFOLYAM, 9. SZÁM
BUDAPEST, 1937 MÁRC. 20
ÁRA 80 FILLÉR

Walter Rózsi
a M. Kir. Opera tagja
a „Sybill” főszerepében

A kecskeméti egyetemes ref. jogakadémia hallgatói fényesen sikerült bálja. A nyitó-hölgyek balról jobbra: Szilágyi Mucó, Nemesszegi Ili, Ballus Éva, Gerece Nóra, Bács Vali, Tormássy Mancsi, Bartha Sári, Szabó Edith, Sváb-Kovács Piri, Kovács Kata, Demény Lili, Pásthly Baba. Az urak nevei, balról jobbra: Koncz Pál, Fodor György, Nagy Miklós, Garzó György, Jeney Pál, Rektorisz Gyula, Aigner Béla, Király Endre, Révész László, Kovács Aladár, Révész István, Pázkán Béla, Faragó János, Tober Rudolf

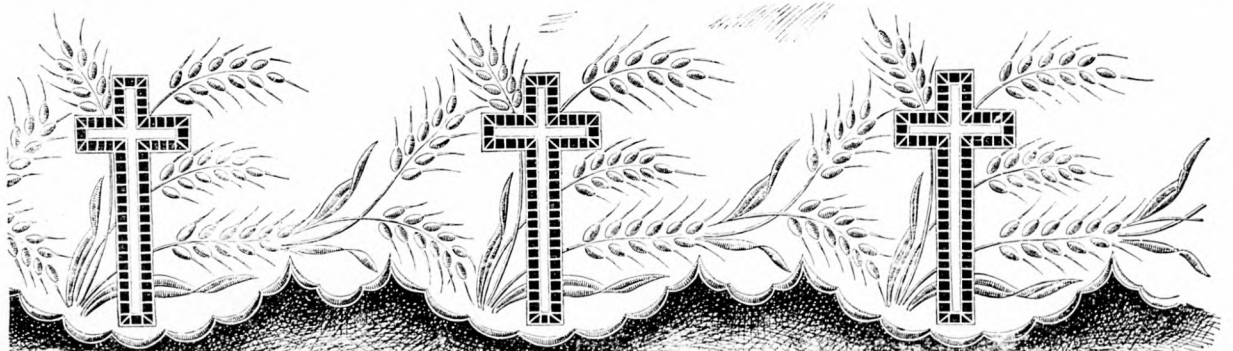
A TÁRSASÁGBÓL

Katula Koki Budapest, a Zrinyi-bál magyarruhás bálkirálynője

Özv. Kántor Kálmánné leánya: Fettich Lászlóné és gyermekei: Iduka, Lacika és Ferike, Budapest

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XIV, ÉVFOLYAM 9. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1937 MÁRC. 20
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11-12-93

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekk száma 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre
12 P, negyedévre 6 pengő, Belgiumban, Franciaország-
ban, Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csehszlovákiai korona, félévre
90 csehszlovákiai korona, negyedévre 50 csehszlovákiai korona, Romániá-
ban: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei, Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZI MUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KORÚT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

Futballmeccs

Írta: Lőrincz László

Az emberek száma ötvenezer!

S ez itt a pálya: fű és homok.

Akik itt vannak, egytől-egyig

Most gondtalanok és boldogok.

Izonyú ez az emberkaréj...

Zsibongva-zsong és döngve-döng,

Mint őszi szél súvít a hang

S a felhők félnek odafönt.

Ember-tenger sístereg itt

S a szó vadultan háborog,

Most kifut a gyepre két csapat
És felüvölt rá száz torok.

Futball zümmög légen át,

Keserű, furcsa, szörnyű dal,

Égig csap a szenvedély,

Mely minden piszkot betakar.

Puffog, durran, kergetánc,

Huszonkét ember ölni kész.

Vihar száguld ily őrijűtön,

Mikor sarkában a szörnyű vész.

Csattog, pattog, penderül,

Durran, kattan: «Reznicek!!»

Az arénában szent vadak

És üvöltöző dervisek:

— Rugd tovább, hej, nem apád!

— Hülye bíró! Hát nincs szeme?!

És felharsan a zöld gyepen

Fájdalmas reccs: — a csont-zene...

Húsz ember ott lenn hempereg,

Sikolt, rugdos, nyérít, harap,

A Colosseum-hangja ez,

Barbár hang, mely ittmaradt!

Koncert, mit ördög komponált.

A kéntokádó Hold-tava,

Roppan, robban, mámorít

A kifreccsenő vér szaga.

— Add a labdát, gólt nekik!

Süketre ordít ennyi hang,

(Hol van a lélek? Jajdul fel bennem)

A gólkirály! Ez itt a rang!

Korunk hőse a futballista...

Feltalálták a rák szérumát?

Ugyan kit érdekel? — Reznicek!!!

Add a labdát, fuss tovább!

Súvít a labda: végre!

Gó!!!!

(Költők, kik ájult-éjszakákon

A lelket adtátok ennek a világnak,

Higgyétek: a lélek meg fog halni...

Élete még pár év, vagy pár nap.

Ne sírjatok, költők, ne égjen bennetek

Virágzó súlyos penészként a bánat,

Legyetek megint csak és csak emberek,

Aztán menjetek el — centercsatárnak!)

HELYSZINI

közvetítés

Irta: Gyomai György

— Helyszíni közvetítés következik,
— mondta fahangon a bemondó-
nő. — Beszélő Bender, rádióknk
riportere.

Este tíz óraker történt ez. Nyálkás,
álmos őszi estén, amikor a kutya
sem hallgatott a rádióra s a milliós
város dideregve unatkozott.

Fiatalember ásítós hangja bugy-
gyant ki a hangszórók száján.

— Halló, jóestét, barátságos kis
szalonban vagyok, hölgyeim és
uraim. Pompás biedermeier-búto-
rok közt. Elöttem az asztalon re-
mek italok, cigaretták. Átellenben
selyemdivány. Rajta csodás pár-
nák. A párnákon elegáns és rend-
kívül megnyerő külsejű gentleman
szivarozik mosolyogva. Gondosan
ápolat kezében hat személyre be-
rendezett, pompás pisztolyt szoron-
gat. A pisztoly kékesfekete csöve
barátságos biztatással a homlokom-
nak van szegezve. Fölösleges is ta-
lán említenem, hogy kezem, lábam
gyöngéden össze van kötözve. S a
rokonszenves gentleman kedélye-
sen biztat pisztolyával, hogy csak
csevegjek gyorsan, mert minden
pillanat drága.

— Önök bizonyára kíváncsiak arra,
hogyan kerültem e kis szalonba.
Elmondom. Tegnap esti sétámon
egy tiszteletreméltó férfit váratla-
nul a hátamhoz szorította pisztolya
csövét. Megesiklintott velem és a fü-
lembe súgta: Ide a pénztárcát! Rá-
dióriporternél keres maga pénzt,

apuskám, kacagtam ártatlan kék
szemébe. Micsoda, maga rádiós,
hisz akkor maga az én emberem,
lepődött meg kellemesen kedves
utcai ismerősöm és a fülemben
súgta utasításait: velem jön, ott az
autóm, ha egy hangot ad, a halál
fia. Gondolhatják, hölgyeim és
uraim, mily kitörő örömmel fogad-
tam e szeretetreméltó meghívást.
Így lettem vendége e kis szalonnak
és elragadóan figyelmes házigaz-
dának.

— Önök persze azt hiszik most,
kedves hallgatóim, hogy tréfálok.
Hogy mennyire tévednek, azonnal
belátják, ha megmondom, hogy szi-
vélyes házigazdám nem más, mint
Stocking, a halálraítélt gyilkos, ki-
nek arcképére a lapokból még
élénken emlékezhetnek. Stocking,
mint ismeretes, nemrég szökött
meg páratlan vakmerőséggel a
fegyházból s szolgálatkész rendőr-
ségünk még a föld alatt is keresi.

— Most pedig átadom a szót ma-
gának Stockingnak, aki el akarja
mondani szökése történetét és be-
akarja bizonyítani ártatlanságát.
Mert, amint már előttem elmon-
dotta, a gyilkosságot nem ő kö-
vette el.

Fürészélő hangja recsegett:

— A szökésem így történt. Haj-
nalban leütöttem az őrt. Felvettem
a ruháját. Kimentem a folyosóra.
Leütöttem a másik szundikáló őrt
is. Ennek a ruhájába bujt a cella-

társam. Az őrkötől elvettük a kul-
csokat. Kettesben lesétáltunk az
udvarra. A garázsban felültünk
egy teherkocsira. Odaálltunk a
hátsó kijáratához. Tülköltünk eré-
lyesen sokáig. És a kapu kinyílt
előttünk. A kacagást alig tudtuk
visszatartani, mikor kirobogtunk.
A legelső városban rendes ruhát
szereztünk. S búcsút vettünk egy-
mástól. Én idejöttem és most csak
azért szólok a nyilvánosság előtt,
mert tudtára akarom adni minden-
kinek, hogy ártatlanul ítélték ha-
lálra. Az igazi gyilkos szabadon jár
most is. Neve...

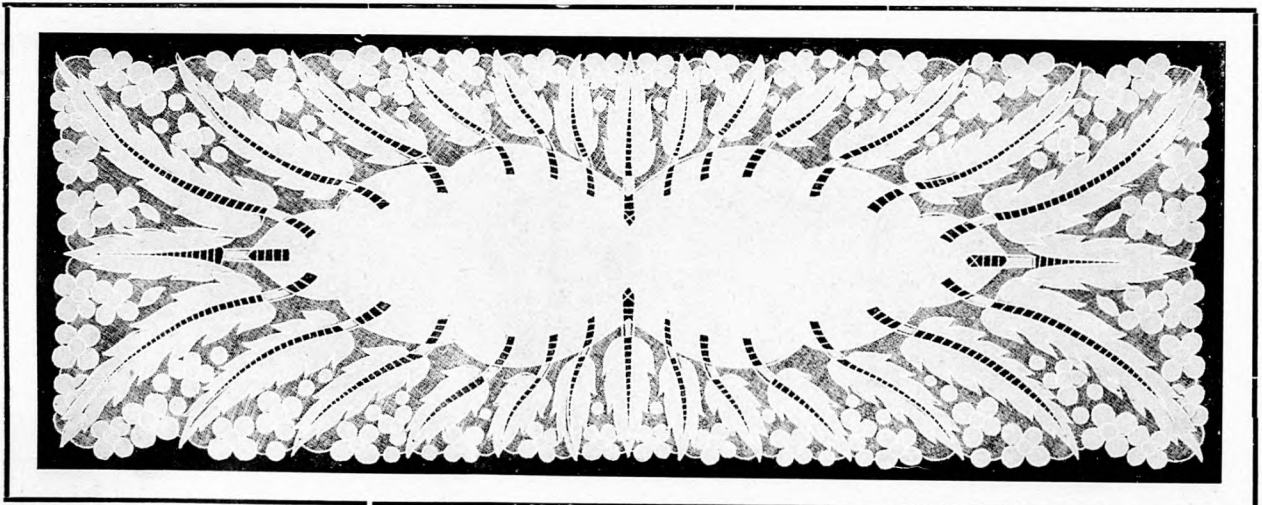
Lövés dörrent. Velőkgig hasító si-
koltás hallatszott. S egy végtelen-
ségnek tetsző hátborzongató vára-
kozás után megcsikordult a be-
mondó rémült hangja.

— Hölgyeim és uraim, a közvetí-
tés megszakadt. Nem tudjuk, mi
történt.

— Mi volt ez? Valami színdarab?

— néztek egymásra a hallgatók s
előszedték a műsort. — Ki játszik?
Valami Bender. A riporter.

— Tud hatni az idegekre, ügyes
fiú ez a Bender, — ez volt a meg-
állapítás az első percben. Sokan
kacagtak is. De hogy a riport nem
akart folytatódni s a készülékek
szakadatlanul jeleztek, a hallgatók
százazeirebe belevillámlott a meg-
érzés. Ez nem lehet tréfa. Milliók-
kal ilyen játékot üzni nem lehet.

Rátétes futó. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Teréz-körút 6)

Egyszerre mindenki úgy érezte, vér csöpög a hangszórókból. S e megállapítás után leírhatatlan izgalom feküdt a városra. Gyilkosság történt, sikongták elfehéredve a nők. Agyonlőtték Bendert a mikrofon előtt. A lát a nőkről átragadt a férfiakra. Kiröppent az utcára. S öt perc sem telt belé, a Studióban megszólaltak a telefonok. Mi történt, libegték lázas hangok. A központ nem győzte a választ. Semmit sem tudunk. Sokan a Studió elé rohantak autóikkal. A portást ostromolták. Mi történt? Mások a rendőrséget riasztották fel. Gyilkosság történt. Stocking agyonlőtte Bendert a mikrofon előtt. Fogják el a gyilkost.

Az álom kiröppent a város szemeiből. Az utcán tömegek verődtek össze. Az emberek egymásnak ujságolták a nagy eseményt. S a hangszórók előtt százezrek álltak léleket visszafojtva. Mi lesz?

Hirtelen ideges hang csapódott ki a hangszórókból:

— Hölgyeim és uraim, közöljük önökkel, hogy a rádió igazgatósága a rendőrség közbelépését kérte a titokzatos ügyben. Egyebet mi sem tudunk.

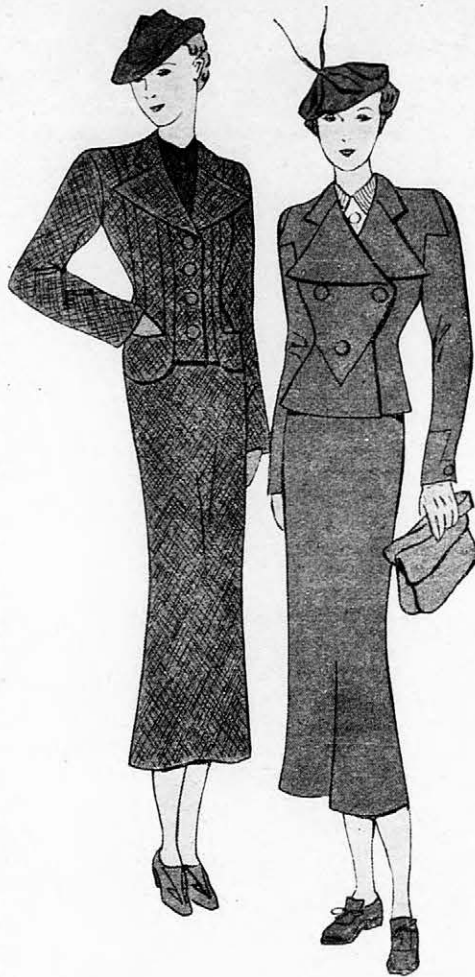
Az izgalom még nagyobb lett. A körutakon, az ujságok kirakataiban óriási plakátok jelentek meg. Meggyilkolták Bender riportert, a rendőrség lázasan nyomoz. A lapok tudósítói felhármították a szerkesztőségeket. Leállítani a gépeket, szenzáció. Riadóautókon detektívek, rendőrtisztek robbogtak néhány perc múlva a város különböző pontjai felé. A városban rémhírek keringtek. S a lélegzetállító izgalomban szinte megállt az idő.

— Hangjáték, — kacagott valaki gúnyosan a Studió előtti téren, hol a cukrászda hangszóróját egész tömeg figyelte. — Hangjáték az egész.

Mindenki találgatózott. Biztosat senki sem tudott. Hangjáték lenne ez a gyilkosság? Komédia a rendőrség közbelépése és a lövés?

— Falhoz állít Bender mindnyájunkat, — kiáltottak hahotázva egyre többen. — Meglátják, a végén kacagni fogunk. Szinte végszóra harsogta a hangszóró.

— Rendkívüli hírt közlünk hallgatóinkkal. A Netropal-szálló jelentette a rendőrségnek, hogy a 238. számú szobából fegyver-

dörrenés hallatszott. Azonnal detektívek mentek a helyszínre. Betörték az ajtót s megállapították, hogy az egyik fotójában Bender fekszik, rádiónk riportere, össze van kötözve és él. Előtte a szőnyegen holtan fekszik Stocking, a gyilkos, kit a detektívek azonnal felismertek. Bővebbet a rendőrségi vizsgálat után közlünk.

Míntha bomba robbant volna. A kétkedőkben jegesre vált a vér s egyszerre minden a Bender nevével lett tele. A hangszórók előtt szívremegtető izgalomban várakoztak a hallgatók. Hogy történhetett ez a fordulat, ez volt minden arcon. És tüzelt ki minden szemből. Bender lőtte agyon Stockingot. A hitetlenkedők sápadtan hallgattak. Ez nem játék, ez dráma, mely a fülük hallatára játszódott le. Már a rendőrség is belekapcsolódott az ügybe. Nyomoz.

Kínos várakozásban, szívdobogva hallgatott a város.

A Netropal előtti úttestet egyszerre autók ezrei lepték el. A forgalom megszűnt. A szállót lezárták. A rend fenntartására riadóautókon rendőrök érkeztek a szálló elé.

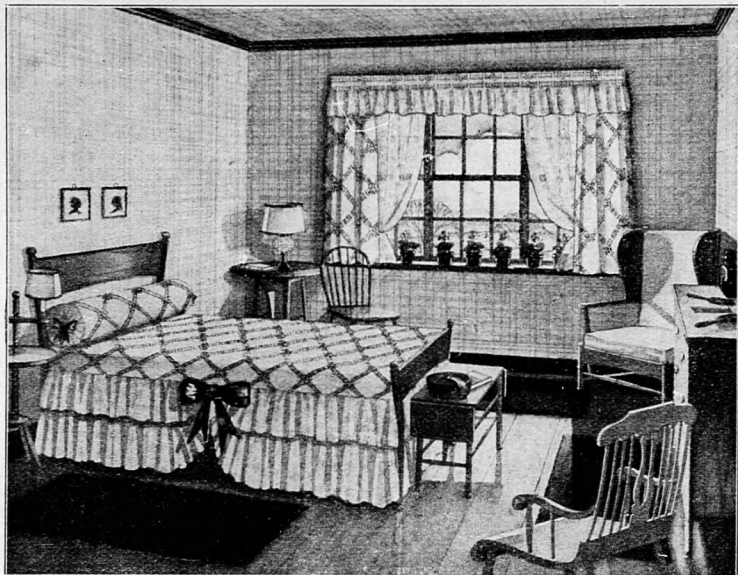
A tömeg egyre nőtt. Mi történt a 238. számú szobában? Erre várt feleletet a rengeteg ember. Irtózatossággal eltelt egy félóra.

S egyszer a Netropal éttermének hangszórói beharsogtak a fülekbe:

— Hölgyeim és uraim — mondta a szpiker izgatottan —, szenzációs bejelentést teszek. A rendőrség befejezte munkáját a szállodai szobában. Riporterünk a gyilkosság színhelyéről akar beszámolni önöknek a történetekről.

Milliók forró lihegése fogadta e szavakat. A hangszórókba szinte belebujtak az emberek. Hogyan ölte meg Bender a hírhedt Stockingot?

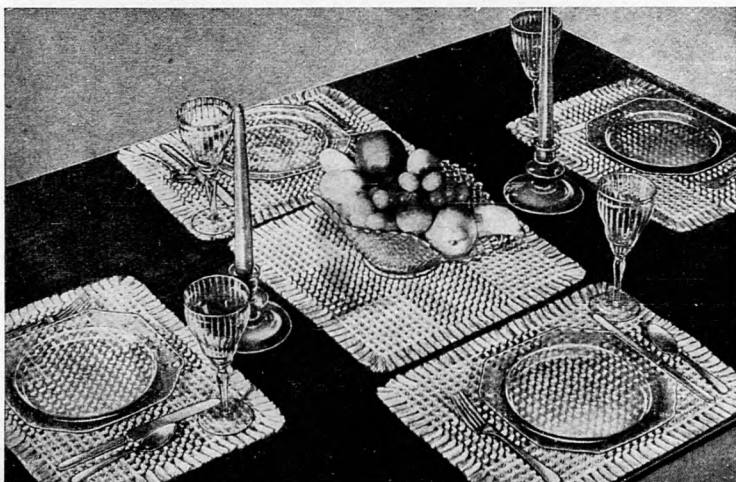
— Méltóztassanak megengedni, hallgatóim, — hallatszott a riportert erőltlen hangja —, hogy távirati stílusban elmondjam, mi történt a 238. számú szobában. Mint riportem elején említettem, Stocking autójába kényeszerített. Elkábított. S mint egyik részeg barátját, cipelt fel a szobájába. Itt megkötözve tartott. Másnap, vagys ma, megtörtén panaszkodott, hogy ártatlanul ítélték halálra. Az igazi gyilkos szabadon van és el akarja

M o d e r n h á l ó s z o b a

Terítéshez használt legújabb dívatú kézimunkák. Leírása kézimunkarovatunkban. A hozzávaló anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. ker., Teréz-körút 6. szám alatt)

tenni őt az útból, hogy el ne árulhassa. Arra kért, tegyem lehetővé, hogy igazát a rádió nyilvánossága előtt bebizonyíthassa. Mivel a riport szenzációsnak ígérkezett, a mikrofon elé engedtem Stockingot. Beszéde közben a szomszéd szobából beugrott egy fiatal ember s agyonlőtte a banditát. Ez volt a gyilkos, fogassa el, ezek voltak a haldokló Stocking utolsó szavai. Néhány perc múlva ránk törte az ajtót a rendőrség.

Másnap a lapok különkiadásban számoltak be a gyilkosságról. Közölték Stocking és Bender arcképét. A rendőrség teljes erővel nyomozott a gyilkos után.

Bendert másnap újságírók, fotografusok százai kísérték abba a szanatóriumba, hová igazgatója vitette, hogy az izgalmakat kipihenje.

A szanatórium fehér szobájában az igazgató egyedül várta a riportert. Csekket csusztatott a kezébe.

— Egy kis fájdalomcsillapító, öreg fiú, — ütötte barátságosan hátba. — A fizetést pedig tiszzeresére emelem. Remélem, meg van elégedve?

Elmúlt egy hosszú év.

Egyik unalmas délután Bender igazgatója irodájában cigarettázott.

— Nézze, hogy szidják a lapok a rendőrséget, — mutatott az igazgató a kezében levő újságra. — De meg is van rá az okuk. Ma egy éve gyilkolták meg Stockingot és a gyilkos még mindig nincs meg.

— Nem is lesz meg soha, — nevetett a riportert. — Emlékszik, direktor, ezelőtt egy évvel magához rendelt és kirugással fenyegetett. Kigúnyolt, hogy csak a Stiglictenyésztők Nemzetközi Egyesületének alapkövetélteli ünnepélyéről, meg a Birkaidomítók Társaságának díszközgyűléséről tudok közvetítést adni. Elkéseredve ültem egyik barátom Netropalbeli szobájában, mert akkor már annak a nyakán élösködtem. És törttem a fejem, mit csináljak. Nem volt egy eredeti gondolatom, mégis mérnököt, mikrofont kértem. Összekötöttembe léptem a Studióval. Tartottam a vonalat. Felszereltük a mikrofont a szobai telefonra és vártunk. Az előadásra kitűzött idő egyre közeledett. S még mindig nem tudtam, miről adok riportot. Már csak percek voltak hátra. Kínos percek. Törttem a kezem, mit tegyek. S egyszer csoda történt. Valóságos csoda. A szomszéd szobában lövés dörrent. Átrohantunk. Stocking vonaglott a földön, ki elmondta, hogy az igazi gyilkos ölte meg, hogy el ne árulhassa. Egy pillanat alatt kész volt a tervem. Átvittük lóhalálban a mikrofont. A közvetítés megkezdésekor mesélni kezdtem. Kitaláltam hamarjában valamit. Utánoztam a Stocking hangját, egy könyvvel a lövést is. Mérnökbarátom megkötözött s eltávozott. Én ordítózni kezdtem. Végre jött a szobalány. A többi már ismeretes.

Az igazgató fejét csóválva kacagott s a riportert vállára vágott:

— Ezt jól megcsinálta, öreg fiú.

IRTA: PIERRE LAFILLE

Kegyves család

FORDITOTTA: K. LÁNYI PIROSKA

Az öregasszony ott ült az ablak mellett. Arcával kifelé fordult, pedig semmit sem látott a külvárosi utcából, az ólmos szürke égből, a szemközti házak kopott falából... hiszen vak volt. Várt... egész nap csak várt... Amíg várákozott sötét és kietlen volt körülötte és benne minden. Mélységes éjszakája csak akkor virradt meg, amikor belépett a szobába a leánya. Ha meghallotta, hogy csikordul a zárban a kulcs, hirtelen világsodni kezdett benne a sötétség, s miközben Denise végigjött az előszobán, kismultak fáradt, keserű vonásai és mire odaért a fotelhez a leány, már egy mosolygós édesanyját találta.

— Kicsi leányom, drága gyönyörű, kis leányom, csakhogy itt vagy! — mondta örömtől reszkető hangon és tétován kitérte Denise felé a karját. Denise belesimult a két kitért öreg karba és fáradt fejét, amelyről a gond már letörölt minden szépséget és ifjúságot, odahajította az öregasszony vállára.

— Hogy vagy kis virágszálam, remélem nem dolgoztál sokat? — kérdezte aggódva.

— Dehogyn dolgoztam, anyukám... hiszen tudod, szeret engem a Jóisten... olyan helyem van, hogy a mennyeországból az angyaloknak se lehet különbség... Ma például egy szalmaszálat se tettem keresztbe... csak a feleket fogadtam... Nem is hiszed, milyen mulatságos ez, anyukám...! — mondta vidám, könnyed hangon és közben megjelent szeme előtt a nagy terem, ahol 30 leány verte az írógépet. A cégvezető magából kikelt vörös képe is megjelent előtte, hallotta rosszindulatú megjegyzéseit és látta a mozdulatát, amint kettétépte egész délelőtti munkáját.

— Be fog jönni hivatalos idő után... Újból meg fogja csinálni... Érti kérem? És ha megint hiba lesz benne... el fogom bocsájtani... Holnap reggelre az asztalomon legyen a munka...! Ezt mondta a főnök és amig hazaért Denise, folyton fülébe csengtek ezek a szavak. Azon

gondolkozott, hogy vajon milyen kifogást fog majd mondani anyjának, hiszen 30 oldal sűrűn teleírva rendkívül nagy munka, akár éjfélig írhatja...

— Anyukám, drágám... sajnos, nem maradhatok sokáig itthon... tudod... meghívtak színházba... Ha nem vennéd rossz néven, elmennék... A Fürgeteget adják... nagyon dicsérik... Úgy szeretném látni... Úgye, nem veszed rossz néven...?

— Hát már hogyan vennéd rossz néven... csak menj el fiacskám... hiszen egyszer vagy fiatal... most az ideje, hogy szórakozzál... Nem is hiszed, mennyire örülök annak is, hogy vasárnap délután még egy kicsit táncolni... Csak az fáj, hogy nem láthatlak, amikor olyan szépen felöltözve belépsz valahová...

— Azt mondják, anyuskám, hogy egészen csinos vagyok az új tengerzöld ruhámban...

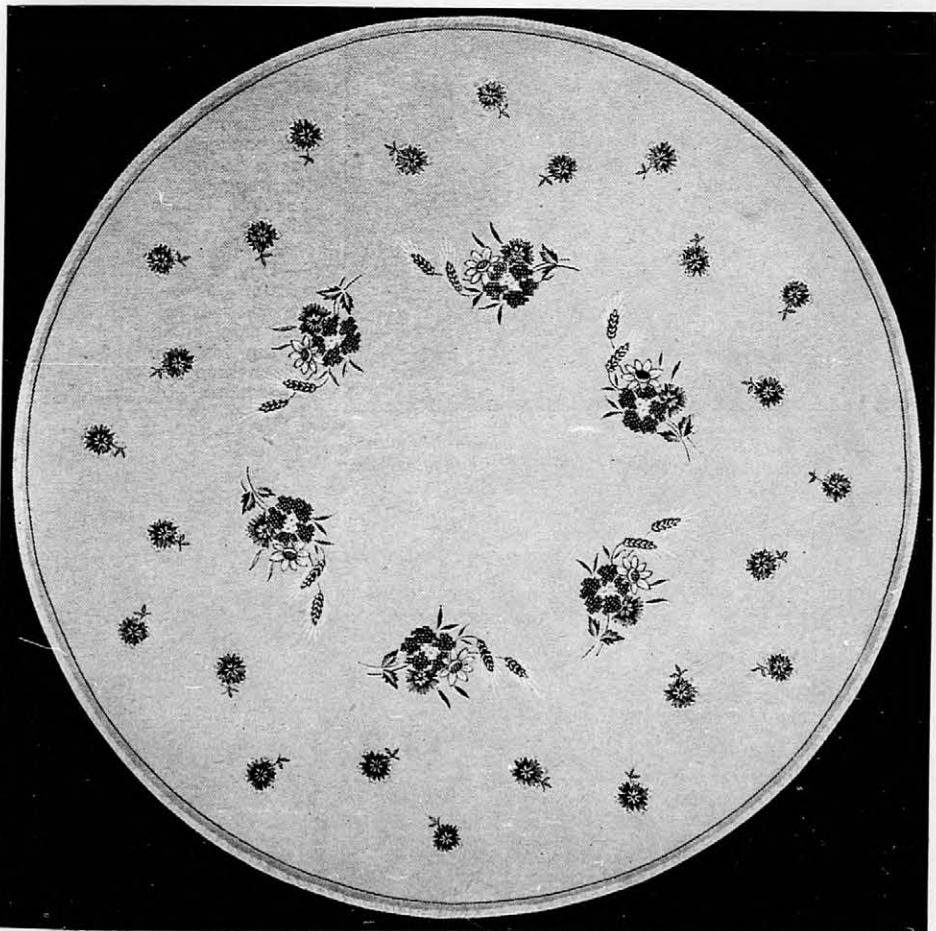
— mondja a leány és megelégedetten nézi az édesanyja lelkes arcát. Hálás a Jóistennek, hogy a táncos teák gondolata az eszébe jutott. Más-különből mivel indokolta volna, hogy minden vasárnap ötöltől hétig távolmarad. Ezeken a sivatár, keserves vasárnap-délutánokon ez a kegyes hazugság adott erőt neki. Jó volt tudni azt, hogy mialatt ő aktákat másol egy zug-ügyvédi irodájában, az édesanyja azt hiszi, hogy tengerzöld selyemruhában, elegáns ifjú karján táncol a leánya. Jó és megnyugtató tudat volt az is, hogy az édesanyja őt szépnak és üdének képzele... az egyetlen lény a földön, akinek a számára ő ifjú és gyönyörű...

— Melyik ruhát veszed föl a színházba, kisleányom? — szólalt meg az öregasszony és szavai hirtelen felratták Denise a gondolataiból...

— Melyiket, anyuskám? A... lilát... tudod, az nagyon jól áll a szőke hajamhoz! — mondta, miközben benézett a tükörbe és szemügyre vette fakó haját, amelybe a sok gond és munka olyan korán kevert ősz hajszálakat...

— Igen... a lila jól állhat neked... hiszen szép piros lehet az arcod... Gyerekkorodban is mindig kicsattanóan piros volt... Neked tudom, nincsen szükséged rúzsra...

— Nem... édesanyám... nekem hála Istennek, nincsen szükségem rá... — felelte a leány és most arra gondolt, hogy néha még a sok hazugság közepette igazat is mondhat. Mert neki csakugyan nincs szüksége rúzsra... Az ő beesett, sápadt-sárga arcáról elűtte a festék és különben is... már régen letett arról, hogy tessék valakinek... Az egyetlen, akinek tetszeni akar... ez a világtalan öregasszony és ez rúzs, festék... púder nélkül is szépnak tudja...

Színes hímezésű miliő. Részletes leírása kézimunkarovatunkban található. A hozzávaló anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6)

— Még nem kell készülnöd, leányom? — kérdi aggódva az öregasszony.

— De igen... nemsokára, anyukám... csak előbb megvacsorázzunk ketten... Hoztam ám finom vacsorát... Sonkát, vaját, finom sajtot, tortát, gyümölcsöt...

— Istenem, ennyi mindent... ő, milyen boldogok is lehetünk, hogy ezt megengedhetjük magunknak...

— Bizony... bizony... — felelte rá kissé szórakozottan Denise és már terítette is a kopott asztalkát... Az édesanyja rányérjára felrakta mindazt, amit mondott, a saját tényérjára pedig egy szelet kenyeret tett és eléje egy bögre zsírt.

Leültek egymással szemben. Az öregasszony élvezettel ette a finom falatokat és Denise gépiesen, kötelességszerűen nyelte a zsíroskenyeret.

— Iszunk bort, anyukám? — kérdezte Denise.

— Ejnye, te kis iszákos... hát nem bánom, ha gusztusod van rá... — mondta az öregasszony és látszott az arcán, hogy már előre örül a jó finom vörösbornak.

Denise töltött a pohárba... a sajtjába pedig vizet öntött...

— Egészségedre, anyukám! — mondta vidám hangon és ivott a pohár tiszta vízből...

— Egészségedre, kisleányom és arra, amire én gondolok... szeretném, nagyon szeretném már, ha hárman ülnék az asztalnál... Tudod, kisleányom, én öreg vagyok már, nem tudhatom, hogy meddig élek... szeretném tudni, hogy révbe jutottál... Hidd el, nem jó annyit húzni a dolgot... Ha jó fiú, kedves fiú... menj hozzá, kisleányom...

— Ó, anyukám, hogy te mindig csak erre gondolsz, hidd el, jobb így kettesben... Egy férfit olyan nehéz kiismerni... és olyan jó ez a függetlenség... én szeretek szórakozni, szeretek szép ruhákban járni... Talán ha férjhezmennék, ezt mind nem tehetném...

— Már miért ne tehetné, drágám... hiszen amint mondd, Jules jómódú ember és milyen figyelmes...

az a sok virág, amivel elhalmoz... Én nem tudom, milyenek a mai leányok... Nektek minden természetes... Azt hiszem, az a baj, hogy túlságosan elkényeztetnek az udvarlók, gyermekem... de hidd el, ez sem tart ám örökké... hiszen... no, ezt nagyon halkán mondom ám... te már harminc is elmúltál...

— Már régen, anyukám... harmincnégy leszek májusban... de ez ma nem számít... Azt mondják, hogy húsznak se lát-szom... — mondja nevetve Denise és már bánja, hogy azt a képzeletbeli Jules beádlította a hazugságok láncolatába. Egyszer olyankor találta ki, amikor nagyon kesergett az édesanyja az ő sorsa miatt. El nem tudta képzelni, hogy Denisnek, akit ő forró anyai szívére keresztül vonzóznak és gyönyörűnek tudott, ne akadjon szerencséje. Addig kesergett, zsörtölődött, amíg Denise kénytelen-kelletlen előhozakodott Jules-lel, a képzelte imáddal... Romantikus mesét talált ki, hogy miképpen ismerkedtek meg, leírta a külsejét, megtette neves ügyvédnek...

beszélte a családjáról... bókokat, szerelmi vallomásokot adott a szájába és nyáron tiszóráira szánt pénzből virágot vásárolt és úgy adta át az anyjának, mintha figyelmes udvarlójától kapta volna. Az öregasszony beleélte magát abba a gondolatba, hogy leányának komoly kéréje van és nem volt nap, hogy ne sürgette volna Denisét, hogy hozza el már egyszer Julesét...

— Hozd el egyszer, leányom... Igaz, hogy sajnós, úgyse lát-

hatom, de mi, akik nem látunk, valami hatodik érzéket kapunk a Jóistentől... Hidd el, nekem csak két percig kell beszélnem valakivel és már meg tudom mondani, hogy jó vagy rossz ember-e az illető...

— Igen... igen anyuskám, el fogom hozni... de most éppen külföldön van... Londonban... fontos tárgyalásai vannak... — hazudta és akkorát nyelt a zsíroskenyérből, hogy majdnem megfulladt.

— De elhozod, kisleányom? Úgy szeretném, olyan nagyon szeretném ismerni! — mondta az öregasszony vágyakozva.

— Igen, édesanyám... csak türelem... el fogom hozni — mondta Denise és sietve magára kapkodta elnyűtt selyemruháját. Ezt a ruhát nevezte ki hol uszályos tengerzöldnek, hol lilának... máskor rózsaszínek. Ebben a ruhában képzelte őt az édesanyja elégánsnak, tündéri szépségnek... Szegényke, ha tudta volna, hogy efelé a ruha fölé odakint az előszobában meleg szvettert fog húzni... mert évek folyamán már úgy elvékonyodott télikabátja, hogy megfagyna, ha csak vékony selyem lenne alatta.

— Mulass jól, kisleányom... mulass nagyon jól! — mondta túlradó szeretettel az édesanyja és végigsimított leánya sovány karján... — Köszönöm, anyukám... nagyon köszönöm... azt hiszem, jól fogok mulatni... — mondta és már ment is a hivatal felé, ahol a sürgős, fázasztó, idegölő munka várta...

*

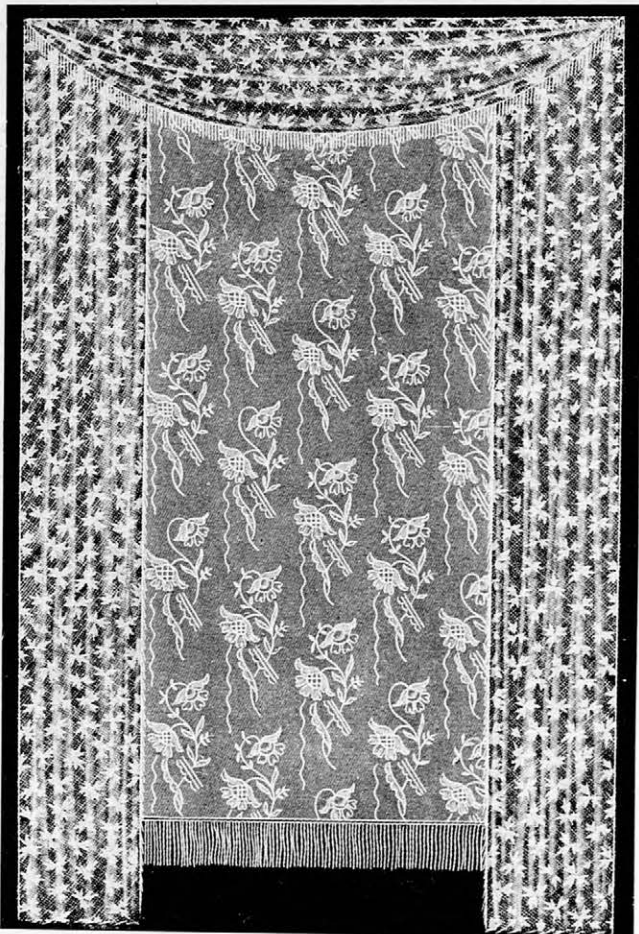
Munkában, gondban, sok-sok hazugságban teltek-mul-tak a hónapok. Elmúlt a tél és reggel, amikor elment hazulról, Denise nyitott ablak mellé ültette az édesanyját...

— Úgy, anyukám... itt leg-alább jó levegőt fogsz szívni... és a közeli parkból még talán virágillatot is fog idehozni a szél... Olyan szép odalent... most virágzanak a gesztenyefák... Nem érzed, anyuskám? — kérdezte Denise és arra a nyomorúságos, kövek között sinylődő néhány vadgesztenyére gon-

dolt, amelyet ő kinevezett parknak. Egy kopott pad is állt a vadgesztenyék alatt... ide szokta néha alkonyattájt levinni az anyját. Leültek egymás mellé és Denise smaragdzöld pázsitról, színes virágágyról mesélt az édesanyjának. A szava, mint egy zsenialis festő ecsetje, kifestette, képeket varázsolta arra az áthatolhatatlan fekete lepelre, amely mindörökké körülvette az öregasszonyt. Ő a leánya szavai nyomán szépnek látta a sivár városrészt, amelyben laktak. Az képzelte, hogy gyönyörű bérpaloták és tágas sétateretek veszik körül őket... Nem is álmolta, hogy piszkos sikátor az utcájuk és rozoga külvárosi bérház az, amelyben laktak...

Ott ült a nyitott ablak mellett. Hallgatta Denise lépteinek elhaló zaját, aztán a madárkák csipogását hallgatta és sajnálta, hogy nem érzi a virágzó vadgesztenyék illatát...

Most lépéseket hallott... a lépések az ablaka felé közeledtek. — Jó reggelt kívánok... Nem tetszik megismerni a hangomat?... Trouville-né vagyok a második emeletről... a kedves leányát jól ismerem... szoktam néha együtt menni vele a villamoson... Csak azt akarom mondani, hogy milyen derék leánya van... Már régen meg akartam mondani, de restelltem becsöngetni... Most aztán, hogy láttam, hogy itt tetszik ülni az ablakban, gondoltam, idejövök egy kicsit beszélgetni... — Nagyon kedves... nagyon örülök... úgyis olyan hosszú a nap... Hja, persze a leányom említette is, hogy ismeri

Himzett tüllszőr csipke drapériával. Részletes leírása kézimunkarovatunkban található. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában

önagságát... mondta, hogy milyen kedves asszony... — felelte az öregasszony udvariasan és csakugyan örült, hogy elbeszélgethet valakivel. Denise ugyan nem szerette, ha ismerkedik házbellekkel... mindig nagyon óvta ettől... de gondolta, most az egyszer nem fog talán haragudni érte... Dehát nehéz is lenne elkergetni innét ezt az idegen asszonyt, pláne, hogy ismeri Denise-t... Az ugyan nem volt igaz, hogy beszélt róla előtte, de Istenem, csak kellett mondani valamit, ha ő azt mondja, hogy olyan jól ismeri Denise-t... talán meg is sértődnek, hogy ő még nem hallott róla, — gondolja az öregasszony és érdeklődve fordítja arcát az idegen felé.

— Bizony... bizony nagyon jó leány a kedves leánya... tessék elhinni... mi úgy sajnáljuk szegényt... hogy az mennyit gürölg... megnyit dolgozik... Sokszor elnézem... alig vonszolja magát a fáradtságtól...

— Hogy... mit tetszik mondani? Kit sajnálnak? Az én Denise-met? De hiszen nincsen rajta semmi sajnálnivaló... kitűnő állása van, a vezérigazgató titkárnője a Merkantil Rt.-nél... nem is dolgozik... csak éppen a feleket fogadja... Nem is munka az, inkább csak szórakozás...

— Istenem... Istenem... hát szóval nem is panaszkodik szegény?... Hát akkor én nem szólok semmit... Bár úgy volna, ahogy tetszik mondani!... De bizony az az igazság, hogy szegény Denise kisasszony a lelkét is kiadja a sok munkában és még vasárnap is... és éhbérért... Mondtam is neki, legalább mondja meg odabent, hogy tisztességesebben fizessék... hiszen neki van ott a legkisebb fizetése, mert olyan szerény... — hadarta az idegen asszony és nem vette észre, hogy az öregasszony egyre halványabb, egyre öregebb lesz... Szavainak súlya alatt mintha hirtelen összetöpreődött volna...

— Milyen más, mint a mai leányok... Azoknak egyben se áll az eszük, csak a ruhákon, meg a gavallérok... Rúzs... ötórai tea... színház... mulatság... — Miért?... Abban nincsen semmi rossz... én például örülök annak, hogy a leányom elmeg néha szórakozni, táncolni... elvégre egyszer fiatal! — mondja az öregasszony és úgy várja a választ, mint vádolt a halálos ítéletet.

— Szóval ő azt mondja, hogy szórakozik? Na de ilyent! Egy szó sem igaz belőle... csak azért mondja, hogy örömet okozzon vele... Az a leány csak dolgozni megy el hazulról... dehogyan van annak kedve táncolni... De nagyon kérem, ne tessék elmondani neki, hogy én megmondtam... de csak nem tetszik rosszul lenni...

— Nem... nem, köszönöm... nincs semmi bajom... és ne tessék félni, nem fogok szólni semmit... világért sem fogok beszélni róla! — mondta és felkészülve várta, hogy még mit fog megtudni ettől a félelmetes idegen asszonytól. De Trouvilléné nem beszélt többet, eszébe jutott, hogy odasül az ebédje és sietve búcsúzott.

Az öregasszony egyedül maradt. Világtalan, sápadt arca semmit sem árult el abból, hogy egy világ omlott össze a lelkében. — Nem szabad megtudnia, hogy tudom! — határozta el magában. — Neki az ad erőt, hogy engem boldognak hisz... Nem szabad ezt elvenni tőle! De különben is talán nem is egészen így van... hiszen az emberek olyan gonoszak... azt hiszem, Jules nem hazugság... Ugy érzem, hogy nem... Különben azt úgyis meg fogom tudni, hiszen az ígérte Denise, hogy rövidesen elhozza őt is... Ha Jules is csak kitalálta

volna, nem merne ígérni ilyesmit! — vizsgálgatta magát és ebbe a gondolatba, mint fulákló a fa vízbenyúló gyökerébe, görcsösen belekapaszkodott. Ez a remény adott erőt ahhoz, hogy mosollyal tudja fogadni este a leányát.

Denise szerencsére nem is vett észre semmit rajta... folyt tovább az életük, épült tovább a kegyes hazugságok vára, mintha misem történt volna.

Csak az anya lelkét ette-marta titokban a gond a leányáért. A lelki keserűség testileg is visszahatott. Rohamosan fogyott és néha fuldoklási rohamok lepték meg, amelyek az orvos

szertint veszedelmessé is válhatnak.

— Beteg vagyok, kislányom... és hiába hozod nekem azt a drága sok orvosságot, nem segít az rajtam... Megvallom őszintén, rajtam csak egy valami segítene...

— Mi, anyuskám?... Mondd meg... ha a csillag kell az égről, még tán azt is lehozom... — mondja elfúló hangon a leány.

— Julest szeretném megismerni, kislányom! — mondta az öregasszony és nagy csönd támadt a szavai után. Az öregasszony rettegve várta, hogy leánya kifogásokat fog mondani, de Denise hallgatott.

— Nem mond kifogást, nem keres kibívót... hát akkor talán mégsem hazugság Jules!... — lelkendezett magában az anya és reménykedése imádsággá válva szállt az ég felé...

*

Az orvos aggasztónak találta az öregasszony állapotát.

— A szív nagyon gyöngé... hiszen lehet, hogy még helyrejön... de nagyon kell vigyázni! — mondta az orvos és a leány szívét jejes rémület bénította.

— Mikor hozod el... mikor látom meg Julest? — csendült fel fölében az édesanyja kérése. Most már egyre gyakoribbá, egyre sürgetőbbé vált a kérés... néha már valósággal követelte... Denise érezte, hogy tennie kell valamit, teljesítenie kell ezt a kívánságot. Behúnyta a szemét, mert szédült, úgy tűnt neki, mintha a Göncöl-szekér egyik

csillagát kellene lehoznia az égből az édesanyjának... Pedig meg kell oldani valahogy... annak a képzeletbeli, hazugság-Julesnek meg kell jelenni az édesanyja betegágya előtt.

Ez a probléma foglalkoztatta éjjel-nappal. Néha már az örüléshez volt közel... és az édesanyja most már valósággal észlelős csökönnyösséggel sürgette:

— Mikor jöttök már? Mikor hozod már? Nem tudok sokáig várni!

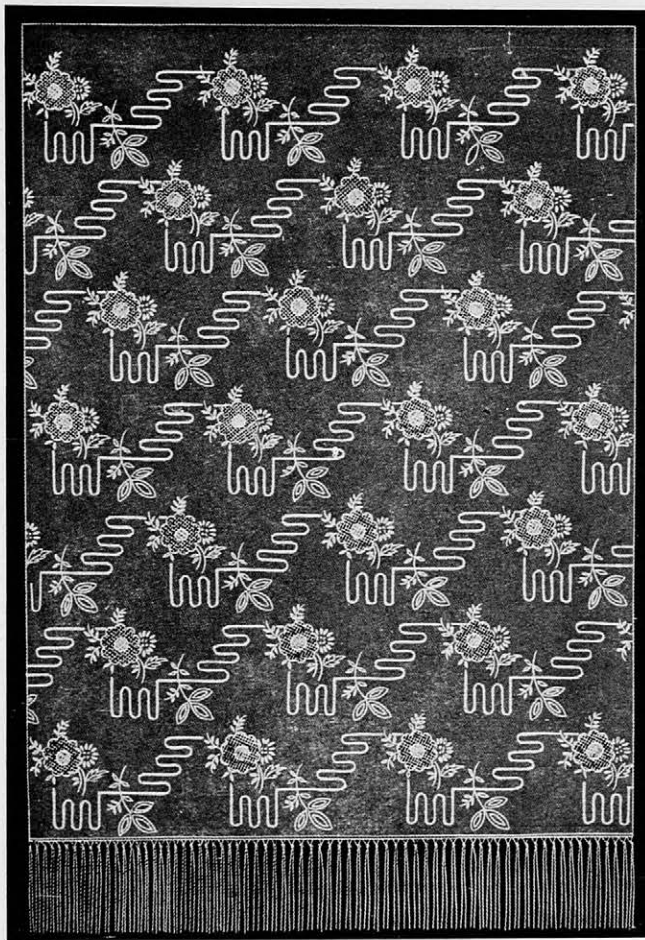
Akkor is ezt mondta, amikor egyik nap nyílt az ajtó és Trouvilléné lépett be. Ritkán jött vendég és így most is azt hitte, hogy a leány lép be.

— Nem, Denise kisasszony... én vagyok, ha meg tetszik engedni, Trouvilléné... — mondta az asszony.

— Ó, kedvesem, maga az? Azt hittem, hogy a leányom, már azt hittem, hogy a vőlegényét hozza...

— A vőlegényét... hát menyasszony Denise kisasszony?

— Még nem az... de lesz... én akarom, hogy legyen... nem akarok meghalni addig... Már gondoltam arra, hogy talán ezt... ezt a Julest is csak kitalálta, hogy én örüljek... de ha kitalálta, most kegyetlen vagyok és megbosszulom magamat a sok hazugságért... a sok kegyes csalásért... Most már követelem ezt a Julest... követelem tőle, Denise-től... és követelem, esdekelem a Jóistentől... erről a Julesről nem

Hímzett tüll-szűr. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok-Lapja Kézimunkaboltjában VI., Teréz-körút 6.)

mondok le... — mondta az öregasszony el-elfuló hangon... arca kipirult közben és világtalan szeme kísértetiesen kimeredt a szemüregből.

És ezalatt — vasárnap délután lévén — Denise annak a szegény nincstelen ügyvédnek az aktáit másolta. Egyetlen szobából állt csak az ügyvédi iroda és a felek fogadására szánt bőrdíván ágygyá alakult írószékére. Vacsorázni az íróasztalon szokott az akták tetején és a lakását maga takarította titokban. Ebédjét, vacsoráját is sajátmaga főzte. Denise megszánta néha, ott maradt egy félórával tovább és elkészítette a vacsoráját. Az ügyvéd nagyon hálás volt ezért, annyira hálás és meghatott, hogy alig tudott szavakat találni...

— Jó leány maga, Denise kisasszony... jobb sorost érdemelne! — szokta mondani olyan hangon, mintha bizony ő is tehetne arról, hogy Denisenek nehéz a sorsa. Jó ember, csak talán túlságosan aprólékos és betegesen lelkiismeretes. Jóformán semmi önbizalma sem volt és minden rosszért, ami vele és körülötte történt, sajátmagát okolta. Ma különösen sokat sóhajtozott és gyakran nézett lopva Denise feltűnően sápadt arcára. Végre is nem tudta tovább magábafojtani:

— Denise kisasszony, mi van magával?... Feltűnően rosszkedvű ma... csak nem bántottam meg valamivel? — kérdezte aggódalmaskodva.

— Dehogyan bántott meg, ügyvéd úr... de... de egy borzasztó nehéz problémám van... nem tudom megoldani... rettenetes helyzetbe kerültem... legjobb szeretnék nem is élni... Az ügyvéd ijedten kapta fel a fejét és hirtelenében jogászkoponyáiban ezer lehetőség bukkant fel.

— De mi történt hát... és miért hallgat? Hát már maga sem bízik bennem? Hátha mégis tudok tenni valamit...

— Sajnos, nem tud tenni, ügyvéd úr... nekem nem jogi tanácsra... hanem... hanem egy férfira van szükségem, — Hogy... hogyan... mi történt... meg kell védeni valahol... valami... valaki ellen... elégtételt kell venni?

— Nem, ügyvéd úr... másról van szó... Én... én azt hazudtam a szegény vak édesanyámnak, hogy komoly udvarlóm... vőlegényem van... Most ő súlyos beteg és mindenáron ismerni akarja az én képzelt vőlegényemet... Valósággal rögeszméjévé vált már ez a kívánság... teljesítenem kell bármi áron is... pedig... pedig ez lehetetlen...

— Érdekes... érdekes probléma, kisasszony... de... de talán nem is megoldhatatlan... és... és mit mondott, hogy hívják a vőlegényét?...

— Miért? Hát fontos az? Hát azt mondtam, hogy Jules...

— Kár, Denise kisasszony, mert engem Pierrének hívnak...

— Nem értem... mire gondol, ügyvéd úr? — kérdi felcsillanó szemmel a leány.

— Arra gondoltam, hogy... hogy ha... ha megfelnének... én... én szívesen...

— Ön... ön... igazán? De el lehet ezt fogadni...?

— Persze... persze, hogy el lehet... hát maga nem tett szívességet nekem?... Hányszor megfőzte a vacsorámat és igazán finoman megfőzte... Mindig jó és ízletes volt... Aztán a fizetését se tudom mindig idejében megadni... Hát ez a legkevesebb... igen szívesen... mondhatnám boldog vagyok, hogy megtehetem... Ha akarja, akár mindjárt mehetnének...

— Mindjárt? De hiszen... hiszen ez olyan, mint egy álom...

— O... ő, ne tessék túlozni kisasszony... de talán lesz szíves egy kicsit kifáradni az előszobába, mert talán felveszem a fekete ruhámat... mert hát leánykérből mégis úgy illik... — Nem kell, ügyvéd úr... felesleges... teljesen felesleges... sajnos úgysem lát az édesanyám — mondta szomorúan a leány.

Rátétes díszítésű ágyhuzat. Leírása kézimunkarovatunkban található. Beszerezhető a M. U. L. kézimunkaboltjában (Teréz-körút 6)

— Mindegy kedves kisasszony, azért ami illik... az illik... lesz szíves kifáradni... Negyedóra múlva már együtt mentek le a lépcsőn... Vilamosra szálltak, leültek egymás mellé és mindketten hallgattak. A leány szólalt meg először.

— Csak el ne felejtse ügyvéd úr, hogy Jules névre hallgat... nem szabad kiderülni a csalásnak!...

— Nem, semmiesetre sem... sohasé féljen kisasszony, de még valami eszembe jutott... hiszen nekünk tegeznünk kell egymást... Meg aztán azt hiszem illenék, hogy virágot vigyek az édesanyjának! — mondta és amikor leszálltak, első dolga volt, hogy virágot vegyen.

— Majd én előremegyek... előkészítem! — mondta a leány és felszaladt a lépcsőn.

— Anyukám... édesanyukám... én vagyok, Denise és jön Jules is, itt van! Mindjárt itt lesz! — mondta, amikor megállt az édesanyja ágyánál.

— Jules? Igazán? Hát... hát tényleg... hol van... hozd ide... alig várom már, hogy halljam a hangját... mondta örömprepesve és már várta kitért karjába a leánya jövődöbéli párját. Nyílt az ajtó és az ügyvéd lépett be. Köszönt... kezét csókolta...

— Eljöttem... nagyságos

asszony... eljöttem, hogy... hogy megkérjem a kedves leánya kezét, — zavartan, szinte meghatottan mondta ezt. Úgy mondta, mintha átérezte volna a szerepet... úgy mondta, mintha minden szó a lelkéből fakadt volna. Denise ámulva nézett rá... Nagyon furcsán érezte magát... most már ő sem tudta, hogy mi igaz és mi hazugság.

— Hol vagy Denise?... Gyere ide, kisleányom... add ide a kezedet... te is, fiam... úgy, — mondta és egymásba tette a két remegő kezét. — Úgy gyerekeim... és most csókoljátok meg egymást... Nem fogom látni, de érezni fogom... Denise, kisleányom... valami vacsorát kellene készíteni és talán hozzával valami italt... hiszen, hiszen ünnepnap van ma...

— De... de anyukám... izé... Julesnek sok dolga van... el kell mennie... Ma fontos ügyben elutazok...

— Tévedsz, drágám... elhalasztottam az utazást... csak nem fogok az eljegyzésem estéjén elutazni... és igaza van az édesanyádnak, jó volna, ha készítenél valamit... Nagy igényeim nincsenek... hogy őszinte legyek, legszívesebben tojásrántottát ennék... Italért majd én leszálok! — mondta olyan vidám hangon, hogy Denise csodálkozva bámult rá. Kiment a konyhába... felütötte a tojásokat... zsírt tett a serpenyőbe... hallotta, hogy nyílik az ajtó és a férfi kimegy.

— Ugylátszik már meggy el... szép tőle, hogy eddig titmradt, — gondolta, de azért egy kis szívifájdalmat érzett.

— Köszönöm ügyvéd úr... nagyon köszönöm... igazán, sohasem fogom elfelejteni a jószágát...

— Miféle jószágról beszél kedves? Hát maga nem tudja, hogy a szerelem önzés?

— Szerelem... milyen szerelemről beszél? Most... most már egymás előtt felesleges folytatnunk a játékot...

— Téved, kedves Denise... én egy percig sem játszottam... a részemről halálosan komoly volt az egész... és most már maga sem veheti vissza a szavát, hiszen az édesanyja megáldott minket...

— De... de...?

— Semmi, de... csupán egy kérésem van... valahogy adjuk be, hogy engem nem Julesnek hívnak... nézze... ne vegye rosszszéven, de az ember a negyvenedik éve után már nehezen tud hozzászokni egy új névhez...

Odabent pedig az öregasszony a szívére szorította kezét.

— Lám... lám, hát mégis csak igaz volt... pedig... pedig már azt hittem, hogy ez is hazugság, mint a többi...

A nagy Rendező

Nemrég láttam egy hangosfilmet, amely egy hangosfilm-műterem belső életét és munkáját mutatta be hihetetlen élethűséggel, a valóság tökéletes ábrázolásával. Voltak részletek, amelyek ennek a különös világnak nem csupán a keresetszétét ábrázolták, hanem bevilágították a legbelsőjébe: a sztárok és a kis színészek keserves munkájába, az apparátusok, villanyfények és előkészületek örült tumultusában. Látni lehetett, hogyan készül a hangosfilm, mennyit tűrnek és szenvednek a szereplők, mennyit dolgoznak és verejtkeznek, amíg eredményt érnek el. Megmutatkozott ennek a gépies-fotografikus világnak minden külisszája, minden títka és sokat tanultam belőle. Az egyik nagy művésznőtől elvették a szerepet, kis szöke kezdő színésznő kapta, tetszett, sztár lett belőle, kidobta a szegény ifjút, akit szerett és eladta didergő lelkét ennek a pokolnak, a sztár-dicsőség teljes bizonytalanságának. A valóság és a színház verekedett egymással, hol az egyik győzedelmeskedett, hol pedig a másik.

Ennek a lenyűgöző filmnek rendkívül érdekességű miliójében egyetlen szereplő volt, aki valóban érdekelné tudott: a rendező. A színész ezt a figurát kemény, amerikai vonásokkal rajzolta meg, minden érzelmesség nélkül, éles, szinte félelmes magabizással, kétségbevittem, hogy maga Napoleon erőszakosabban tudott-e vezényelni, mint ez az ember. Hidegen és józanul, önmagán és mindenkin uralkodva, céltudatosan és halálra biztonsággal adta ki parancsait és amikor a magasban állt, a rendezői székben és elküldtette: „Vigyázz! Felvétel!” — olybá tűnt, mint egy óriás a liliputiak között. Igen, valóságos királya, jól félistene volt a filmnek, jenségesen szellemes, ragyogóan komoly és takarékos a mosolygásában. A mosolya kegyes, boldogító fény, sőt a beborult ég hirtelen kiderülése volt. Igen, ez a rendező magával ragadott! Ez aztán az igazi rendező! Ennek a kornak leghatalmasabb embere, a jelen valóságos zsarnoka! Boldogított és büntetett, adott és elvett, világhírt ajánlékozott egyeseknek és másokat az ismeretlenségbe taszított. Jókedve a legfantasztikusabb karriereket indította el, rosszképe pedig derékbetörte a már szépen ívelő pályákat.

Mesteri módon játszotta szerepét ez az amerikai, ez a mai rendező. Szó sincs róla, ez a szöke, édeshangú sztár az ő fnom, törékeny alakjával nagyon szép volt szintén. De ez a rendező, a hangosfilmnek ez a legfőbb vezénylőtábornoka, mégis jobban tetszett nekem. Mégis szebb volt. Mert ennek a rendezőnek a szépsége a férfi-szellem szuverenitását sugározta magából.

De aztán, amikor elhagytam a filmszínházat és az utcán szépen sorjában végiggondoltam újra mindazt, amit láttam: rájöttem arra, hogy az a rendező, aki a darab energikus rendezőjét alakította, egyáltalán nem volt — igazi rendezője ennek a filmnek. Az igazi rendező, akinek tökéletes rendezése a darab sikerét biztosította és aki a tulajdonképpeni parancsokat adta, egyáltalán nem volt látható és hallható, névtelen és ismeretlen maradt a játék egész tartama alatt. Igen, a darabban szereplő nagyszerű rendezőn kívül volt egy másik, igazi rendezője a játéknak, aki soha nem került a nézők szemébe. Mint ahogy áll egy hatalmas Rendező minden emberi ténykedés mögött, királyok és hadvezérek gesztusait irányítva: látatlanul, nem hallhatóan és — névtelenül. M. H.

Három Shaw-anekdota

(A világhírű angol drámaíróról és gúnyolódóról, aki nemrég ünnepelte 80 születésnapját, rengeteg anekdóta és történet van forgalomban. Legnagyobb-résüknek hitelessége legalább is kétséges, mert az újságok humoristái minden jó és rossz viccet egész egyszerűen a szegény Shaw nyakába „sózna”. Az alább közölt három anekdóta azonban teljesen hiteles, amennyiben Shaw „Ezeket vállalom” approbálásával láttam nyomdafestéket.)

Shaw egyszer egy amerikai szépségkirálynőtől ezt a levelet kapta:

— „Nagy Mester! Engem választottak meg az egész világ szépségkirálynójává és ezzel a kitüntetéssel jutalmazták meg az egész világ szépségű arcomat és hasonlóan tökéletes alakomat. Úgy értesültem viszont, hogy Ön a világ legeredetibb szelleme, legnagyobb intelligenciájú és tudású férfi. Nem volna kedve velem házasságot kötni? Gyermkeink a világ legeszményibb emberei lennének, testük szépsége és szellemük kiválósága következtében. H. Y.”

Shaw udvarias válaszele így szölt:

— „Végtelenül sajnálom, de kénytelen vagyok megtsztelő ajánlatát visszautasítani. A sors útjai ugyanis kiszámíthatatlanok és könnyen megtörténhetik, hogy gyermekeink fordítva: az én szépségemet és az ön intelligenciáját fogják örökölni. És akkor mi lesz?”

Egy társaságban, amelyben Shaw is ott volt, az egyik színésznő egy pályatársnője ellen intézett kirohanást és gúnyos szavakkal emlékezett meg annak kétségbeejtő hiúságáról. Shaw mosolyogva jegyezte meg:

— Kétféle hiúságot ismerek. Az egyik az, amelyik önmagáról mond jót, a másik pedig, amelyik a többiekéről mond rosszat. Ez utóbbi a súlyosabb és veszedelmesebb hiúság.

Csak természetes, hogy ezek után a művésznő egyetlen szót nem szölt.

Egy színházi rendező Shaw egyik színművét könyörtelenül „mehúzta” és megrövidítette, hogy egyetlen normális színházi este keretében el lehessen játszani. Shaw ugyanis híres arról, hogy még színdarabjaiban sem tartja be az idő normális követelményeit. Van például olyan alkotása is, amit csupán három hosszú estén lehetne egyszer eljátszani.

Shaw a rendezőnek a következő levelet írta:

— „Egyszer megtehetette: a saját felelősségére. Ha másodszor is alkalma volna erre: az már az én hibám volna. Ha az én színdarabomat darabokra tépve, ilyen formában viszik a színpadra: ez nem egyéb, mint a közönség gyallázatos megkárosítása és becstelen becsapása. Ha pedig az ön városában lakó embereknek valóban ilyen kevés az idejük: tessék kikeresni egy megfelelő, rövidebb színdarabot — más szerzőtől.

AZT AKARNÁM . . .

(Az ismertető költőnő most megjelenő kötetéből)

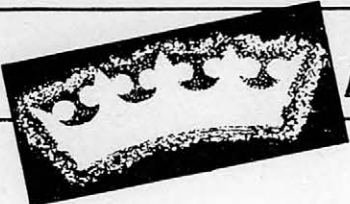
Azt akarnám, hogy
lepkekergető virágos tavasz köszöntsön reám,
Ábrándok, álmok kacagjanak fel szemem sugarán.
Elmúlt illatok fénytengerében fürdödjön lelkem,
Valaki jöttén rám ezüstöljön a nótás kedvem,
Hogy hozzám szóljon a régi, kedves, dallamos hangján;
én ezt akarnám!

Azt akarnám, hogy
aranyszín nyárnak zuhatagában feküdjön a rét,
Vallomásához a szíve jöttészké ünnepi zenét.
Lopva kutassa rejtett titkomat lelkemben lelke,
A régi lánggal égjen fel benne hunyó szerelme,
S mély örvényéből ezüst pikkelyek csillanjanak rám;
én ezt akarnám!

Azt akarnám, hogy
ne osonhasson könnyes őszi bú a nyár ködébe,
Mikor szememből egy csillag hull majd az Ó szemébe,
Azúr palástján egymást váltsa fel a sóhaj, a könny,
Szívét végtelen skálába fogja a lázas öröm,
Arnyként lebegjek szunnyadó álma csodás palástján;
én ezt akarnám!

Azt akarnám, ha
ajkán a mosoly, a sóhaj, a dal, csak enyém lenne.
Nekem virulna gyöngéd lelkének rózsálgatja.
Ha lopva, titkon, dobbanó szívvel rám várna újra,
S csakcsa ajkammak rubintos lángján vágya kigyúlna,
Hogy könnyben ússzon álmodó szeme, ha gondol reám;
én ezt akarnám!

Vitéz Soltészné Guldán Olga (Debrecen)

Udvari pletykák

Eugenia császárnő, III. Napoleon francia császár felesége nagyon szerette korának híres művésznőjét Rachelt, akitől a szép és elegáns mozdulatokat tanulta. Rachel feljárt a császári palotába és ott egy nagy állótükör előtt folytak a gyakorlatok. A császárnő párnázott karosszékbe ült és mintha hintóban foglalt volna helyet, azt gyakorolta, hogyan kell kocsiból megvesztegetően szép mozdulattal kiköszönni. Különböző mosolyokat tanult be, mert másképen köszönt az udvari páholyból, ismét másképen a nyolcfogatú aranyhintóból és más fejbiccenéssel kellett fogadni a hódoló köszönéseket lóhátról, vagy ha valamelyik előkelő fürdőhelyen gyalog sétált.

Ezeket a gyakorlatokat az udvarhölgyek is végignézhették és közben Ra-

chel igen érdekes kis pletykákat mesélt a színház kulisszái mögül. Ezek a hölgyek olyan viharosan mulattak, hogy a kacagás behallatszott a császár szobájáig, aki egy ízben felháborodva rontott be a királynő szalónjába és kikérte magának, hogy a királyi palota méltóságát ilyen pórias jókedvvel sértse.

★

III. Napoleon egyébként igazi gavallér volt. Egy ízben — derűs téli délelőtt volt — Mária badeni hercegnővel sétált a Rajna partján. Mária hercegnő éppen arról beszélt, hogy a középkor trubadúrjai milyen határtalan hódolattal és szolgálatkészséggel vették körül a hölgyeket, mikor egy váratlan szélroham hirtelen lefújta a hercegnő kalapjáról a művirágdísz és a zajló folyamba sodorta.

— Ha egy trubadúr lenne mellettem — jegyezte meg a hercegnő — most utánaugrana virágaimnak!

Napoleon erre szó nélkül bevetette magát a jeges vízbe és kihalászta a virágokat.

— Most azonban felkérem kedves hercegnő — mondotta prűszkölve — hogy a vízpróba után eszébe ne jusson egy tűzpróbának is alávetni!

★

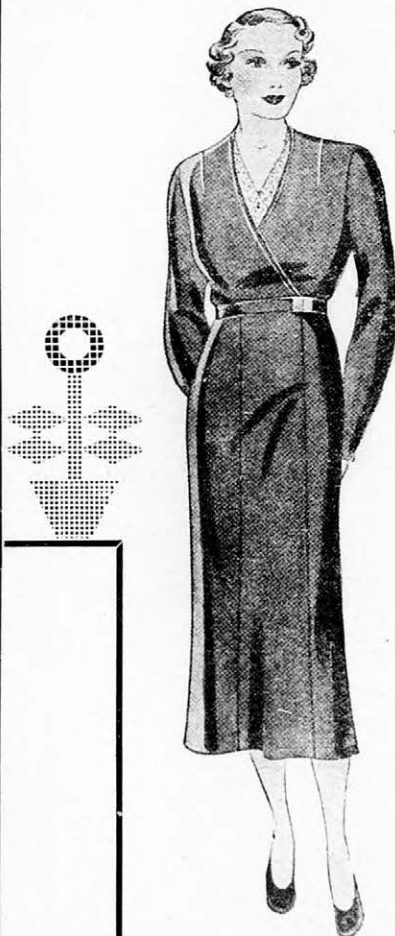
A legizgalmasabb pletykákat természetesen Matild hercegnőről, a császár unokahugáról beszélték, akit elszegényedett apja, Jeromos herceg valóságilag végighurcolt fél Európán, hogy gazdag férjet szerezzen számára. A csodaszép Matild végül is egy Demidoff Anatól tatár herceg felesége lett, akivel Firenzében ismerkedett meg. A dús-gazdag herceg a meleg Olaszországból télvíz idején egyenesen Pétervárra vitte ifjú feleségét. A bõrzalmas utazás egy kerek hónapig tartott olyan dermesztõ hidegben, hogy a szánkó bakjáról megfagyva esett le két szolga. Pétervárott I. Miklós cár első látásra beleszeretett a gyönyörű Matild hercegnőbe és mert tudta, hogy Demidoff milyen durva, iszákos fráter, valósággal kétségheesett sorsa miatt és már előre felajánlotta neki pártfogását és segítségét.

Erre a cári segítségre hamarosan szükség is lett. Demidoff olyan határtalanul brutális volt, hogy Matildot a cselédség jelenlétében arculvágta és a legsúlyosabb megaláztatásokban részesítette. A cár, akinek Matild eimondta a felháborító esetet, nyomban intézkedett,

hogy Matild Párizsba utazhassék és onnan indítsa meg válóperét. A férjnek pedig egyszer és mindenkorra megtiltotta, hogy felesége után utazzék és egyáltalában valaha is Franciaország területére léphessen. Demidoffnak egymillió frank értékű ékszert kellett Matildnál hagyni és számára életfogytig évi kétszázezer frank tartásdíjat kényszerült folyósítani.

★

Ez a Miklós cár egyébként nem volt nagy híve III-ik Napoleonnak. Amikor Napoleont császárrá koronázták, az orosz követ által küldött levélben Napoleont nem „Fivérem” megszólítással tüntette ki, ahogyan abban a korban az uralkodók szokták egymást, hanem csak „Barátom”-nak szólította.

A szellemes Napoleon erre a következő gúnyos levélben válaszolt: — Kitiüntetésnek veszem, hogy barátjának szólított és nem fivérének, mert a barátját saját akaratából választja meg az ember, a fivéri viszony ellenben merőben véletlen és mint ilyen értéktelen.

★

A nagyhatalmú Mazarin, aki a kiskorú XIV-ik Lajos gyámja volt és mint ilyen egész Franciaországban uralkodott, nem volt éppen előkelő származású. Rómában született és akkor még Mazarininek hívták. Nővérét egy kocsis vette feleségül, ő pedig, minthogy Rómában nem tudott boldogulni, Franciaországba vándorolt szerencsét próbálni. Ott a királyi udvarhoz került lakájnak és mint ilyen magárvonta a királynő figyelmét. Mazarin ettől kezdve rohamosan emelkedik és rövidesen a legbefolyásosabb politikusok között emlegetik nevét. Miniszter és kényúr, aki azonban nem feledkezik meg szegény nővéréről sem. Őt ugyan Rómában hagyja férje mellett — aki közben kocsisból vásári jós lett — ellenben két kis lányát Párizsba hozatja. És ekkor megtörtént az a bizarr dolog, hogy a fiatal XIV. Lajos olyan halálosan beleszeretett az egyik lányba, Olimpiába, hogy a legkomolyabban feleségül akarta venni. Franciaországban valóságos lázadás tört ki, az emberek kétségbe voltak esve. Ennek ellenére a király feltétlenül feleségül vehette volna Olimpiát, ha maga Mazarin nem riad vissza ettől a túlságosan kockázatos és végzetes lépéstől. Így azután Olympia Carignan hercegnő fiának, Savoyai Eugen hercegnek lett a felesége.

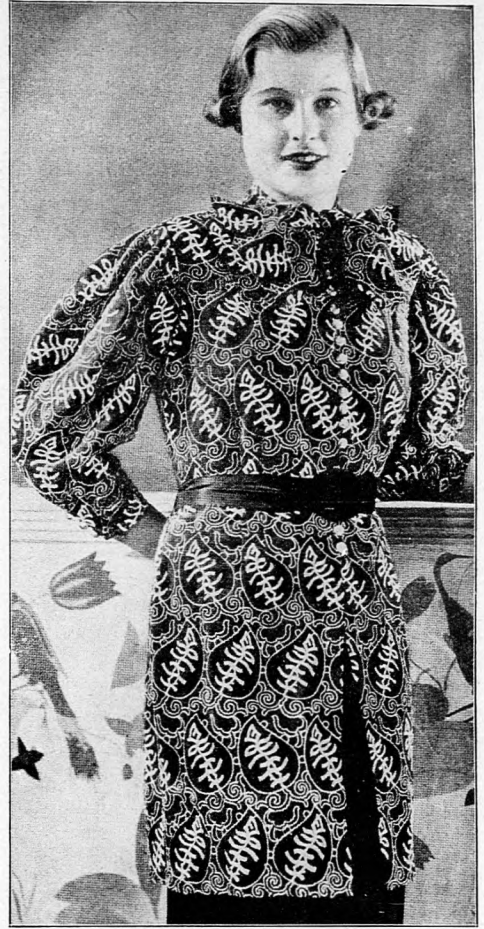
Bennünket magyarokat ez a házasság különösen azért érdekel, mert ebből a házasságból született az a törökverő Savoyai Eugen herceg, akinek lovasszobra ott áll a királyi palota kertjében.

★

Prosper Merimée, a halhatatlan francia író, Carmen szerzője, mulatságosan panaszolja emlékiratában, hogy nem tud dolgozni, mert Eugénia császárnő édesanyja, Montijó hercegnő minden szabad idejét igénybeveszi.

— A hercegnő — írja Merimée — abban a hitben, hogy én írásaim után ítélve mindenhez értek, velem választatja ki a maga és lányai számára az udvari mulatságokon viselni szándékozott jelmezeket, de nekem kell megvennem a púdert, arcfestéket is, sőt az újfajta harisnyakötőket is, melyeket most hozatott Londonból egy kereskedő. A hölgyek el voltak bűvölve a harisnyakötőkötől, ami igen nagy baj, mert most már az udvarhölgyek is kínoznak, hogy én vásároljak be számukra!

Forró Pál

Nagy emberek gyermekkorából

MARK TWAIN, a világhírű amerikai humorista, nagyon szeretett gyermekkorában az iskola melletti folyó partján sétálgatni. Az üttegek sem használtak és ezért apja elhatározta, hogy a lelkére fog beszélni:

— Hidd el, ha tovább is ilyen szőfogadatlan leszel és én kénytelen vagyok téged bottal büntetni, ez nekem is nagyon fáj. Sőt talán sokkal jobban fáj, mint neked.

A kis Mark Twain könnyes tekintetét apjára emelte és így szólt:

— Elhiszem. Csakhogy neked nem ugyanazon a helyen fáj, mint nekem.

★

RICHARD WAGNER, a német zenedráma megteremtője, egy nap hazajött az iskolából és megkérdezte édesanyját, hogy meg lehet-e valakit büntetni azért, mert az igazat mondja?

— Nem, — felelte határozott hangon az anya.

A kis Richard erre átölelte édesanyját és így szólt:

— Hát akkor miért büntetted meg engem a tanító úr? Hiszen én csak az igazat mondtam, amikor kérdésére azt feleltem, hogy a házfeladatod nem csináltam meg.

★

SCHOPENHAUER kisdíák korában alacsony termetű, vézna legényke volt. Egyszer hevesen összekapott egyik, túlságosan kifejlett iskolatársával.

— Ha azonnal nem hallgatsz el, — üvöltött rá a másik, — felkaplak és a mellényzsebembe duglak, te babszám!

A kis Schopenhauer végtelen nyugalommal így válaszolt:

— Legalább több bátorság lesz a mellényed zsebében, mint a szívedben.

★

CARNOT, a nagy francia matematikus, kisdíák korában éppen az algebra terén mutatkozott gyöngének és rászorult édesapja otthoni segítségére. Ha mégis előfordult, hogy a házi feladat megoldása nem sikerült, Carnot fölényesen így vágta ki magát:

— Az ilyen kis feladatokat már elfelejtette az édesapám...

Az élet részége

Ittam az élet poharából,
Rajtam van fénylő bélyege.
Nem tudok kijutni mámorából...
En vagyok az élet részége.

Telnek éveim egymásután,
De mindenik üres, színtelen;
Boldogságom mámor csupán,
Mámorban vagyok szüntelen.

Eldobnám a kelyhet szívesen,
De rajtam az élet bélyege...
Minden napom sivár, kietlen...
Én vagyok az élet részége.

Kiszúrom szemeim,
Levágom többől karomat,
Hogy ne lássam többé
S ne tudjam megfogni
Az élet poharat!

Legyen a világ előttem egy sötét
Úttalan kőhalom:
Vezessenek csonkán az utakon
S kolduljak, boldogan, vakon!

Hegyi Dénes

MIA CSODÁLATOS * GYÓGYULÁS

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA SZÁMÁRA ELMONDTA: DR. SARBÓ ARTUR EGY. TANÁR

Charcot, a múlt század nagy francia ideggyógyosa, egyszer nagy hallgatóság előtt a következő gyógyítási esetet mutatta be.

Egy gazdag, híres orosz arisztokrata tizennyolcéves, csodálatosan szép lányáról volt szó, aki évek óta mozgásképtelen, bénán várta az elmúlást. A leghíresebb orvosok lemondtak róla. Charcot félig ruhátlanul elhelyezte a lányt a tábla mögött. Senki sem tudta, hogy mi fog történni. Előadás közben Charcot hirtelen elrántotta a táblát. A többszáz főnyi hallgatóság megdöbbenve, csodálkozva nézte a fiatal teremtet, aki felsikoltott, felugrott és úgy, ahogy volt, kifarult az előadóteremből.

Drasztikus módszer, igaz. De a lány meggyógyult. Az orvosok esztendőken át folytatott kísérleteinél eredményesebb és hatásosabb volt az a hirtelen fellépő *rémület*, amely elfogta a fiatal teremtet, mikor szembetalálta magát száz és száz idegen férfival. A szeméremérzés, amelyet beléneveltek két évtizeden át, gyorsabban és erőteljesebben bontotta szét a *hisztéria* hálóját a lány körül, mint az eddigi kísérletek.

Mert nem kell mondanom, hogy a bénulás nem volt igazi bénulás. Az idegek sajátos állapota, amelyet

Charcot óta *hisztériának* nevezünk, arra képes, hogy az igazi testi megbetegedésekhez *teljesen hasonló* látzatmegbetegedéseket hozzon létre; betegségeket, amelyek eredményes beavatkozás nélkül esetleg éveken át sem gyógyulnak. Charcotra azt mondták, főleg a kortársak, hogy *csodát* tett betegeivel: *a csodával határos módon gyógyított*. Holott nem tett egyebet, mint a szervezet energiáit használta fel nagyon ügyesen, olyanformán, hogy az egészség érdekében, a gyógyulási szándék irányában alkalmazta a minden emberben meglévő természetes erőket. Nagyon sok esetben ez a gyógyulási akarat, a szervezet öngyógyító szándéka minden különös beavatkozás nélkül is egészségessé teszi a beteget. Más esetekben azonban az orvosnak kell alá támasztani az öngyógyító folyamatot, meg kell erősítenie, siettetnie, hogy jó eredmény mutatkozzon az egészség és betegség egymás ellen folytatott nagy, kétségbeejtő küzdelmében.

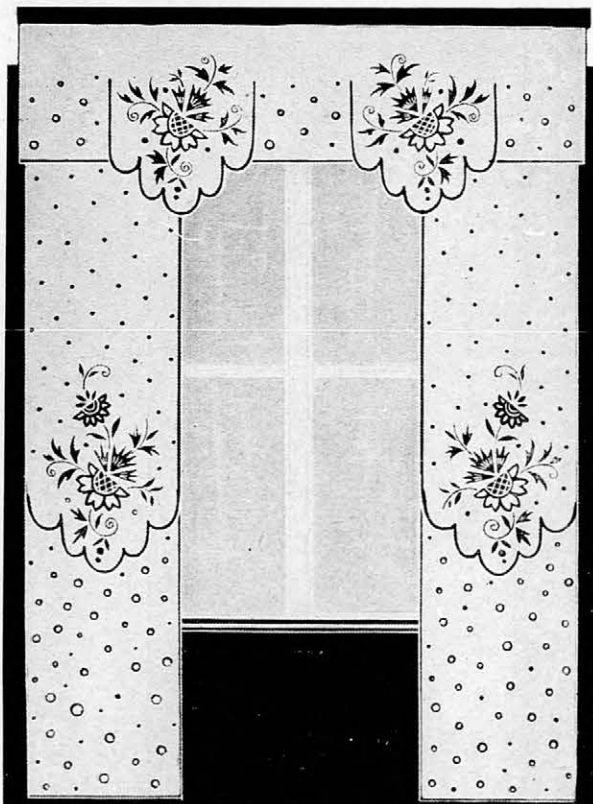
Ilyen tényező, amely a betegség lefolyását sietteti: *a hit*. Legtöbbször: *a betegnek az orvosba vetett hite*. Az az elképzelés, hogy *«ez az ember végre meg fog gyógyítani»*.

Ősidőkben a sámánok, vajákosok kezébe volt letéve a gyógyítás tudománya, az akkori orvosokéba, akik talán még a mai orvosoknál is jobban értették, hogy nem elég a tudás, nem elegendő a megismerés, *a beteg az orvosban felsőbbrendű lényt, felsőbbrendű embert keres, aki pusztán jelenlétével is gyógyítani tud*.

Nagyon helyesen cselekedtek ebből a szempontból az ókori orvosok, papok, sámánok, hogy külön kasztba tömörültek és elzárkóztak magánéletük minden nyilvánulásában a többiektől. Bizonyos miszticizmus — *ma azt mondhatnók: orvoscari öntudat és exkluzivitás* — vette körül őket, az ismeretlen és emberfölötti hatalom és tudás rejtélye.

Az indus, görög, egyiptomi orvostudomány sikerei sokban erre vezethetők vissza. Így például *Hippokrates*, a nagy görög orvostudós is tisztában volt azzal, hogy *nem* elég a gyógyszer, az orvosi tudás és lelkiismeret, *«csoda»* is szükséges sokszor, az orvos lényéből kiáradó megnevezhetetlen, szuggesztív, hatalmas *„gyógyító fluidum”*.

Hippokrates azt mondja: *«Az orvosnak csak egyetlen feladata lehet: hogy gyógyítson. És ha ez sikerül neki, egészen mindegy, hogy milyen úton történt ez, milyen eszközökkel... Nem az orvos gyógyítja a betegséget, hanem az orvos segítségével a szervezet... Nem használ semmit, ha ismerjük a professzorok sokoldalú tanításait, emellett értünk kell a művészethez is, hogyan legyünk biztosak dolgunkban a betegágnál... A gyógyítás művésze jánborságra tanít bennünket az istenekkel és szeretetre az emberekkel szemben... Ahol szeretetet találunk a hivatásra vonatkozóan, ott megvan a szeretet az emberrel kapcsolatban is... A szent, azaz legvégső dolgokat csak *felszentelt* emberek ismerhetik meg, vagyis *orvosok*. Laikusoknak elmondani ezeket a végső dolgokat nem szabad, csak akkor, ha ezek maguk is orvosoknak készülnek.»* Hippokrates ezekben a

Színes hímezésű vászonfüggöny, nyári lakásba. Leírása kézimunkarovatunkban. Anyaga beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6. szám)

szavakban és másutt rámutat arra, hogy a gyógyításban jó adag ismeretlen tényező van, *csoda*-elem, amellyel tudatosan dolgozik az orvos, anélkül, hogy tisztában volna valójában azzal, hogy miről van szó.

Axel Munthe, Charcot tanítványa, a híres svéd ideggyógyorvos-író egyik könyvében nagy és különös sikereiről számol be. Azt írja, hogy a primitív északi népeknél csak az lehet orvos, akinek *sajátságos kézformája van és tenyerének különös rajzolata van*. Ő, Munthe ilyen kézformával rendelkezik.

Ez a megállapítás sem mond mást, mint azt, hogy az egyszerű és természetes viszonyok között élő nép vigyáz arra, hogy orvosa *másajta* ember legyen, mint a többi, valaki, akitől bizonyos értelemben félni kell. Azonfelül Axel Munthe megfigyelése azt is magában foglalja, hogy az orvosi kaszt megőrzésére, az apáról fiúra öröklődő orvosi művészet kiváltságos voltára is ügyel a lapp, vagy az eszmélő nép. Mert hiszen a «különös» kézforma mindig csak bizonyos családokban van meg, a sajátos testi alkatok öröklődnek. Így megvan a valószínűsége annak, hogy illetéktelen ember nem lesz tudója az orvosi művészetnek és titoknak.

Ha ebből azonban valaki azt a következtetést akarná levonni, hogy ezek szerint legjobban gyógyít a kuruzsló, mert ő ismeri a nép füvéit és hagyományait és amellet erősen szuggesztív tehetségű ember is: az súlyosan tévedne.

A kuruzslónak bizonyos idegzavaroknál, mint a hisztériánál, lehetnek gyógyító sikerei. A természetadta képesség, a *befolyásolni tudás* átmenetileg rendbehozhatja a beteget. A baj csak ott van, hogy a kuruzsló minden esetben, *mindenfajta* betegségénél *rábeszéléssel* akar gyógyítani, cukorbetegségnél, vagy ráknál is, holott itt inzulinra, illetőleg operálókésre volna szükség.

Amellet: a kuruzsló nem tud diagnózist felállítani. Ha az orvos megmondaná neki, hogy ez és ez a baj hisztéria, és megnyugtató szavaiddal esetleg könnyíteni tudsz a beteg állapotán: a kuruzsló sikerrel gyógyítana.

Az orvosok azonban — nagyon helyesen — önmaguk és nem a kuruzslók számára állítják fel a kórismét tudományos módszereikkel, laboratóriumi vizsgálatokkal és a modern diagnosztikai művészet száz és száz finom megfigyelésével. Csak ők tudják tehát csalhatatlanul megmondani, hogy ez a vakbélgyulladás azonnali műtétre szorul, viszont ez a főfájás olyan természetű, hogy szuggesztív úton is meggyógyul.

A kuruzslás egyre kisebbszámú hívei sokszor idézik annak a híres pesti orvosprofesszornak az esetét, aki súlyos beteg lett és elment az óbudai javasasszonyhoz.

Ez igaz. Csak azt hallgatják el, hogy mi történt a látogatást megelőzően és utólag. A professzornak olyan természetű szív baja volt, amelyet a mai orvostudomány egyelőre még nem képes meggyógyítani. Ezt tudta a mi professzorunk is, mégis végigjárt minden orvost. Mikor ezek nem segíthettek rajta, végső kétségbeesésében tényleg elment a javasasszonyhoz. Megitta annak teáját az előírás alapján, persze anélkül, hogy a tea bármit is használt volna.

Ez tehát a hiteles történet, amelynek végén a professzor annak rendje és módja szerint meghalt.

A kuruzsló *soha* nem segít ott, ahol az orvos nem képes gyógyítani. A kuruzsló *soha* nem gyógyít ott, ahol az orvos bonyolultabb eljárásokkal nagyszerűen meggyógyítja betegét. A kuruzsló *néha* eredményt ér el olyan esetekben, amikor az orvos minden körülmények között és aránylag könnyen sikert ér el.

A primitív emberek ritkán előforduló csoda-gyógyításával szemben áll az orvosok sokkal fantasztikusabb és csodaszzerűbb gyógyítási eljárása. *Paul de Kruif*, a modern orvosi kutatások kitűnő

ismerője és leírója mondja, hogy mindig elfogja a borzongás és a csoda jelenlétének érzése, ha azokra a milliókra gondol, akik élnek és élni fognak még évtizedeken át, pedig tulajdonképpen már régóta halottnak kellene lenniök. A cukorbetegkekről van szó, akik inzulininjekciók nélkül rendre elpusztulnának, mint ahogy az inzulin megismerése előtt menthetetlenül elpusztult minden cukorbeteg.

Ez tehát az *igazi* orvosi csoda. És ehhez járul a ritka és kivételes adomány: az orvosi elhivatottság. Merl igazán kiváló orvosok minden időben kevesen voltak és ma is kevesen vannak. Az ő gyógyító sikerük majdnem független a kortól, amelyben élnek. Mikor más orvos lemond a betegről, akkor az elhivatott orvos még gyógyíthat és sokszor gyógyít is. Mert a valóban elhivatott orvos, a tudományos képzettségen felül, olyan speciális tulajdonságokkal is rendelkezik, amelyekkel alá tudja támasztani a szervezet öngyógyító folyamatát, megerősíti és siettetti a gyógyulást, aminek aztán sokkal hamarabb mutatkozik az óhajtott következménye, hogy jó eredmény jelentkezik abban az ádáz harcban, amit a betegség és az egészség folytat egymás ellen. Csak ebből a kettősségből születhetik meg a „csodálatos” gyógyulás, amelyben az orvos tudásának épp oly fontos szerepe van, mint speciális tulajdonságának, az úgynevezett orvosi elhivatottságának.

Minden idők legnagyobb orvosainak egyike, *Hippokratés*, az elhivatottságot egysorba állítja a tudással. A kettő együtt teszi ki az igazi orvost. **Berend Pál**

Különös foglalkozások

A teakóstolóról, aki egyetlen kertyea illatából és zamatából pontosan meg tudja állapítani a szájába vett tea minőségét, fajtáját és termőhelyét, mindnyájan hallottunk, vagy olvastunk már. A szagló- és ízlelőérzéknek ez a túlfinomodottsága olyan ritka adomány, hogy a nagy teacégek állandóan keresnek teakóstolókat. Hammersmithben, London egyik külvárosában él egy úr, aki az orrával keresi a kenyerét. A gyár, amelyben ez az úr «dolgozik», sonkát exportál az összes világrészekbe. Mielőtt a sonkát füstre akasztják, előbb a sonkaszagolóhoz kerülnek, aki egy hosszú, vékony tüvel beleszúr a húba és a kihúzott tüet hosszan, alaposan megszagolja. Előfordul ugyanis, hogy a sonka, noha szemre teljesen friss, a csont közelében nem teljesen kifogástalan. A sonkaszagoló hivatala, hogy a hibás darabokat gondosan különválassza.

Ha már sonkáról van szó, emlékezzünk meg arról az idősebb úrról is, aki az amerikai húsipar központjában, Chicagóban fejt ki egészen különös tevékenységet. A válogatott, elsőrendű sonkákat ott a hickory-fa hideg füstjével pácolják. Mivel a hickory-fa meglehetősen ritka, az említett úr hosszú és fáradságos utakat tesz a nyugati és északi államokban, ahol több ezer köbméter hickory-fát éget el és az elégetett fa erős, hideg füstjét különleges palackokban fogja fel. Az ily módon gyűjtött sonkapácot azután Chicagóba szállítja. Ha ez elé az úr elé kérdőívet tesznek, a foglalkozás-rovatba legfeljebb ezt írhatja be: «hideg hickory-füst-gyűjtő». Kínában kerek nyolcmillió ember tisztogatja még a fogait saját, állandó fogpiszkálójával. Ez a «tartós» fogpiszkáló a rozsmár szakállszálaiból készül. Csakhogy, sajnos, nem minden rozsmárszáll alkalmas erre a különös célra. Angliába, ahol ezek a fogpiszkálók készülnek, millió és millió szakállszőr érkezik. A szakállszálakat megtisztítják és megszáritják. Mielőtt azonban dobozokba raknák és elcsomagolnák őket, a szakállvizsgálóhoz kerülnek. Ez az úr minden szakállszálat az ujjai közé vesz, behajlít és kipróbál. A szálak rugalmasságáról és hajlékonyságáról állapítja meg, hogy alkalmasak-e az exportra, vagy sem. Nem egyszer kísérelték már meg, hogy a szakállvizsgálót géppel helyettesítsék, de nem sikerült.

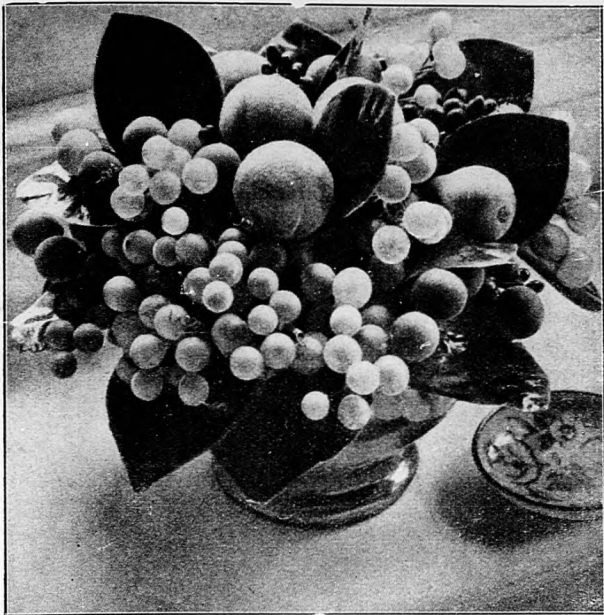
A «fogpiszkológár» közvetlen közelében működik egy gyufagyár. A gyárban ül egy ember, akinek az a hivatala, hogy egész nap gyufát gyűjtögasson. Mindennap ötven skatulya gyufát tesznek elébe és ő egyik szál gyufát a másik után égeti el. Az ötven skatulyát a napi termelés legkülönbözőbb részeiből válogatják ki, hogy a gyufagyűjtő a gyártáshoz felhasznált faminőségeket pontosan ellenőrizhesse.

Az egzotikus országokban a felsoroltaknál még különösebb és még furcsább foglalkozások is akadnak. Hongkongban például él egy ember, aki naponként tíz-tizenöt eleven pókot eszik meg hivatalból. A pókok bizonyos fajtái olyan finom és drága csemegék, amelyek egyetlen előkelő kínai asztaláról sem hiányozhatnak. Hogy a különleges fajták különválaszthatók legyenek, szükség van a pókóstolóra, aki a megvételre felkínált pókokat fajtailag és minőségileg elbírálja.

Japánban van egy olyan foglalkozás, amely után nem sok európai törné magát: a gázálarckipróbáló. Japán tudvaleg igen nagy tömegben gyárt gázálarcot, amelyek szemre egészen egyformák. Hogy a gyár megítélhesse, vajjon a gázálarc jó-e, minden legyártott darabot kipróbáltat egy ecélra szerződötetett alkalmazottjával, akit bezárnak egy mérgegázzal telt kamrába. Ha élve kerül ki a kamrából, sőt rosszullétet sem érez, a gázálarc jó. Ha baja történnék, a legyártott szériát újból át kell vizsgálni.

Igen veszedelmes állása volt ezelőtt harminc esztendővel Hiram Maximnál, a gépfegyver feltalálójánál egy Kenstocke nevű mérnöknek. Maxim évekig kísérletezett a golyóbiztos mellénnyel és életének legfőbb becsvágya volt, hogy ezt a találmányát mennél nagyobb tökélyre emelje. Kenstocke mérnök időről-időre felvette a mellényt és eltúrte, hogy Maxim közvetlen közelről rálőjjön, Kenstocke nem hagyta ugyan ott a fogát, de hétszer is megsebesült és nem egyszer nagyon is súlyosan.

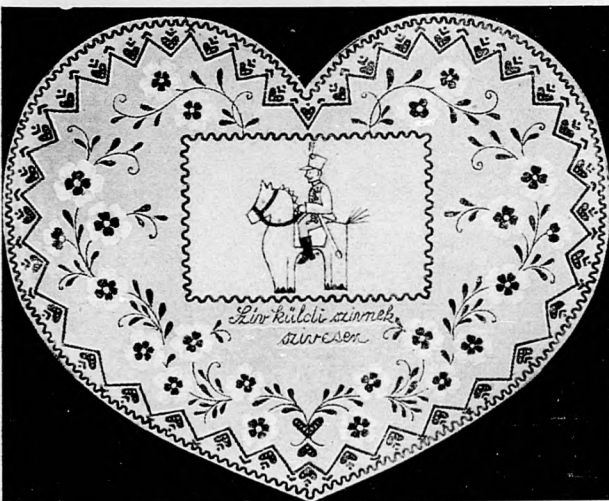

G y ü m ö l c s c s o k o r

T a v a s z i p r i m ö r ö k

Magyaros diványpárna. — Leírása kézimunkarovatunkban

KIS ÜZLET

Korszerű dramolett két jelenetben

IRTA: KARINTHY FRIGYES

I.

BOTRÁNYUJSÁGÍRÓ (*elrejtve a lenc mögé, a lugas mellett, a kis vendéglőben, ahol Öregedő, de még Nagyszerű Színész nő találkozik titokban az Ifjú, Gyámság alatt álló Gróffal. Kezeit dörzsöli, boldogan.*) Itt vannak. Most figyeljünk. (*Beállítja a gyorsírónökjét, aki szószerint felveszi a társalgást.*)

SZÍNÉSZNŐ: Jaj, mégse szabadott volna... Ha atyád, az ősz várógróf megtudja...

GRÓF (*szenvedéllyel*): Otthagynom érted családom... ám tomboljon nagynéném, Protuberancia... ám tagadjanak ki, elveszlek feleség gyanánt.

SZÍNÉSZNŐ: Nem, nem... Edmond... nem venném szívemre igazán... Az én világom a színes kárpitok világa... a tiéd a zordon Kárpátoké... Ez az egy betű elválaszt minket... Szeretlek s tudom, te is szeretsz, de frigyünk nem válhat valóra. Jobb, ha nem is találkozunk...

GRÓF (*szenvedéllyel*): Hogy ne is láthassalak, csak a páholy mélyéből? Ez lehetetlen!

SZÍNÉSZNŐ: Pedig úgy kell lennie. Megmondom őszintén, nekem is árt, ha meglátnak veled. Tiszta és becsületes művészetemmel kiharcolt makulátlan hírnevem, melyet olcsó pletykák soha be nem szennyeztek, csorbát szenvedhetne egy ilyen mendemondától — beszélnének rólunk s tudod, mennyire félek tőle, miszerint szóbeszéd tárgya legyek a városban, vagy például magánéletemmel foglalkozzék a botrányéhes sajtó.

GRÓF (*elszántan*): Én nem mondok le rólad... Felveszem a harcot egy világgal!... (*szenvedélyes suttogásba fordul a hangja*).

SZÍNÉSZNŐ (*elgyengülve*): Ó, Edmond... nem bírom ezt az ostromot... meglátod, nem bírom tovább...

UJSÁGÍRÓ (*a lombok mögött, ujjongva*): Ennyi elég. Mehetünk. Micsoda remek cikk lesz. (*Gyorsírónökjét hónaalá kapa, gyorsan el*).

II.

GRÓF (*átnéz a lombok közt*): Elmentek.

SZÍNÉSZNŐ: Mit gondol, jól hallott mindent?

GRÓF: Hogyne, tagoltan beszéltek. (*Számlakönyvet vesz elő*): Volna kegyes aláírni, művész nő.

SZÍNÉSZNŐ: Mi ez már megint?

GRÓF: A multheti számla.

SZÍNÉSZNŐ: Micsoda disznóság, itt külön tételek szerepelnek, ezt nem fizetem.

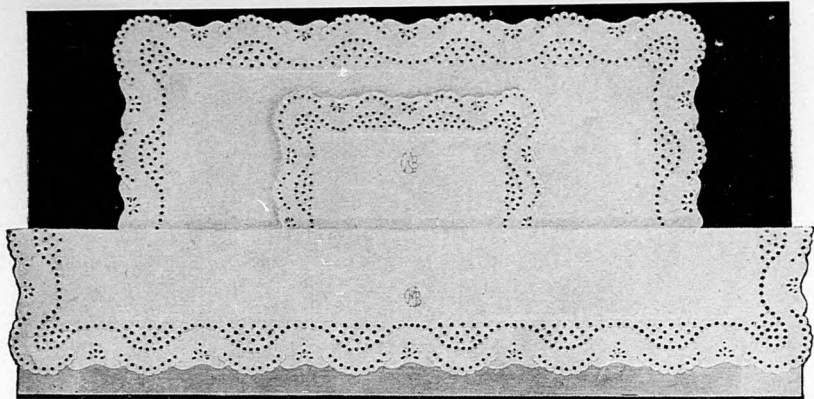
GRÓF: Bocsanat, művész nő... megállapodásunkban kimondtuk, hogy a mellékköltségeket nem számíthatjuk az átalányba... De hiszen csekélység az egész, hordár, névtelen levél, megymás, például ennek az ujságírónak, amivel idecsaltuk.

SZÍNÉSZNŐ: Nem éri meg az egész...

GRÓF (*lelkesen*): Ojjé, majd meglátja, mit fog ez írni... az egész város rólunk beszél egy hét múlva... hát még ha a jövő heti nagy, szakítási jelenetet megcsináljuk... Ne felejtse el művész nő — jövő hónapban premierje lesz!

SZÍNÉSZNŐ (*fizet*): Nagy vágó maga, Fuksz. De az ötletei nem rosszak.

GRÓF (*aláírja a nyugtát*): Valamiből élni kell, művész nő.

Madeira hímzésű ágyhuzat. Leírása kézimunkarovatunkban. Anyaga beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6)

Régmúlt idők gavallérjai

Állandóan halljuk a panaszt — joggal, vagy jogtalanul — hogy teljesen kivesztek a régimódi gavallérok. Szó sincs róla, sok igazság van benne. Mégse hinnők, hogy túlságosan örülnének a mai asszonyok és lányok, ha visszatérnének a régmúlt idők és velük együtt a régi gavalléria.

A legrégebbi, ismert gáláns férfi a középkor trubadurja. De mit szólna a 20. század nője, ha az a férfi, akit szeret, elkérné viseltes ingét, hogy a saját ruhája fölött hordja? A középkor szerelmesei ugyanis ezt tartották a vallomás leggálánssabb megnyilatkozásának. A későbbi generáció: a renaissance-kor gavallérja minden idegen hölgyet köteles volt meg is csókolni, amikor üdvözölte. Természetesen, az illető hölgy rangja szerint más és más volt a szabályszerű csók. A polgári származású hölgy az orcájára, a nemes hölgy azonban a szájára kapta. Más különbséget tenni azonban nem volt szabad. Természetes, hogy a szívnek semmi köze nem volt ehhez a kötelező csókhoz. A nagy *Montaigne* például keserűen panaszkodott:

— Ötven csúnyát el kellett szenvedni, hogy egy szépet meg lehessen csókolni!... A gáláns férfi igazi példaképe a spanyol grand volt. Hogy ennek lényegét megértsük, olvassuk el, mint ír egy előkelő francia hölgy, aki a 17. században betutázta Spanyolországot. *Aulney* asszony szerint a spanyol királyi udvarban a hölgyek lábainál, a földön foglaltak helyet a férfiak. Madrid abban az időben nem volt túlságosan tiszta város. Szegény grandok tehát nagyon sok piszkot szedtek fel ruháikra.

— De ez nem bántotta őket, — írja *Aulney* asszony. — Az a spanyol grand számított a leggálánssabb férfinak, aki a legpiszkosabb volt.

A legnagyobb figyelmesség, amit nő elérhetett, kétségtelenül az volt, ha lovagja meghalt érte. A tüzes spanyol férfiak azonban nem érték be ezzel a gáláns gesztussal, hanem az a lovag, aki halálra szánta magát, előbb megsebesített néhány férfit és csak aztán követte el az öngyilkosságot. Ennek az öngyilkosságnak azonban oly „művészi teljesítmény“-nek kellett lennie, hogy az imádott hölgy csodálatát és elismerését érdemelje ki. Másként szegény öngyilkos lovag jutalma a — neveltségesség volt.

A rokokó-idők gavallériája sem tetszenék túlságosan a 20. század nőinek. *Lise-lotte von der Pfalz* írja a francia királyi udvarban szerzett tapasztalatairól, hogy a dauphin állandóan azzal „szórakoztatta“ a mellette ülő udvari dámákat, hogy „tenyerüket csiklandozta és tüvel szurkálgatta.“ A trónörökösnek ezt a kitüntető kedvességét azonban mosolyogva kellett tudomásul venniük.

Jött a romantikus korszak és annak legnagyobb gavallérja, a Don Juan hírében álló *Prückler herceg*. Ez a kitünő férfiú ezer és ezer szerelmes levelet írt, ezer és ezer hölgynek. A levelek mindig azt a varázsos vallomást tartalmazták, aminek az akkori hölgyek sem bírtak ellentállani.

Mily boldogok voltak szegény nők, hogy soha nem tudták meg a valóságot, ami csak a herceg halála után derült ki. *Prückler* ugyanis a levelekről másolatot is készített, ezzel a lakónikus feljegyzéssel:

— „Hasonló esetben újra felhasználandó!“

Úgy gondoljuk, hogy talán ennyi példa a messzi múltból teljesen elegendő, az első sorokban hangoztatott állításunk igazolására. Nem hisszük, hogy a 20. század női fel szeretnék támasztani ezeket a régimódi gavallérokat és visszasírnák őket.

A BÖLCS és a tanítvány

A bölcs a folyó partján üldögélt és horgászott. Mert nincs semmiféle tevékenység, ami méltóbb lenne a valóban bölcs férfiúhoz, mint a horgászás. Kiváltképpen a folyóparton, mert a folyónak a végtelenből érkező és a végtelenbe elfutó hullámai minden bölcsesség és bölcsészet leglényegét: a végtelenséget érzékeltetik.

A bölcs oldalán ült a tanítvány, éppoly hallgatagon, mint tanítómestere. Az igazi bölcseségnek ugyanis fontos jellemzője: a hallgatás és a türelem.

Egyszerre csak megrándult a horgászó bölcs kezében levő horog zsirnőrja — egy hal harapott bele és a bölcs férfi önelégülten emelte ki a vízből.

Amikor a halat kiemelték a vízből, abból az elemből, amelyben az élni és létezni képes, kétségbeesetten ugrodzoni és kapálózni kezd, ami köztudomású tény. Ez a hal is úgy viselkedett, amit a bölcs emelt ki a vízből. Fájdalmában, kétségbeesésében és halálfélelmében viharosan rángatózott, sőt még talán segítségkiáltást is hallatott volna, ha a halak a természet törvényei szerint, nem némák. Mert, bizony, szegény hal számára nem jelentéktelenség, ha éltető eleméből kirántják a reá nézve gyilkos és halálos elembe: a levegőre.

A bölcs pedig, amikor látta a hal két-ségbeesett rángatózását, így szólt kedves tanítványához:

— Figyelj ide, fiam! Ez a hal példát mutat neked arra, hogyan nem szabad egy igazán bölcsnek viselkednie. Mert az igazán bölcs ember minden elképzelhető helyzetben, amibe sodródik, feltétlenül megőrzi a nyugalmát. Igen, a nyugalmát és egykedvűségét, a józanságát és megfontoltságát. Ez a hal tehát nem viselkedik bölcshez méltóan, mert

Tudományos apróságok

Az egészségre ártalmas jazz-muzsika. — Egy amerikai orvostanár, aki alapos vizsgálat alá vette a nőket, megállapította, hogy a megfigyelése alá került nők ötven százalékánál, amely pedig majdnem ezerre rúgott, természetellenes változások, sőt elfajulások vannak. Az ő tapasztalata szerint ezeknek tizennégy százaléka a lábát abnormisan kifelé, a többi százalék pedig abnormisan befelé rakja. Ez a lényegtelen látszó tünet, amit azonban az amerikai orvostanár csak az utóbbi években konstatált, gondolkodóba ejtette és további kutatásra készítette. Az abnormis lépés és járás okát így találta meg a modern, úgynevezett jazz-táncokban. A táncszendély ugyanis az utóbbi években oly magasra nőtt és ehhez járultak a modern tánclépések természetellenes mozdulatai, hogy valóban káros és kóros hatással vannak az egészségre és a szervezetre. Az amerikai orvostanár tovább folytatja ezirányú kutatásait, mert meggyőződése, hogy bizonyos betegségek előidéző okát az abnormis és természetellenes tánclépésekben fogja megtalálni.

Repülni tanulnak a struccok. — Délafrikában nem ritkaság a strucc-farm. De mégis egyedülálló az a *Fokváros* közelében lévő farm, ahol tudományos vizsgálat alá vetik a struccokat és tudományosan kísérleteznek velük. Az ott tevékenykedő természetbúvárok egyik legfontosabb feladata, hogy a struccokat repülni tanítsák, minthogy nézetük szerint csupán elszoktak ettől a művelettől. A tudomány megállapítása szerint ugyanis: a természetben semmi nem céltalan és minthogy a struccmadárnak páros szárnya van, világos, hogy ezek a szárnyak repülés céljaira teremtődtek és a struccok valamikor, nagyon régen, repültek is. A farm természetbúvárai tehát a struccok izmainak kifejlesztésén és erősítésén dolgoznak. Legfőbb figyelmüket azokra az izmokra fordítják, amelyek a repüléshez nélkülözhetetlenek. A szakférfiak véleménye szerint ezek az izmok generációkon keresztül, az állatok lustasága miatt, elsatnyultak. A cél tehát az, hogy újra kifejlesszék és megerősítsék a repülés céljaira szolgáló izmokat. Ez időszert még nem lehet tisztán látni, hogy az egész kísérletezés nem egyéb-e, mint tudományos utópia. Megtörténhetik azonban, hogy mégis igazuk lesz a *Fokváros* melletti farmon kísérletező természetbúvároknak és a szaladó struccok valóban repülő madarakká fejlődnek.

Ember, akinek „nagyító” szeme van. — Köztudomású tény, hogy majd minden ember szeme más és más struktúrájú. Redkívül különbözőek még az úgynevezett rövidlátó és messzelátó szemek is egymástól. Ismeretes, hogy az úgynevezett rövidlátóak szeme a tárgyakat, kisebb vagy nagyobb mértékben, de mindenestre megkisebbiti. Vannak viszont olyan szemek is, amelyek a tárgyakat, a szó valódi és elsődleges értelmében: megnagyítják. De még ebben a tekintetben is feltűnést keltő és páratlan köreket állapítottak meg *Minch* város szemklinikáján. Egy huszonöt éves férfi: *Alvah Mason* szeméről van szó, amelyről az orvosi vizsgálat pontosan megállapította, hogy százszorososan megnagyítja a tárgyakat. A normális tekintetű emberek el sem tudják képzelni, hogy milyennek láthatja a világot *Alvah Mason*, akinek a szeme mindent százszorososan megnagyít.

rángatódzik. Pedig miről van szó? Jelentéktelenségről! Egy reá nézve szokatlan elemről, amiben még inkább meg kellene őriznie nyugalmát és higgadságát.

A bölcs tanítványa eleven ifjú volt, akinek határozott érzéke volt minden tréfához. Ezenfelül pompásan tudott úszni. Amikor tehát meghallotta kitűnő mesterének véleményét és tanítását a kifogott halnak egy bölcs-höz teljesen méltatlan viselkedéséről, ördögi gondolat jutott eszébe, ördögi terv, amit azonnal végre is hajtott. Hatalmas lökással a vízbe taszította a bölcs férfiút, az ő tanítómesterét. Igen, egész egyszerűen belökte a vízbe.

A lökés erőssége és a helyzet hirtelen változása, a bölcs férfiút, aki ráadásul úszni sem tudott, teljesen kizökkentette nyugalmából és higgadságából. A nedves és reá nézve teljesen szokatlan elemben kétségbeesetten kapálódzni kezdett, a halálfélelem kiverte és segítségért kiáltott. Pontosan úgy, ahogy a kifogott hal cselekedett volna, ha a természet törvényei szerint nem kell némának lennie.

A bölcs tanítványa azonnal beugrott a folyóba és kihúzta tanítómesterét, aki rögtön néhány olyan bölcs megállapítást akart mondani, amivel kedélynyugalmát és megfontoltságát, legalább utólag igazolhatná.

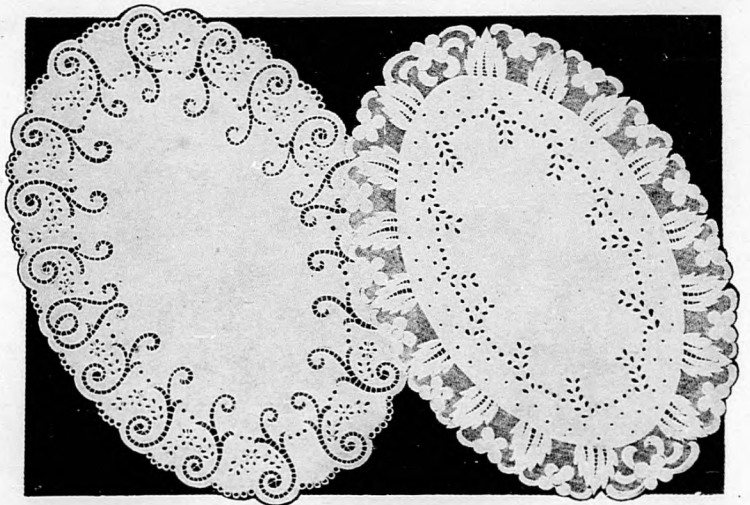
A tanítvány azonban kacagva így szólt:

— Többé nem vagy az én tanítómesterem! Mert te csupán az elmélet férfia és bölcsje vagy, ez pedig nekem kevés. Olyan tanítómesterre van szükségem, aki a gyakorlatban is épp olyan bölcseséget tanúsít, mint elméletben. Aki tanításai értelmében cselekszik is!

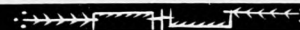
És a tanítvány örökre elhagyta eddigi tanítómesterét, a világhírű bölcs férfiút.

Arra vonatkozólag nincs feljegyzés és bizonyíték, hogy valóban talált-e olyan mestert, aki tetteivel is bizonyítja tanításainak igazságát. Mert ilyen mestert alig, sőt egyáltalán nem lehet találni...

M. H.

Tálca kendők. Részletes leírása kézimunkarovatunkban. Anyaga beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6)

HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

Történt, hogy estélyt adtak egy ismert családnál. Hajnal felé kínos meglepetés ért egy meglehetősen hölgyet. Eszrevette, hogy eltűnt a több ezer pengős briliáns collierje. Egyik férfi vendég erre ledlított a muzsikát és bejelentette a kellemetlen felfedezést. Egyben ajánlotta, hogy a vendégek a saját és a károsult megnyugtására önként s kivétel nélkül vessek alá magukat motozásnak, amit a hölgyeknél a háziaszony, az uraknál a házigazda hajt majd végre. Természetesen, mindannyian kötelezik magukat, hogy soha senki sem fog tudomást szerezni róla, hogyan került elő a drága ékszer.

Mindenki lelkesen fogadta az ajánlatot, kivéve egy nagyon jóhírű, fiatal állami tisztviselőt, aki a jelenlévőök csodálkozására kijelentette, hogy nem veti magát alá motozásnak. Hajlandó szavát adni, hogy nála nincs az ékszer és nem is tud a sorsáról semmit. De ha ez nem elegendő, úgy mint tartalékos tiszt, levonja az eset konzekvenciáit.

Meglepett moraj futott végig a vendégseregen.

Talán mondanom sem kell, hogy az ékszer nem került elő. A motozástól vonakodó fiatalember pedig elhagyta a társaságot.

Hogy, hogy nem, de a tartalékos tiszt jellebbalói is tudomást szereztek az ügyről. Főnöke behívatta magához és közölte, hogy meglepő és szinte indokolatlan viselkedésének súlyos következményei lesznek s további előmenetelében, minőségében semmi esetre sem fog javítólag hatni ez a gázer...

Egy hét múlva megtalálták az eltűnt ékszert. Becsúsított egy karosszék szövet-huzata közé.

Erre elszaladtak a burkoltan gyanúsított, most már kevésbé szépreményű állami alkalmazotthoz és kimagyarázkodtak. Hivatali főnöke újra maga elé hívatta és ingerülten kiáltott rá:

— Megáll az eszem! Most már magyarázd meg kérlek, hogy mi az ördögért nem engedted na, hogy megmozdítsd?

— Mert két marinrozott gesztenye és két becsomagolt mignon volt a zsebben, amit a mamámnak vittem az estélyről. Tudtam, mennyire szereti, kedveskedni akartam vele. Képzeld el, méltóságos uram, milyen furcsa lett volna, ha a több ezer pengős ékszereket nyomozva, mignonokat találnak nálam.

Tanulság?...

Tessék szívbart vinni emlékül, akkor nem áll jent az a vesztély, hogy két szem gesztenyéért és két mignonért a karriert kell cserébe adni.

Liphay Antal torontali földbirtokos a Deák-téri evangélikus templomban vezette oltárhoz gróf Györky Alicét. A grófnő elvált asszony, gróf Montecuccoli Alfonznak, az osztrák-magyar haditengerészet parancsnokának a fia volt az első férje.

Ijű báró Fiáth Pál mindig szerette a nemmindennapi terveket, kalandos elképzeléseket. Legutóbb az a hír terjedt el, hogy a báró, aki képzett gazdasz, Abszsziniába megy és ott egy tekintélyes földrész, majd nem egy egész tartomány mezőgazdasági vezetője lesz. Érdeklődésünkre

a báró közölte, hogy a hír nem kitalálás, valóban szó van komoly megvalósításáról. Elbeszéléseiből kiderült, hogy a báró közeli rokonságban van Badoglio marsallal. Badoglio marsall fia ugyanis egy contessa Rottat vett feleségül. Az olasz grófnőnek a nagyanyja magyar volt, még pedig egy Fiáth bárónő, Fiáth Pál báró nagatyjának a húga. Így egész közeli rokonságban van a fiatal gazdasz báró Badoglio marsall családjával.

★

Egy idős, országos hírvé képzőművészünk feleségül veszi egy ismert festő művészes, gyönyörű modelljét.

★

Fényes házból adott egy előkelő arisztokrata család. Az estélyt felkérésre egy gróf rendezte. A háziak háliból az estélyen, a vendégsereg ünneplésétől kísérve, arany cigarettatárcát nyújtottak át a grófnak emlékül. Belevették a dátumot s egy emlékmondatot. A gróf mindenkinek megmutatta az értékes tárcát, azután pedig a tokjával együtt a táncsterem kandallójának párkányára helyezte. Reggel, amikor távozni akart, üresen találta a finom párnázott tokot. A házi nyomozás nem tudta kideríteni, hogy kinek tetszett meg az arany tárcá. Annyi eredménnyel azonban mégis járt a vizsgálat, hogy kétséget kizáróan megállapították, hogy sem a kipróbált személyzet, sem a muzsikások nem jöhetnek számba.

Mindenesetre ügyesen okoskodott, aki a tárcát a gróf szolgálataért magának tartotta meg, mert előre látható volt, hogy egy előkelő mágnás familia nem fog a rendőrségre szaladni, nyomozást követelve.

★

Páter Markó Marcell könyvet írt, «Szibérián át a kolostorig» címmel. A szerzetes eredetileg kalonátsz volt és a saját életét írta meg a regényben. A könyv jövedelmét jótékony célra fordította a szeretetreméltó ferences szerzetes. A befolyt pénzből harangot öntetett s mint a hősök emlékharangját, a pápai Ferences-templomnak ajándékozta.

Most újabb jótékonyágáról hallunk. Emléktáblát állított a hadifogságban elhunytak emlékének. A művészi emlékmű Závory Zoltán ipariskolai tanár és Schneider Géza terevi szerint készül.

★

Károlyi József dr. rövidesen völegény lesz. A hírek szerint a középső Jankovichleányt, Mariettát jegyzi el.

★

A Nemzetközi Clubnak érdekes angol vendége volt Miss Alma Roylton Kisch személyében. A londoni Soroptimista Club tagja és építészeti szakvizsgáló az angol hölgy. Pesten a Nemzetközi Club meghívott vendégeinek tartott egy érdekes, vetített képes előadást. Őszinte sikere volt.

★

Néhány hete megírtam egy kedves esetet egy nyugdíjas vidéki polgármesteréről. A történet, amelyet igen megbízható kézből kaptam, arról szólt, hogy mulatság után reggel egy jökendő vidéki úr bement a katolikus templomba, ahol barátja a plébános, aki egy darabig a mulatságon is jelen volt előző este, éppen misézett. A tréfas kedvű úr odament az oltárhoz és amikor a latin mise szövegéből egy szót sem értett, rászólt a barátjára: «Magyarul, édes komám, mert egy szót sem értek.»

Most levelet kaptam dr. Kún Árpád nyug.

mezőtúri polgármestertől, akit személyesen is van szerencsém ismerni, miután egy alkalommal vendég voltam házában. Barátságos leveleiben azt írja a mulatságos gavallér hírében álló polgármester, hogy az esetet magára vonatkoztatja. Leszögezi, hogy ez az eset megtörtént ugyan, de nem vele. Ezt készségesen megírom.

Volt a kis cikkben egy rész, amely szerint az «Uri muri» című Móríc-regény is a polgármesterről szól. Ezt nem tagadja. Sőt van egy része a leveleimnek, amelyben az a kitüntetés ér, hogy Móríc Zsigmonddal együtt foglalkozik velem és cikkemmel. A polgármester határozott kívánságára, leveleim ezt a részét alább szöröl-szóra adom:

— «Van az én életemben sok kedélyes esemény, amely anyagul szolgálhat a magyar úri karakter és tréfas élet rajzolására. Irodalmilag is felhasználható értékes adatok, amelyek nem szorulnak torzításra. Nem úgy, mint szintén az én személyemmel foglalkozó Móríc Zsigmond «Uri muri»-ja, mely megtörtént ugyan de nem a «kan disznó» érdekében. A Móríc Zsigmond eszméjete pedig nem az a beállítás, ahogy egy magyar urat a maga valóságában kellene beállítani. Ezt megteheti egy parvenű, de nem egy magyar úri ember. Akí így jellemez egy magyar urat, nem mondom, hogy nem látott, de ellenszenvez a magyar úr iránt. Az események egy része nagyon kis mértékben megtörtént, de egészen más irányban. Éppen azért említettem fel ezt válasszomban, hogy felfigyeljen rá a szerző. Mi öreg csákyások megtettünk sok mindent, nem tagadjuk le, de eltorzítani sem engedjük. Maga a cselekmény eredetibb a maga valóságában. A tavasz folyamán hazautazunk s igen szívesen látjuk kedves Öcsémeket...»

★

Botrányba fulladt egy helyi szerző premierje egyik vidéki városban. A közönség kedvence komikusának a külön akciója robbantotta ki a botrányt, úgy hogy az előadást nyílt színen félbe kellett szakítani. A darab egy öngyilkos suszterről szól. A színház rendezője alakította az öngyilkos susztert. A kedvence komikus suszterinast játszott. A szöveg szerint a suszter a következő izgalmas felszólítást intézi inasához:

— Menj, fiam és kopaszd meg a csirkéket!

A ravasz suszter ezt csak azért találja ki, hogy eltávolítsa maga mellől hűségese inasát és miután zavartalanul megírja búcsúlevelét (a darab legizgalmasabb jelenete, nagy monológ!), végezzon magával. Még felére sem ért a búcsúlevelének, amikor az inast játszó komikus előírás ellenére visszajött a szobába és várakozóan megáll az ajtó mellett.

A suszter intett a szemével, hogy azonnal menjen ki, mert megjelenésével romba döntheti a legdrámaibb jelenetet. Mikor a szembeszéd nem használt, az asztal alatt a kezével kezdett integetni, hogy azonnal hagyja el a szobát, ahol neki percekben belül ki kell magát végeznie. Az inas, ahelyett, hogy gyorsan elment volna, megszólalt halálos komolyan: — Majster uralam, mind a harminc csirkét megkopasztottam. Mint az örültek rohangálnak az udvaron. Mi történnék velük?

A suszter pillanatok alatt átlátta, hogy tervezett öngyilkossága a vízbe esett. Elfutotta a düh és teljes erejével nyakon vágta az inast.

Tableau! Függyönt le! A nézőkkel valóság fel kellett lócsolni a nevető orkán után. Nem haragudtak, hogy tragédia helyett komédiát láttak.

Yturbidé második halála

Regény * Írta: Pánczél Lajos

XII.

És ekkor eszébe jutott Yvonne Revier.

Az egyetlen, aki zaklatott életében a pihenést és a boldogságot jelentette. Mellette szaladtak az évek, abban az öldöklő tempóban, amelyet Yturbidé minden bennünk diktált s ebben a hajszában nem ért rá boldognak lenni...

A világ legirigyletebb embere volt, de akik irigyelték, sohasem látták Yturbidé szívét.

Ez a szív most megdobbant az utcák szomorú csavargójában s valami hatalmas vágy ömlött keresztül rajta: most, amikor a boldogtalansága s szerencsétlensége a legnagyobb, most követeli az élettől régi jussát: a boldogságot...

Már alkonyodott.

És a csendes alkonyban Yturbidé megindult a hegyi villa felé. A híd felégett mögötte, de előtte még szabad az út, amelyen talán eljut a boldogsághoz. És miért ne jutna el? Hiszen Yvonne szereti, nagyon szereti s bizonyos, hogy ez a szerelem nem csökkent most sem azért, hogy megváltozott minden.

Yvonne-ról bőségesen gondoskodott.

Elhelyezett számára letétet Londonban, Párizsban, Zürichben, neki is vannak még mindenfelé letétjei, s bár ezek üzleti szempontból jelentéktelenek, az egyén számára biztosíthatják a gondtalan életet. Most majd elmennek együtt, megbujnak valahol, valami elhagyott kis helyen, talán a tiroli hegyekben, vagy a Loire mentén egy ódon kastélyban...

Yturbidében felébredt a vágy, hogy pótolja a munkában töltött évek minden mulasztását.

Évtizedek óta robot volt az élete. Nem volt vasárnapja, nem volt pihenője, de most majd másképp lesz...

Most majd elmennek Velencébe és gondoláznak a Canale Grandeon, meg a Rialto alatt... Szép, csendes éjszakákön zeng a gondolás dala, egy Tagliaferri vagy di Capua-dalt énekel s ők a gondola mélyéről nézik a szikrázó csillagokat, a hold lágy ezüstjét...

Azután csavarognak a Cote d'Azur rózsáligeteiben, megmásszák a havas svájci hegyeket, elvetődnek Bécsbe, vöslauti isznak egy Heurigerben... milyen szép lesz!

Most már vége a konferenciázásoknak! Nem lesz több óráig tartó tárgyalás s azután utazás más városba, ahol új tárgyalás, új vita kezdődik... Most csak élet, boldog, szabad, ujjongó vidám élet lesz...

És Yturbidé borostás, meggyötört arca szinte kiszínesedett már a gondolatra. Égett benne a vágy, hogy megvalósuljon mindaz, amire a régi életben nem akadt ideje. De most másképp lesz, megváltozik minden, holnap új élet kezdődik...

Már fenn járt a hegyen!

Csodálatosan szép és tiszta volt az éjszaka.

Alatta csillogtak a város fényei, lenn a város tele volt az Yturbidé szenzációival, de idefenn más és tisztultabb világ volt. Yturbidé szívta magába az erdők illatát sodró friss levegőt s ment tovább... Emlékezett arra, hogy amikor idehaza tartózkodott, csaknem minden este megtette ezt az utat... Sokszor kiszámította, hogy innen, a villanylámpától, amely mellett most haladt el pontosan negyvenhét lépés a sarok, amelynél, ha befordul, meglátja Yvonne villáját.

Most nagyobbakat lépett, mint megszokott esti sétáiban. Negyvenhárom lépéssel elérte az út kanyarodását és az este sötétjéből a messzeségben kissé elmosódottan, de mégis észrevehetően kivillant Yvonne Revier fehér villája.

Most még jobban meggyorsította a lépteit. Szeretett volna már ott lenni Yvonne-nál és még jobban szeretett volna minél messzebb kerülni ebből a városból. A száműzött, trónjukat vesztett királyok miért élik le az életüket mindig idegenben? Mert nem szeretik azokat a helyeket, amelyek egykori nagyságukra, hatalmukra emlékeztetnek.

José Yturbidé is ilyen száműzött, trónjátvesztett király volt.

Csak el innen, messze, minél messzebb...

A legjobb volna, ha még ma este elutaznának, Yvonne csomagolását majd elvégzi a komornája, csak menjenek, mert itt megőrül... Meg kell örülnie...

Megérkezett a villához.

Zsebében ott volt a kis ezüstkulcs, amely Yvonne Revier villá-

F O G P É P

ELADÁSI ÁRAK: óriás tubus P 1.—, rendszeres tubus P —.70. Minden szaküzletben kapható

Diétás konyha cukorbetegek részére

Levesbe való készítés. 2 tojás fehérjéből kemény habot verünk, 2 tojás sárgáját, sól, apróra vágott zöldpetrezselymet, csipetnyi magyorbort és 2—3 deka szitán áttört zsíros májat keverünk belé, zsírral megkent sütőlemezre ujjnyi vastagra felkenjük és megsütjük. Lehűlés után kockára vágjuk és a levesbe tesszük.

Vad püré-leves. Negyedikilogram vadhúst zsírral, hagymával, petrezselyemgyökérrel ízlés szerint fűszerezve és megszóva 1 deci savanyú borban puhára párolunk, megdaráljuk, mozsárban megőrjük, sűrű szitán átpasszírozzuk, 2—3 deci vizet, vagy húsvetel öntünk hozzá, kevés szerecsendióval ízesítjük, néhány percig forraljuk és tálaláskor 1—2 kanál tejfellel elkevert 1 tojás sárgáját keverünk bele.

Fines-herbes omléte. (Előétel). Főtt parajt, petrezselyemgyökereket, fiatal kalarábét igen apróra vágunk, nyeles lapos serpenyőben 2—3 deka vajjal vagy zsírral néhány percig sütjük, majd 2—3 felvert és keleten sózott tojást öntve bele, folytonos rázás és villával való gyors keverés közben omlétté sütjük.

Vagdalt szelet (cukorbetegek részére). 15 deka borjúhúst apróra vágunk, 3—4 deka olvasztott vajjal, 1 tojást, 10 deka apró kockára vágott hízlalt libavagy baromfimájat keverünk hozzá, sóval és magyorborsal ízesítjük, sertés-hálóból göngyöljük, két szeletet formálva beléle, zsírral kikent serpenyőbe tesszük és forró sütőben megsütjük.

(L83) a tökéletesített ODOL jelzése, melynek fertőtlenítő hatását nagy mértékben fokoztuk.

ELADÁSI ÁRAK: óriás üveg P 5.60, 1/4 üveg P 3.—, 1/2 üveg P 2.—. Minden szaküzletben kaphatók

Az ülö

életmód zavarja az emésztést. Székrekedés a vért beszenyenezi. Következésképpen a fej- és derékfájás, aranyér Önnek is segít a

DARMOL

A szomszédban...

... A szomszédban ma este már megint szakadatlanul nyekergetik a gramofont! Meg kell bolondulni!... A szomszédban felmondott a lány, mert nem tud kijönni a háziasszonyával... A szomszédban annak a kisfiúnak számárköhögése van, semmi szín alatt nem engedem, hogy a nővérével játsszál!... A szomszédban kiadtak két szobát albérletbe, mert nem bírják a házbért megfizetni... Ezeknek, itt a szomszédban, honnan van annyi pénzük?! Minden éjszaka jóval éjjel után vetődnek haza!... A szomszédban azért csinálnak olyan lármát az asztal körül, hogy engem bosszantsanak!... A szomszédban meghalt egy gyerek... És így tovább! A végtelenségig...

Mert mindenkinél van szomszédja. A nagyvárosban éppúgy, mint a vidéken. Mindenki tudomást szerez a szomszéd életének valamilyen megnyilatkozásáról. A falon keresztül is áthallatszik egy nevetés, vagy egy kiáltás. Sokan ismerik is a szomszédjukat, jó vagy ellenséges viszonyban vannak vele. Sokan büszkék arra, hogy „senkit sem ismernek a házban” és féltékenyen őrzik rezerváltágukat, de még ez sem segít, hogy a szomszéd életének valamilyen eseményéről tudomást ne kelljen szerezniük.

Mert nincsenek áthatolhatatlan falak. Mindenki kapcsolatba kerül másokkal. A cipőlicáció a munkamegosztáson, tehát az úgynevezett közös munkán alapszik, mely nem engedi meg az egyének és a családok teljes és tökéletes elkülönülését. Bármennyire is elzárkózik valaki: a sors, amely alól nem vonhatjuk ki magunkat, a születés és a halál, a házasság, a betegség és az esti családi megbeszéléseknek. A szomszédokkal való jóviszony azonban csak speciális eset.

Alapjában véve minden ember szomszédja valakinek, vagy valakiknek, az utaik keresztelik egymást és kikerülhetetlen, hogy ne találkozzanak.

A szomszédban pedig mindig idegen emberek laknak, akik kezdetől fogva — kellemetlenek. Mert zavartalanul akarunk élni... mert a szomszédban riválist látunk... mert feltétlenül meg vagyunk győződve, hogy ő is kellemetlennek talál bennünket, sőt ellenségnek, mint egyik állat a másik állatot, sőt — valljuk be! — mint egyik ember a másik embert. Ezért felelünk ingerülten az első jelentéktelen megzavarásra.

Azt pedig nem akarjuk elküldeni, hogy a szomszédban is olyan emberek élnek, lélegzenek, alszanak, mint mi vagyunk! Hogy néha, egyszer, ha nagyon egyedül és nagy nyomorúságban vagyunk: talán segítségünkre is lehetnek! Ritkán, egy-két pillanatra eszmélünk csak erre, ha a szomszédból sírást, jajveszékést hallunk, vagy ha áthangzik a gyermekek imája. Emberek, szomszédok, miért kell ennek így lennie?! ... Mondjátok: miért?! ...

jának kapuját zárta és José Yturbidé megindult a villa parkjának bokrokkal szegélyezett, kanyargós útján.

Erre jutott el a nagy terraszhoz, a kedvenc helyéhez, ahol úgy szeretett tartózkodni. A szép nyári s őszi estéken mindig ott vacsoráztak s alattuk a csodálatos éjszakai panoráma: a város...

A terras fehér márványa már kivillant a bokrok sötétjéből s étek a terras lágy fényt árasztó lámpásai is.

Yvonne Revier így várta minden este Yturbidét.

Milyen meglepetés lesz, ha most megjelenik! Szegény Yvonne! Az események bizonyosan összetörték őt is, szomorúan és magányosan ülhet a terraszon, de annál nagyobb lesz az öröme, ha most újra találkoznak...

Yturbidé már ott járt a terras alatt s ebben a pillanatban hosszú, gyöngyöző nevetést hallott.

Yvonne hangja volt.

Yturbidé dermedten állt meg azon a helyen, ahol éppen volt. A szemait a terrasra szegezte, ahol már meg is jelent Yvonne karcsún, elegánsan, szökén és tündökletes szépségében.

De nem egyedül volt!

Yturbidé keze öklöbeszorult, ahogy mellette meglátta azt a fiatal, karcsú férfit, akiben Yvonne színházbéli táncpartnerére ismert.

És hallotta Yvonne csengő hangját:

— Ügye, milyen gyönyörű innen a város!

— Te vagy a gyönyörű! — válaszolta a férfi banális szavakkal.

— Yturbidének is ez volt a kedvenc helye... Ő szeretett meg velem ezt a panorámát...

A férfi hangja most bosszúsra változott:

— Elég már ebből az Yturbidéből... Ne emlegesd többé a multat, amikor melletted itt vagyok, újra itt vagyok, csakúgy, mint régen... Az enyém voltál és újra az enyém vagy... Visszavettelek és most ne emlékezz arra az időre, amikor megszádított a pénz és a gazdagság... Yturbidé eltűnt a világból, miért ne tűnjön el a te életedből...

— Igazad van! — mondta Yvonne s aztán lágyan felbűgött a hangja: — Szeretlek!

A férfi elkapta, átölelte és megcsókolta.

Mögöttük, alattuk szikrázott a város s ott álltak a fehér terraszon, a lágy világtásban, ketten, egymásra borulva. Mintha egy amerikai film zárójelenete lettek volna...

A happy-end...

De ennél a happy-endnél lenn, a bokrok sötétjében meghúzódó Yturbidé szívébe belenyilallott a fájdalom... Úgy érezte, hogy most... most omlik össze minden... Ami eddig történt, az egész Yturbidé-konzern összeomlása nem volt más, mint egyszerű előjáték az igazi tragédiához...

Amikor a konzern elbukott, akkor egy nagy harcban hukott el.

Yvonne-ban csalódott. Yvonne elárulta.

Ordítani szeretett volna a fájdalomtól, nem emlékezett, hogy mennyi ideig állt a terras alatt, mozdulatlan oszlopként, önkínzó aszketizmussal, de aztán egyszerre csak vágyat érzett, el, el, el innen, minél előbb ebből a fehér villából...

Rohant vissza a kanyargós, keskeny utakon.

Az ezüstkulcs újra megfordult a zárban, de most már nem vette magához, benne hagyta a zárban, mi haszna lenne az ezüstkulccsal ezután...

Othagyta. Legalább, ha megtalálják, akkor a fehér villában még egyszer szó esik José Yturbidéről...

És ment, lefelé a hegyi úton...

Mennyi reménykedéssel jött fel és milyen összetörten vánszorog vissza...

Hová megy voltaképpen?

Minek?

Mit akar?... Merre vegye útját?...

Ozv. Katona Sándorné kedvence (Budapest)

Harsogtak benne a kérdések, de egyikre sem tudott feleletet adni... Mikor felfelé jött, még arról álmodott, hogy Yvonne-nal még ma este elindulnak, mennek a nyugalmas és a boldog életbe s most... keserűség tölti be a szívét, hogy éppen abban kellett csalódnia, akiben annyira bízott. Mit várhat akkor még az élettől? Semmit!

Keserűen, minden cél nélkül ment tovább... Egyszer csak arra eszmélt, hogy a hegy áhitatos csendje helyett újra a város lármája dong körülötte... Autók túlkölteg, villamosok csengettek, morajlott a város...

Yturbidé roskatán, tántorogva ment tovább. A hegy tiszta levegője után úgy érezte, hogy megfullad idelent, a kőrengteg falai közé préselődött melegtől. Kioldozta a nyakkendőjét, letépte a gallérját, kinyitotta az inget s úgy hápogott a levegő után, mint a szárazföldre került hal.

Egy újságpalota előtt vezetett el az útja, előtte száz és száz ember ácsorgott s olvasta az Yturbidé-konzern összeomlásáról szóló híreket. A másik kirakathat meglátta a fényképét, aztán Bertrandét...

Vánszorgott tovább.

Úgy szeretne volna elhíttetni magát, hogy mindebből semmi nem igaz, rossz álom az egész, amely elmúlik és akkor megint szép lesz az élet... Nem igaz, hogy összeomlott az Yturbidé konzern, nem igaz semmi... Holnap reggel kilenc órakor megint bemegegy a konzern palotájának elnöki szobájába, délben az égszínkék autóval elszalad ebédelni és este... este... természetesen fenn vacsorázik a fehér hegyi villában, kedvenc helyén, a nagy terrasszon...

Zúgott a feje, mintha beszélt is volna magában.

Máskor talán felfigyeltek volna rá az utca járókelői, de most kinek jutott eszébe egy gyűrött, borotvátlan, gallér nélküli, kalaptalan embert, futó pillantásnál többre méltatni.

Most az Yturbidé botrány foglalkoztatott mindenkit, még az esti órákban is vitaközö csoportok keletkeztek az utcán, akörül folyt a vita, hogy éle Yturbidé vagy meghalt... Az egyik az öngyilkosságot erősítette, a másik hangoztatta, hogy két emberrel is beszélt, akik délben a tőzsdén látták a visszatért Yturbidét... Az ügy most már úgy is formálódott, hogy Corintt egyáltalán kihagyták a játékból, azt mondták, az egész beállítás az angol artistával mese, akkor is tulajdonképpen Yturbidé ült az elnöki székben — önmagát utánozta...

Ám igen nagy táborra volt annak a csoportnak, amely azt vallotta, hogy Yturbidé igenis öngyilkosságot követett el, még pedig a kötvényhamisítások miatt s az az ember is, aki délben a tőzsdén olyan izgatottan megjelent, nem Yturbidé volt, hanem a londoni artista, aki olyan kitűnően tudja utánozni a konzernvezért s most ezzel a váratlan megjelenésével próbálta az Yturbidé papírok katasztrófális arányú zuhanását megállítani.

A kávéházak terrasszain, az utcasarkokon kialakuló csoportok vitájába nemsokára döntést hozott az egyik újság rendkívüli éjszakai kiadása, amely a legfrissebb híreket közölte az Yturbidé konzern világbotrányáról.

A rikkancsok felverték az éjszakát vad kiabálással.

— Szenzációs fordulat az Yturbidé-ügyben! Victor Bertrandot, az Yturbidé konzern ügyvezető igazgatóját letartóztatták és elrendelték José Yturbidé letartóztatását is...

Yturbidé elfogott egy rohanó rikkancsot.

Remegő kézzel nyújtott át egy pénzdarabot s aztán az újsággal elvonult az egyik villanylámpa fénykörébe, ott kezdte olvasni lázas izgalommal és nyugtalansággal. A cikk nem tudott egységesen beférkőzni az agyába, csak mondatokban, alcímeken akadt meg a pillantása.

És minden, amit olvasott, még nagyobb izgalomba hozta:

„Victor Bertrandot, az Yturbidé konzern ügyvezető igazgatóját a rendőrség ma este tíz órakor előállította villájából és letartóztatta. Berand letartóztatásakor hangoztatta, hogy a kötvényhamisításokról, amelyek aránya a külföldi nyomozásokon egyre hatalmasabban bontakozik ki, fogalma sem volt. A rendőrség ezt a védekezését nem fogadta el és Victor Berand, Yturbidé jobbkeze, a mai éjszakát már a rendőrség ügyeletes cellájában tölti.“ Tovább cikázott a szeme és a lap másik oldalán most a következőket olvasta:

„José Yturbidé, amint munkatársunknak sikerült megállapítani, ma délben Svájcából repülőgéppel visszaérkezett s ezzel megfejtethetetlen rejtélyé dagad az Yturbidé-ügy. Ha nem Yturbidé volt az, aki a londoni Ambassador hotelben agyonlötötte magát, akkor — ki volt? Egyelőre az a tény, hogy Yturbidé hazaérkezett, teljesen szavahihető emberek látták délben, nyomban megérkezése után, megjelenni az értéközsdén. A tőzsdetagoikat is annyira frappirozta José Yturbidé váratlan megjelenése, hogy mire ma-

Házi kozmetika

A kéz kozmetikája

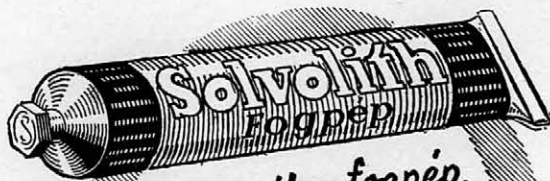
Írta: dr. Földes Miklósné,
JUNO kozmetikai intézet, Budapest,
IV., Károly király-út 24.

A modern testkultúrának fontos vívmányai a szájaápoláson kívül a kéz és láb rendszeres ápolása. Ez alkalommal a női szépség oly fontos tényezőjének, a kéznek a kozmetikájával óhajtok foglalkozni.

Szokásos az emberről, mint a teremtés koronájáról beszélni. A szellemi képességek mellett éppen az emberi arcizmok finom mimikai élete és az emberi kéz, e legtökéletesebb finom szerszám sokoldalú használhatósága járul hozzá e megállapításhoz.

A modern életben az ápolat kéz és körömök elengedhetetlen kellékei a művelt ember külsejének. Semmi sem sérti jobban esztétikai érzékünket, mint az ápolatlan kéz és az elhanyagolt körömök. Ezeknek a látására a legkedvezőtlenebbre hangolódhat az egyénről nyert első benyomásunk.

Általában szépnek tartják a hosszú keskeny kezet, melynek a tapintása puha, de bizonyos mértékben rugalmas. Nagyon rontja a kéz szépségének hatását, ha az inak és erek erősen előtűn-

Az egyetlen fogpép,
amely karlsbadi
focvássót tartalmaz

Fogköoldó

BUTORT mindenki

BOG-MIL butoráruházban vásárol
 VI., VILUOS császár-ut 43. (Báthory
 utcával szemközt). **KOMBINÁLT SZOBÁK,**
HÁLÓK, EBÉDLŐK és választékban

nek. A kéz ujjai akkor szépek, ha a ujjközeptől hegyükig egyenletesen vékonyodnak. A bunkós végű ujjak, melyeket dobverő ujjaknak is neveznek, többnyire fennálló szívbj következménye. Okozhatják az ujjak ezen szépség-hibáját fiatalokban túlzásba vitt zongora-gyakorlatok, vagy az egyoldaluan sok írógépelés. Oly egyéneknek is látjuk az ujjhegyek bunkószerű megvastagodását, akik rendszeresen túlrövidre nyírják körmeiket, vagy akik rossz szokásból állandóan rögcsállják körmeiket.

A kéz felületét szépíti a kézhátnak kis domborlata. Nagyon csúnya, ha a rossz szoktatás folytán az ujjak erős nyújtás következtében felfelé görbülnek. A szép kéz bőrnek is megvan a maga rózsás, áttetsző színe. Ronjtja a kéz hatását a kékes-vörös elszíneződés. Ez a rossz nedvkeringésnek a jele. Különféle megbetegedéseken kívül a fagyás okozza leggyakrabban ezt a kozmetikai is káros elváltozást. Az ilyen kezeknek kellemetlen hideg a tapintásuk. Más eljárásokon kívül főleg a váltakozó hideg és meleg kézfürdők és gyógykenőccsel való rendszeres kézmasszázsok javítják e szépséghibát.

Gyakori kellemetlen szépséghiba a kéz túlságos izzadása. A modern orvostudomány Röntgen-besugárással szünteti meg véglegesen e kellemetlenséget.

Leggyakoribb szépséghibák a kézen a szemölcsök. Ezeket házilag füstölő salétromsavval edzve lehet elsorvasztani. De legegyszerűbben és legszebben vértelenül küszöböljük ki az elcsúfító szemölcsöket, melyekről a tudományos kutatások bebizonyították, hogy egyszerű kézfogással átíphetők egyik emberről a másikra, a modern elektromos eljárásokkal. E módszer teljesen fájdalomtalan, sem nyom, sem heg nem marad a beavatkozás után.

KOZMETIKAI ÜZENETEK:

«Egy előfizető». A panaszolt túlságos izzadás ellen a megfelelő területeire Röntgen-besugárást ajánlok. Ez a kezelés véglegesen meg fogja panaszait szüntetni.

«Erdélyi asszony». Öszülő hajának bármely kívánt színben házilag való festésére a Komol nevű, kész folyékony hajfestőszert ajánlom.

Cérnaszál

Rövid, kis cérnaszál az életünk.

A Sors gyors kézzel varrogat velünk.

Minden öltés után rövidül a szál.

Mikor elfogy... az üres tübe,

Új életet, új cérnát fűz be!

József Dezsőné

gukhoz tértek, a konzernvezér már eltűnt a tőzsderemből. A rendőrség ezeknek a híreknek alapján már a délután folyamán kerestette Yturbidét, este pedig, miután Victor Bertrand is azt vallotta, hogy valaki déltájban tényleg felhívta Yturbidé néven, elrendelte José Yturbidé kézrekerítését és a kövényhamisítások miatt azonnali letartóztatását.

Yturbidé mohón és elkeseredetten olvasta az ujságot s amikor ideért, megrázkódott...

Elrendelték azonnali letartóztatását!

Most következik az idő, amikor felelni kell azért, amit tett!

Erre nem gondolt, nem akart gondolni, vagy nem is tartotta valószínűnek, hiszen, mint az

Yturbidé konzern vezetője, évtizedekig olyan hatalmat élvezett s ez a pozíció olyan magaslattal jelentett a számára, hogy elképzelhetetlennek tartotta: hozzányúlani José Yturbidéhez, mint valami kis sikkasztóhoz vagy csalóhoz!

Az ujság kihullott a kezéből és riadtan ment tovább.

Eddig szinte öntudatlanul vánszorgott, de most tudatos lett a járása s már elővette a rettegés, azt hitte: minden ember rámered, mindenki azon gondolkozik, hogy ez az ember mennyire hasonlít a keresett Yturbidéhez, amikor egy-egy rendőrsíksort látott, még a lélekzete is elállt és rögtön bevágott az első mellékutcába, hogy minél távolabb legyen a rendőrtől.

És ment egyik mellékutcából a másikba, minden cél, minden terv nélkül.

Ha lépteket hallott maga mögött, vagy ha valamelyik utcából hirtelen befordult valaki, akkor megrettent, azt hitte, rendőr vagy detektív toppan eléje.

José Yturbidé letartóztatását elrendelték!

Bizonyosan már nyomják a körözüvényt, amely reggelre kinn lesz minden falon, minden hirdetőoszlopon s elkerül vidékre is, mindenfelé... Rajta lesz majd a fényképe, amelyet eddig csak a világ nagy illusztrált lapjai közölték, színes és rajongó szöveg kíséretében...

Most azonban a képet kísérő szöveg nem lesz sem színes, sem rajongó!

Yturbidé összerázkódott.

Mi lesz veled?

Meddig szabad még számára az élet, ez a hajszolt vad-élet?

Meneküljön, most már egyedül, miután hiába ment el a hegyi villába?

Bujdosson el valami kis helyre s próbáljon előlről kezdeni mindent?

Hirtelen megrezzent.

A vándorlása közben betévedt az üzletnegyedbe s arra eszmélt, hogy most ott állt az Yturbidé konzern hatalmas palotája előtt. A palota homlokzatán embermagasságú betűk sorakoztatják egymás mellé az Yturbidé nevet.

Vajjon meddig lesznek a helyükön?

Yturbidét a meghatottság fogta el és a fájdalom marcangolta. Itt van az egész élete nagy munkája, a büszke, diadalmas palota, amelyben az egész világ találkozott. Ha az emberek elhaladtak a palota előtt, milyen áhitattal tekintettek fel a gyönyörű, modern épületre s milyen áhitattal ejtették ki az Yturbidé nevet. Most?

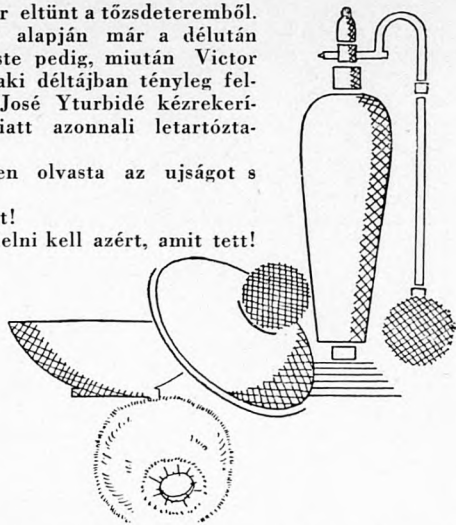
Yturbidé egy fa mögé húzódva nézett a palotára, amelynek bejárata előtt két autó állt. Megismerte az autókat: a rendőrség kocsijai voltak.

És benn, azok között a falak között, amelyek annyit látták dolgozni ennek a hatalmas vállalkozásnak első és legszorgalmasabb munkását, — most imbolygó árnyak surrantak ide-oda.

A rendőri bizottság tartotta vizsgálatát.

Az íróasztalokból, szekrényekből, titkos fiókokból bizonyosan kihordtak már minden iratot, hogy tanulmányozzának, kutassanak a számok és betűk rengetegében Yturbidé bűne után...

Ott állt, az útmenti fához támaszkodva és mereven nézett fel a gyönyörű épületre, egész nagysága szimbólumára,

Lohr Mária

(Kronfusz)

Vegytisztító - kelmefestő

Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

erre a külön világra, ahol minden ember őt szolgálta, korlátlan úr és hatalom volt.

Azután lassan tovább botorkált, vitte szívében a fájdalmat, szemében a könnyeket...

Óráig vándorolt, de úgy tetszett, mintha ez a vándorlás már esztendők óta tartana. A város szívetét egyre távolodott, a küvárosokat járta s végül kiért a tengerbe torkoló folyó öbléhez, ott volt a kikötőben, a dokkok körül. A szél a halpiac émelyítő szagát sodorta feléje...

Yturbidé halálosan fáradt volt.

Egész nap nem evett, hiszen Svájcban korán reggel ült repülőgépre, de az éhség mégsem kínozta úgy, mint a fáradtság.

Pihenni vágyott.

Kinyújtózni valahol, aludni, álmodni s aztán felébredni ebből a rettenetes álmából.

Egy züllött kis hotel mellett vezetett el az útja és a lábai önkéntelenül ide kormányozták.

Bevándorolt a piszkos, barátságatlan, szegényes kis haliba. Ott ült egy asztalka mellett a tulajdonos, aki portás, pincér és házi szolgáló volt egyszemélyben. Észre sem vette a belépő vendéget, annyira elmerült az előtte heverő ujságban, természetesen az Yturbidé konzern nagy botrányát olvasta.

Csak akkor rezzent fel, amikor meghallotta az éjszakai vendég halk, szinte alázatos szavát:

— Jó estét... Egy szobát szeretnék...

A szállodás bizalmatlanul nézett végig a vendégen. A gyűrött ruha, a gallértalan ing, a kuszált hajú fedetlen

fej, a beesett, ijesztő és borotvátlan arc nem ígért semmi jót.

Végre megszólalt:

— Van szoba, de — előre kérem a pénzt...

Yturbidé kábultan nyúlt a zsebébe. Talált néhány pénzdarabot, odavetette a szállodás elé, s aztán — kezében zörgött a nyugalom és feledés ígérete: a karikás kulcs s ahogy felment az emeletre, nyöszörgött lépteit a régi falépcső... Olyan furcsán, olyan különösen, mintha valaki sírt volna.

Végre fenn volt!

Piszkos, egyszerű, szegényes kis hotelszoba volt. Az ablak előtt a parti dokkok árnyai meredtek s a holdfényben szinte ijesztő óriásokká nőttek. Felkattintotta a villanyt, nagyon halványan világított a kis fényerősségű villanykörte. És már egészen megfeketedett, a fémzálak elhasználódtak... A villanykörte, amely egykor olyan diadalmasan szikrázó fényben ragyogott, kialudni készült...

Yturbidé leroskadott rugójú, tépett, ócska bőrdíványra, amelynek hűvössége pillanatokra csillapította lázas forróságát. A másik sarokban ott volt a megvetett ágy, aztán két szék, viaszosvászonnal beborított asztal, az asztalon alpakka tálcán egy üveg állott víz és felfordított pohár, ócska, alacsony vaskályha, egy szekrény, megkopott foncsorozású tükör s egy vasmosdó, rajta egy lavor vízzel — ez volt a szoba.

És Yturbidé most emlékezett az Ambassador Hotelre.

A lány szényegekre, a halk udvariasságra, a finom eleganciára, a háromszobás lakosztályra, a süllyesztett fürdőkádra, a perzsa szobaszőnyegekre, fali gobelinekre, meissenai vázákra, antik bútorokra, a csodálatos csillárookra, a frakkos pincérekre, lenn, a tükörök és az aranydíszítések csillogásában uszó étteremre, az ezüst evőeszközökre, csiszolt poharakra, drága készletekre.

És aztán, mint valami film-montage villant el a szemei előtt minden, ami az Ambassadortól, a királyok és maharadzsaik luxushotelétől a külvárosi züllött kis hotelig történt...

Még egyszer elrohant előtte az út.

Emlékezett, ahogy a londoni éjszakában sétál, aztán az egyik utcasaroknál összeütközik Hampton doktorral...

Most újra tisztán látta a meglepetést, az elképedést és a rémületet, ami akkor, abban a pillanatban Hampton doktor arcán kiütközött.

Azután John Bolton szobája jelent meg előtte.

A szoba közepén a holttest, halántékán lőtt seb, kezében a gyilkos fegyver.

Aztán...

Aztán egy dörrenésre futott össze a külváros kis hoteljének kevés lakója: matrózok, zenészek, kivándorlók, festett lányok, tizedrangú kis artisták...

A szoba közepén, arccal a földre borulva, jobb kezében pisztolyt szorongatva, jobb halántékán a gyilkos golyó vérző, megpörkölődött ablakával, ott feküdt José Yturbidé...

Ezúttal az igazi!

VEGE

MEZ
Wolga

HIMZŐPAMUT IRÁDOS
MUNKÁKHOZ

Hallom az utca éji zaját

Hallom az utca éji zaját
Kócos hajjal rohanok tovább
Sítál az eső, sötét az éj
Csak néhol találok lámpafényt.

Hallom az utca éji zaját
Kócos hajjal rohanok tovább
Lángoló szemem az égig ér,
S lágyan csókol az éj.

GÁLFFY GYÖRGY

A kis gyermek érzékeny bőre számára ...

Nyolchónapos gyermeknek daraszéri kiütése volt, amely a Thiosept szappan használatára után gyorsan elmúlt.

Most tovább használom ezt a szappant mind a két gyermekemnél és nagyon meg vagyok vele elégedve.

Kiváló tisztelettel
G. K. né

1934. május 3.

Thiosept

A Tegnap leánya és a Ma leánya

Március végén rózsás mollyal kél a nap, a kökőrcsin megrázza harmatos fejecskéjét, az ég dalosai himnusszal köszöntik az ébredő reggelt. Mit érez az ember? Még a legmogorvább, legdohogóbb öregek szívében is frissen cikázik az életvágy és a nagybetegek bizakodva szívják be a tavaszillatot. Tavasznak tavasza: leányság, hadd beszéljek rólad. Nem a trubadúr epedő hangján, hiszen e sorok írója már túl van az édes, fiatalos hevüléseken, de nem is a szikkadt szív, a megrekedt vér cinikus hangján, hiszen széttörném a tollamat, semhogy a leánylélek problémáijához a közömbösök és a mindenből kiábrándultak módjára nyúljak. A leány helyzetét a családban minden erkölcsös társadalom iratlan törvényei szabják meg. A leány helyzetét a külvilággal szemben ugyancsak bizonyos szabályok formálták ki, csakhogy ezek a szabályok bizonyos korokban, bizonyos koroknak hatása alatt módosulnak, hol rugalmasabbakká, hol merevebbekké válnak. Hogy például szolgáljak: egy tartós békében élő társadalom egész más szabályokat állít föl a leányokkal szemben, mint egy olyan társadalom, amelyet háborúk és forradalmak fenekestől felforgattak. Ezzel a példával már el is jutottunk a kérdés gyökeréhez. A Tegnap leánya... Hiszen annak sem volt csupa tüskétlen rózsából vetve az ágya. Gazdasági kérdések, életharcok mindig voltak és a tavaszi leányálmokat sokszor sorvasztotta el a májusi fagy. A Tegnap leányait mégsem kényszerítette a megnehezült életforma a gazdasági front első tűzvonalaiba, tehát nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb és türelmesebb volt, mint a Ma leánya, akire olykor elviselhetetlen iramot diktált a verseny. A Tegnap leányait nem küldték irodába, hivatalba, műhelybe, leg-

alább is nem olyan tömegesen, mint manapság, — az a leány otthonülő volt, a háztartás körül foglalatzkodott, mindennap szinte főpróbát tartott a holnapi asszonszerepéből és ez a folyamatos, zavartalan munka megadta az idegein való uralkodás képességét. Irigylésreméltóan harmónikus, rendes, tiszta polgári környezetben élt a Tegnap leánya és erényei kristályosan érlelődtek, alakultak ki. Távol tarthatta lelkét a világ vad tülekedésétől, nem háborgatták gondok, bajok és nem volt kitéve a kereső pályákra sodort élet annyi riasztó kísértésnek. Ártatlanság, szemermetesség, szívnyemesség, önfeláldozás és a női lélek minden erénye folytonos táplálékot kapott ebben a

tiszta légkörben. Az élvezetek türelmetlen hajszolása, az élettempó szédítő meggyorsulása, ledérségre való hajlamosság, feltűnést keltő divatok majmolása ebben a milióban nem kaphatott lábra. És aki másképp cselekedett, mindig kivétel maradt. És a Ma leánya?... Aki a vének ugyanazzal a törvényével, az életigényeknek ugyanazzal a fölfegyverzettségével jött a világra, mint a Tegnap leánya... aki a fiatalság jogán épp úgy megköveteli a szépet, a jót, a gyönyörködtetőt, a boldogítót... vajjon ez a leány, tragikus korunk gyermeke, csakugyan az a retentő teremtmény-e, akinek régi emlékekbe kapaszkodó, új életviszonyokhoz alkalmazkodni nem tudó öregek festik le korholó szókkal, sűrű fejcsóválások közt?... Oh, milyen könnyű az általánosítás. De épp oly igazságtalan is, amily könnyű. Halljuk csak a vádakait! A mai leánynak — mondják — egyre csak mulatozáson jár az esze. A mai leány kihívó modorú, szabadosan viselkedik férfitársaságokban és nem az anya áll előtte, mint követendő példa, hanem a párizsi külvárosi színpadok kétesértékű hősnője. A mai leány az ártatlanság fehér fátylát eldobta és a nemzetközi táncosnő-típus ríktó selyemrongyaiban kellett magát. Így van-e? Nézz csak körül, szíves olvasóm, a családod tűzhelyén. Ma is ott látod a szorgos, csendes, engedelmes, nyájas és mosolygó leányt, akinek bizony más gondja is van, mint henye gondolatokkal, divatkérdésekkel foglalkozni. A Ma leánya is az otthon gyermeke, akinek egyetlen vágya: az ő jövőbeli otthona. Ezért küzd és dolgozik. Az a néhány, megvetésre méltó kivétel pedig megvolt a Tegnap leányai között is. A Ma leánya ugyanaz, mint a Tegnap leánya volt, csak éppen a külseje, a ruhája változott meg a divat szerint.

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

méltóztassanak megengedni, hogy most egy egyszerű házi örömmel álljunk elős arra kérjük önöket, vegyenek részt a mi büszke boldogságunkban. Nyíró József, lapunk főmunkatársa, a most már országos hírű magyar író, új, hatalmas könyvvel jelentkezik a könyvpiacra, amelynek címe a «HAVASOK KÖNYVE». Ebben a könyvben, mint minden egyéb írásában Nyírónek, szintén a szabad természet izzó színei szikráznak és pástorlok, favágók, juhok, farkasok sorsa teljesedik ki valami csodálatos harmóniában, a természet örök szépségének kozmikus végtelenségében. Nyíró új hangot hozott a magyar irodalomba, amely úgyszólván megrekedni látszott a nagy városok fülledt légkörében. Ennek az östehetségű írónak természetszemlélete, amelyet már természetimádatnak is nevezhetünk, új, csodálatos színekkel ajándékozta meg a szürke aszfaltirodalmat, új ösztönös érzések hangját szóaltatta meg a nagy városok fülledt orkeszterében és új, Istenhez szárnyaló érzések és gondolatok ünnepi orgonaszavát hozta el Erdély havasaiból a Dunaparti köregetegbe. Nyíró minden írása ünnepi eseménye a magyar irodalomnak és kétszeresen ünnep ez az újonnan megjelent hatalmas könyv.

A Kormányzó Úr

Öfelméltósága vitéz Erdy (Gayl) hoffer) László, alsóvárosi uradalmi főintézőnek a gazdasági tanácsosi címet adományozta. — Dr. Melczér Elek pénzügymin. tanácsost, az illetményhivatal főnökét, harmincéves közszolgálati jubileuma alkalmából a tisztviselői kar meleg ünnepelésben részesítette. — Dr. Hóry András követ fővédnöksége alatt és dr. Ferenczy Ferenc min. titkár. elnökletével nagyszerű magyar divatkiállítás volt Varsóban, amely bemutatott terveit, ruhamodelleket és magyaros-mintájú anyagok teljesen meghódították az előkelő lengyel társadalmat. — A Budapesti Ének- és Zenekar egyesület ezidei nagyhíri előadása Bach: «János Passió»-ja lesz. A kórus és a zenekar ezzel egyidejűleg Händel «Hattyúdala»-t és egyik legnagyobb remekét, a «Jephthá»-t készíti elő. — A Balassagyarmati műkedvelő gárda szép előadásban, előkelő közönség jelenlétében és nagy sikerrel mutatta be Hiba Györgyi kedves előfizetőnk «Kakukmadár» című darabját. — A Szentimre városi Casino kiütően sikerült előadói estélyt rendezett Hubay Kálmán főszerkesztő és Schreiner né Bónó Nóra előadóművész nő közreműködésével; ugyancsak szép közönség jelenlétében zajlott le a Casino március 3-i jelmez-estélye. — Az Országos Gárdonyi Társaság a Pátria-klubban fel-

olvasó ülést tartott, amelyen a társadalmi és közéleti kitűnőségei jelentek meg. A magánívó műsorból ki kell emelnünk Ruttkay Aladárnak, a Társaság tagjának dalszerzeményeit, amiket Karátsonyi Margit énekművész adott elő, dr. Kárpát Zoltán zeneszerző zongorakíséretével. A hangulatos dalok költői verseit Ruttkay Aladárné és mások írták.

Hímen-hírek.

Széchenyi Gyula gróf eljegyezte Esterházy Bernadette hercegnőt. — Oláh Magda, Oláh Albert vámszaki felügyelő és neje, Pözl Laura kedves előfizetőnk leánya és Rákos Ernő házasságot kötött. — Fazekas Imkő kőrösladányi kedves előfizetőnk és Lászlóffy István, szarvasi képesített gazdász örök hűséget esküdött a kőrösladányi ref. templomban. — Rácz Ilona, okleveles tanítónő, újpésti kedves előfizetőnk eljegyezte dr. Neszemlyi László, monori járási kir. állatorvos. — Mattiassich Dezsőné szül. Szmrecsányi Sarolta, néh. dr. Mattiassich Dezső kir. közjegyző özvegyének leányát, Dórárt, kedves előfizetőnk a budapesti belvárosi plébániatemplomban oltárhoz vezette dr. Cziffra Kálmán ny. főispán és felesége, Zathureczky Paulina fia, dr. Cziffra András. — Schmuck Anni budafoki kedves előfizetőnk eljegyezte Tordai László, okl. iparművész. — Cserny Margit, Cserny Józsefné budapesti kedves előfizetőnk leánya és Sima Sándor, kecskeméti ref. s. lelkész jegyesek. — Lékemelő, szép családi ünnepély keretében ülték meg Soltész Zoltán volt vármegyei tisztviselő és neje, Szántay Stefánia, házasságuk 25 éves fordulóját, Nagyváradon. A jubiléum házaspárt és gyermekeiket Imrik S. Zoltán prelátskanonok meghat. magasszárnyalású és maradandó emlékü beszéd kíséretében áldotta meg. Az ünnepély magasztos fényét emelte az a körülmény, hogy 25 évvel ezelőtt is ugyancsak Imrik S. Zoltán prelátskanonok végezte a jubiléum házaspár esketési szertartását. — A jegyes- és házaspárnak, valamint az ezüstlakodalmas házaspárnak őszinte szerencsekívánatainkat küldjük.

Angyalkák érkezése

Huttinger Mihályék, sikotapusztai urad. erdősz és felesége, örömmel tudatják, hogy kisfiúk született, aki a szent keresztységben a Gyurka István Imre nevet nyerte. A keresztszülők: Molnár István, uradalmi főintéző és felesége voltak. — Peschko Zoltán tanár, orgonaművész és neje boldogan jelentik, hogy házasságukat az Eg. kisfiúval áldotta meg, aki a szent keresztységben a Zoltán Endre Dezső nevet kapta. — A boldog

Könyvháborúra
és
falakra
a törv. védjeggyű

„Eternit”
AZBESZTCEMENT NAGYLEMEZ.
Könnyen tisztán tartható.
ETERNIT MŰVEK
Budapest, VI., Andrássy-út 33.

édesanyáknak, édesapáknak és az újszülötteknek őszinte szerencsekívánatainkat küldjük.

Jelentem meg,

hogy «Az ügyvédkérdés megoldása» címen Kürthy Sándor dr., bpesti ügyvéd tollából igen érdekes könyv jelent meg most, amelyet az ügyvédség regényének nevezhetnénk. Nem csak az ügyvédek érdeklí, hanem még inkább az ügyvédek feleségeit, családtagjait, akiknek anyagi helyzetét javítani akarja. De mindenkit érdekel, aki történelem-politikai essayket olvas. A szép, izléses könyv bolti ára 4 P. Lapunk előfizetői 3 pengős kedvezményes áron rendelhetik meg a könyvkiadódnál (Székely nyomda- és könyvkiadóvállalat, IX., Knézits-u. 12.). — A Gyóni Géza Irodalmi Társaság kiütően sikerült irodalmi délutánt rendezett a Pátria-klub dísztermében. — Három hangulatos magyar-nótát írt és adott ki Kovács Gáspár ceglédi zeneszerző. Mindhárom dal versét és finom zenéjét ő szerezte. A dalok címe: «Csillagos az égbolt...», «Te vagy, aki felém nézett...» és «Szóke Tisza magyar partján...»

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy régi hűséges előfizetőnk

Süle Antalné

szül. hangonyi Kissgergely Franciska életének 79. évében, hosszú szenvedés után, Zsámbokon, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Lebó István

ref. kántortanító, életének 36. évében, Trizsen, tragikus körülmények között elhunyt.

Id. nagyilovai Ilosvay Ferenc

ny. gazdasági intéző, N. M. V. s. tisztviselő, életének 63. évében, Budapestben, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Őszinte részvétünk hervadhatatlan virágait küldjük a frissen hantolt síroka.

Citromos arcápolás pakolással

A citrom nedve és olaja **TERMÉSZETES «C»-VITAMIN**. Serkentőleg hat a vérkeringésre, emeli a bőrminőségét, kiválasztását, ezáltal az összes bőrszepszhibák megjavulnak. Megóvja az arc bőrt hiedgtől, napfénytől, érdességétől, ráncosodástól. Az arcizom rugalmas lesz. **ÜDIT, FRISST.** Törv. védve.

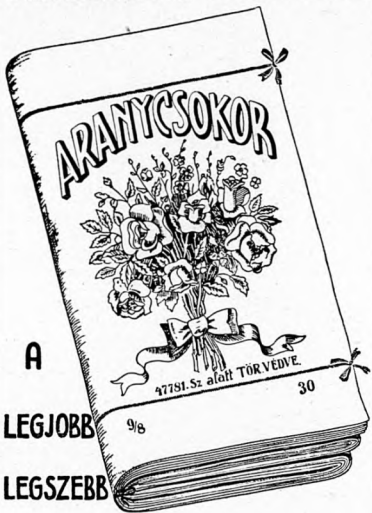
Citromkenőcs, zsíros, éjjelre, nagy tub.	P 3.—	Citromolaj arctisztító, nagy ü.	P 2.—
Citromkenőcs, nedvdús, püder alá, nagy tub.	P 2.—	Citromránctalanító olaj	P 2.—
Citromkenőcs, sepleő ellen, nagy tég.	P 5.—	Citromszappan	P —80
Citromarcvíz zsíroság, mitesszer ellen, n. ü.	P 2.—	Citrompüder	P 3.—

Vidéki szétküldés költségmenteként, az összeg előzetes beküldését kérem (és 60 fill. portó!). **SCHADEK ANTALNÉ** kozmetikai intézete, IV., Váci-utca 9. I. 3. (Corso moziház.)

ARANYCSOKOR

PAMUT VÁSZON

FEHÉRBEN és SZÍNESBEN

A
LEGJOBB
LEGSZEBB

KÉZIMUNKÁ ÁGYNEMŰ és FEHÉRNEMŰ

ANYAG

Budapesti detail főárusítás
a Magyar Uriasszonyok
Kézimunkaboltjában
Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám

Művirág, disztoll, eredeti
különlegességek
gyártása, olcsó árusítása:
GROSZ-NÁL IV., SÜTŐ UTCA 1. TEL: 1-802-13

*Időt,
munkát,
anyagot
takarít
meg*

Dr. OETKER-féle

*Backin sütőporral egy óra,
alatt kész a finom sütemény!*

H Á Z T A R T Á S

Finom tyúkleves. Egy tyúkot, egy borjúlábát és 30 dkg marhafartót 4 liter vízben megfelelően zöldségelve és sózva puhára főzünk. Azután a levest leszűrjük, melynek egy részével 9 dkg rizst megpárolunk. A tyúkról a húst szedjük le, vagdalkuk apróra és egy diónyi vajjal együtt húsdarálón háromszor egymásután daráljuk át, eresszük fel a levestel, tegyünk bele egy jó késhegynyi borsot, tegyük vissza a levesbe és állítsuk a tűzhelyre, de felforralni többé nem szabad. Pírtott zsemlyekockát adjunk mellé. A főtt húshoz készíthetünk meggy- vagy ribizlimártást.

Sajtos omlett. Négy személy részére veszünk nyolc tojást, 4 evőkanál lisztet, 18 dkg reszelt sajtot és 2 deci tejet. Ezekből tésztát keverünk, ízlés szerint sózzuk és vajazott palacsintasütőben mindkét oldalán megsütjük, meghintjük reszelt sajttal és összehajtuk.

Bőjtös étel. Megfelelő mennyiségű burgonyát megfőzünk, karikára vágjuk. Tűzálló edényt vajjal kikenünk, teszünk bele egy sor burgonyát. Tejfőlt elkeverünk tojás sárgájával, reszelt sajttal, sóval és ebből pár kanállal leöntjük a burgonyát. Újból egy sor burgonyát teszünk, ezt is megöntözzük tojásos, sajtos tejföllel. Legfölül burgonyát teszünk, meghintjük apró darabokra vágott vajjal és negyedóra sütőbe tesszük. Melegen adjuk fel.

Borjúláb töltve. Szép fehér borjúlábakat vegyünk, fejtsük hosszában ketté, majd ismét kössük össze, hogy eredeti alakjukat megtartsák. Kevés lében, melybe sárgarépát, zöldpetrezselymet, hagymát, karkukfvet, babérlevelet, 1 gerezd fokhagymát és sót tettünk, főzzük meg. Fődjük be jól a lábast s így főzzük. Ha a lábak megfőttek, tegyük hideg helyre a saját lében. Azután a láb élvezhető belső részét vágjuk ki és apróra vagdalkuk össze és lábanként adjunk hozzá 10 dkg finom kolbásztölteket, vágjunk még hozzá apró kockákban főtt marhanyelvet, szarvasgombát, a kolbásztöltelékkel vegyítsük össze, fűszerezük ízlés szerint, a borjúlábakat töltsük meg vele, burkoljuk be borjúhálóbá és roston süssük meg.

Rántott bárány. A bárányt kieszontozzuk és fővő vízbe téve szemes borsal, ¼ hagymával, egy kanál ecettel puhára főzzük. Ha megfőtt, hideg vízbe tesszük pár percre s azután két deszka közé helyezzük és nehezékekkel lenyomtatjuk és teljesen ki-

hűtjük. Egy kanálnyi vajban kevés reszelt hagymát megfuttatunk, teszünk bele 20 dkg apróra vágott sampinyongombát, egy jó késhegynyi borsot, egy kávéskanálnyi apróra vágott zöldpetrezselymet, sőt és addig pároljuk, míg a gomba levét elfövi. Egy kanál vajból és egy kanál lisztből világos rántást készítünk, felöntjük másfél-deci hideg tejjel és simára elfőzzük, adunk bele egy kanál reszelt sajtot, 3 tojás sárgáját és az elkészített gombát. Tovább főzzük, míg megsűrűsödik s azután hidegre tesszük, hogy kihüljön. A kihült bárányhúsból 1 cm vastag szeleteket vágunk, a hideg gombás masszával mindkét oldalát megkenjük, lisztbe, felvert tojásba, zsemlyemorzsaiba belemártjuk és forró, bő zsírban gyorsan ropogósra kisütjük. Madársalátával díszített burgonyasalátát adunk mellé.

A gáz a jó konyha titka, Mert olcsó, gyors és tiszta

Halragú. Börmilyen halból készíthető. A halat sós vízben megfőzzük, a hal húsát lefejtjük a csontokról, a szálkát kiszedjük és villával apró darabokra szaggatjuk. Vajas rántást készítünk, a hal levélvel feleresztjük, adunk bele reszelt sajtot, sót, tejfőlt és 2-3 tojás sárgáját. A halat vajazott tűzálló tábla tesszük, ráöntjük a halra, meghintjük zsemlyemorzsaival és reszelt sajttal és 10 percre forró sütőbe tesszük. Burgonyapürét, fejssalátát adunk mellé. Citromszeletekkel díszítjük.

Szaljamburgonya-körítés. A megtisztított burgonyából fél centi vastag és 4 cm hosszú darabokat vágunk, ruha között megszáritjuk és forró, bő zsírban szép pirosra sütjük. A zsírból szűrőkanállal megletített tárla szedjük és azonnal feladjuk.

Tarhonyás hús. Megfelelő mennyiségű tarhonyát megpirítunk zsírban s azután forró vízzel feleresztjük és fedő alatt megpároljuk. Mikor félig kész, vegyítünk hozzá paprikás, vagy borsos, zsírban megpárolt, apró kockára vágott sertéshúst és

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

Aki a kutyáját igazan szereti

port vesz neki. Hatása nagy-szerű. Nem mérgező, szagtalan. Kapható drogeriákban, festék-kereskedésekben.

együtt puhára pároljuk. Adhatunk hozzá céklát, uborkát és salátát.

Nagykanizsai előfizetőnek. A MUL-ban olvastam kérését, s mivel férjem diétikai konyhafőnök, őt kértem meg, hogy legyen segítségemre, hogy kedves olvasó-társnőmnek elküldhessem a zsír, vaj és tejfel nélküli diétás étel-recepteket. Megemlítem, hogy a zsír helyett lehet használni az ét-olajat, bár a vele való főzést sok ember nem bírja, mivel az olaj a hevítés folytán különös ízt ad az ételnek. Tessék kipróbálni és ha nem ízlik, akkor

a *Ceres étel-zsírral* tessék főzni, ami tiszta növényi olajokból van előállítva és a főzés vele nagyon praktikus és az étel jó, ízletes. Diétás háztartásokban ezzel főznek és a tészták krémjét is ebből készítik. *Burgonyaleves 1 személyre.* Hozzávalók: burgonya tisztítva 150 gr, étolaj vagy ceres 10 gr, liszt 10 gr, só 3 gr, finomra vágott zöldséprezselym. A meg tisztított burgonyát apró kockára vágva só vízben (3 deci) puhára főzzük, majd az olajból vagy a ceresből és a lisztből világos rántást készítünk, amelyhez adjuk a finomra vágdalt zöldséprezselymet és a levest berántjuk, majd jól felforraljuk. *Francia zöldségleves. 1 személyre.* Hozzávalók:

Vegyes zöldség 100 gr. ét-olaj vagy ceres 10 gr, liszt 5 gr, cukor 3 gr, só 3 gr, finomra vágott zöldséprezselym. A meg tisztított zöldséget finom metéltre vágva az olajban vagy a ceresben puhára pároljuk, majd hozzá adjuk a zöldséprezselymet és liszttel meghintjük, most két és fél deci vízzel felengedjük, sóval, cukorral ízesítve jól felforraljuk. Ezen eljárási móddal készíthetjük az összes levesfélét, valamint az összes főzelékfélét, mert az olaj vagy a ceres teljesen pótolja a zsírt vagy a vaját. Ugyancsak burgonyapürét is lehet vaj nélkül készíteni és pedig úgy, hogy a meg főtt burgonyát szőrszítán áttörjük, ceresrel és tojássárgájával habosra kikeverjük, kevés sóval ízesítjük, ha nagyon sűrű, akkor a burgonya saját levével hígítjuk, bárkit meg lehet vele ki-nálni, senki sem veszi észre a vaj és a tej hiányát. *Tészták. Csokoládé-torta.* Hozzávalók: tojás 3 db, cukor 6 dkg, liszt 3 dkg, darált dió 5 dkg, kakaópor 2 dkg. *Krémtöltelékhez való:* ceres 6 dkg, porcukor 6 dkg, csokoládé olvasztva 6 dkg. A tojás sárgáját a cukor felével jó habos-ra kikeverjük, majd hozzáadjuk a tojás keményre vert habját, amelybe belekever-tük a cukor másik felét, majd ezen masz-szába folytonos keverés mellett beleke-verjük a liszttel összekevert daráltdiót és a kakaóport. Ceresrel megkent és liszttel meghintett torta formába öntve megsüt-jük. Ha kihült, három egyenlő lapra vág-juk és a következő krémmel megtöltjük. *Krémtöltelék.* A cerest megolvastva a porcukorral és az olvasztott csokoládéval jó habosra kikeverjük. Mindazon zöldsé-félék, amelyek vajjal készülnek, ceresrel

helyettesíthetők, ugyancsak a tortába való krémek is. Leveles vajas tésztát mahó-margarinból lehet előállítani, amely mar-garin szintén növényi olajokból van elő-állítva. Sokkal szebb, leveles tésztát kap belőle, mintha írósvajból készítené. A háztartásban egyáltalában nem csinál for-dalmat, ha ceresrel vagy ét-olajjal főz. A ceresrel való főzést ajánlom leginkább, mert minden tekintetben pótolja a zsírt, vaját, sőt kenyérrre keve is élvezhető, sült burgonyára kenve meg nagyon jó. Lehet benne halat, húsokat sütni, úgy rántva, mint naturel. Ceresben sült hal-nak az íze olyan, min a manduláé. Úgy hiszem, hogy az itt leközölt receptekkel teljesen kiküszöböltem a főzés körül a gondot. *Kovács István Győzőné,*

diétikai konyhafőnök neje, Kékestető

TÉSZTARECEPTEK

Tátraszlet. 12 tojás sárgáját jó habosra felverünk 10 dkg cukorral. 10 tojás fehér-jéből kemény habot verünk 15 dkg cu-korral. Ekkor a kemény habhoz hozzá-adjuk a felvert tojás sárgáját és 25 dkg lisztet, egy fél citrom lereszelt héját és lassan összekeverjük a piskótamasszával. Egy tiszta pléhrre elhelyezünk fehér pa-pírlapot, erre rákenjük a piskótátésztá egy részét, majd külön üstben felverünk 10 tojás fehérjét 25 dkg cukorral jó ke-mény habbá és vászonzacskó segítségével 2 cm vastag habvonalakat húzunk a plé-hre kikent piskótamasszára. A vonalak között egy cm rést hagyunk, melyeket a megmaradt piskótamasszával mindjárt kitöltünk, majd szép lassan kisütjük. A kihűlt apot átfordítjuk, a papírt lehú-zuk róla, majd kettévágjuk. Egyik felét megtöltjük barackzselé és a másik felével betakarjuk, szeletekre vágjuk és borsadót adunk hozzá. *Dr. Kelemen Károlyné*

Pozsonyi diós- és mákospatkó. 60 dkg lisztet, 30 dkg vaját, 3 egész tojást, 10 dkg cukrot 3 csomag sütőporral összegyúrunk s azután kinyújtjuk. 1/2 kg darált mákot 15 dkg vajjal elkeverünk, teszünk hozzá 30 dkg cukrot, tetszés szerint tejet, 10 dkg mazsolát, 3 gr tört fahéjat, egy citrom re-szelt héját és levét s ezt tűzőn eldolgoz-zuk, hidegre tesszük s azután töltjük meg vele a tésztát. A kinyújtott tésztát a be-csavarás után tojással megkenjük kétszer s azután hidegre tesszük, hogy a sülésnél a patkó tetején repedéses színt kapjon.

Dr. Kelemen Károlyné
Csokoládétekeres. Edényben elkeverünk 3 tojás sárgáját 8 deka cukorral, 5 deka vajjal és 3 szelet puhított csokoládéval, mindezeket jól elkeverjük s végül teszünk bele 6 tojás kemény habját és 3 deka pis-kótamorzsát. Ebből a masszából vajozott pléhen apot sütünk, kihűtjük és csoko-ládévajkrémmel megtöltjük, összegöng-nyöljük és csokoládémással bevonjuk. **Csokoládévajkrém:** 1 egész és 2 tojás sárgáját 12 deka cukorral habústben gözőn jó habosra felverünk, lehütjük, keverünk bele 20 deka vaját, 5 szelet puhított csokoládét. A csokoládét gyor-san keverjük bele, mert ha lehül, dara-bos lesz.

Dr. Kelemen Károlyné
Rántott szilvák. A szép nagy aszaltszil-váknak kivesszük a magját, helyébe te-szünk egy szem hámozott mandulát. Vas-tag palacsintatésztát készítünk, a szilvá-kat ebbe megmártjuk és bő zsírban ki-sütjük. Porcukorban elegyített reszelt csokoládéban megforgatva feladjuk.

Dr. Kelemen Károlyné

**MOSSA A FOGÁT
ÉPÜGY, MINT A KEZÉT
SZAPPANNAL!**
Mert csak a szappan tisztít tökéletesen!
HASZNÁLJA A KÜLÖNLEGES
Gibbs fogszappant

**LÁSZLÓ PÉHELY
GYAPJU
VATTA DAPLAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ
1898 • VII. VAS UCCA 14**

Ne kísérletezzen,

használja rendszeresen
a híres **nagyenédi**

KOVÁCS KRÉM-et.

Eltünteti az arcbőr szépségghi-báit, csodálni fogja Ön is bámu-latos hatását. Az arc megszépül, feltűnően tiszta, üde lesz!

Éjjeli használatra két } csomagolásban
Nappali használatra sárga }

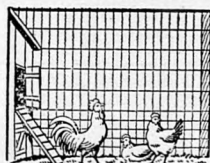
MŰVESZI FÉNYHÉPEK
MESTERE

**KOSSAK U.
KOMÁROMI**

HOSSUTH LAJOS U. 12.
TELEFON

HAIDEK KER-BOLT

ANDRÁSSY-ÚT 21/73
KÉRJEN INGYEN ÁRJEGYZÉKET

Elhanyagolt arcbőrért tökéletesen
rendbehozza,
egészséges arcbőrért ápolja, szépségét fokozza
KESZEYNE GYÓGYKOZMETIKÁJA
V. Bálvány-u. 2, Gróf Tisza István-u. 14

BŐSÉGES ÉTLAP

1937. március hó 21-től március hó 31-ig

VASÁRNAP 21 R. k. Virágvas. Prof. Benedek	EBÉD: risibisileves, ludaskása, főttött marhafelsál burgonyapüré-körítéssel, uborkával, lincitorta, gyümölcs. VACSORA: hésszelet citrommal s burgonyakörítéssel, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ 22 R. k. G. Katal. Prof. Oktávián	EBÉD: bárányfejleves tárkonyosan, főttűs a levesben, parajfőzelék bundáskenyérrel, gyümölcs. VACSORA: tarhonyás sertéshús uborkával, gyümölcs.
KEDD 23 R. k. Vikt. vt. Prof. Frumenc	EBÉD: sóskaleves borjúhússal, töltött borjúláb céklával, daromorsza izzel. VACSORA: szafaládé tojással, uborkával, sajt, gyümölcs.
SZERDA 24 R. k. Gáb. főa. Prof. Gábor	EBÉD: birsalmaleves, bárány-paprikás galuskával, aranygaluska, gyümölcs. VACSORA: savanyú tüdő gombóccal, tészta, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 25 R. k. Nagyesít. Prof. Gy. B.-A.	EBÉD: zöldsgleves, halragú, tejben főtt metél. VACSORA: töltött tojás, sajt, vaj, gyümölcs.
PÉNTEK 26 R. k. Nagypént. Prof. Nagypént.	EBÉD: tejleves, reszelttészta, karfiol vajjal, burgonya tejföllel és tojással, főtt szilva. VACSORA: kávé, sültburgonya vajjal, befőtt.
SZOMBAT 27 R. k. Nagysz. Prof. Hajnalka	EBÉD: reszelttészta, parmezánpudding, kirántott hal burgonyakörítéssel, gyümölcs. VACSORA: főtt sonka melegen, tojással, ecetes tormával.
VASÁRNAP 28 R. k. Husvét v. Prof. Husvét v.	EBÉD: finom tyúklevés, főttűs ecetesormával, kirántott bárány főtt tojással díszített salátával, Rigó Jancsi, gyümölcs. VACSORA: pirosra sült káppan burgonyakörítéssel, vegyes komppóttal, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ 29 R. k. Husvét h. Prof. Husvét h.	EBÉD: rizsleves, töltött salátafőzelék, töltött borjú ecetes burgonyával, rétes túróval és tejbenfőtt rizzsel töltve, gyümölcs. VACSORA: tejeles paprikás-csirke galuskával, rétes, gyümölcs.
KEDD 30 R. k. Kerény vt. Prof. Izidor	EBÉD: gulyásleves, sonkástészta, gyümölcs. VACSORA: besameles tojás, gyümölcs, sajt, retek.
SZERDA 31 R. k. Guido Prof. Árpád	EBÉD: tüdőleves, rakott karfiol, szardellás borjúszelét burgonyapürével és makarónival, csokoládés tekercs, gyümölcs. VACSORA: hideg felvágott, tészta, gyümölcs.

Linzertorta. 25 deka lisztet 25 deka cukorral, 25 deka darált héjas mandulával, 18 deka vajjal, 5 tojás sárgájával, egy citrom reszelt héjával, ½ deka fehőjával és egy késhegynyi szarvassóval összegyű-

runk. A tortaformát ¾ részig megtöltjük, megkenjük ribizli, meggy, vagy áfonyaizszel és a megmaradt tésztaból rácsot készítünk rá. Nagyon lassan sütjük, nehogy szalonnás legyen a torta.

Gyarmaty Sándorné

Piskótatorta hidegen. 5 tojássárgáját 5 deka porcukorral jó habosra keverünk, majd könnyű keveréssel tegyük bele az 5 tojás fehérjének 5 deka cukorral felvert habját, ezután fakanállal keverjük hozzá 10 deka lisztet és 5 deka olvasztott vajjal. Tortaformában kisütjük és tetszészerinti krémmel tölthetjük.

Gyarmaty Sándorné

DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókkák, nezkepek, új modellek!

Mokkatorta. 8 tojás sárgáját habosra keverünk 5 deka porcukorral. 8 tojás fehérjéből kemény habot verünk 3 deka porcukorral s ezt óvatosan a sárgájához vegyítjük, azután beleszórunk 8 deka lisztet és 2 deka olvasztott vajjal az egészet elvegyítjük. A tortaformát vajjal kenjük ki, lisztel hintsük meg és a tömeget beleöntve mérsékelt tűznél süssük ki és lisztel meghintett szitára borítsuk ki. Ezalatt 2 deci jó feketekávé 7 kockacukorral egész sűrűre beforralunk. Egy egész tojást habosra keverünk 20 deka szitált porcukorral, azután adunk hozzá 25 deka teavajjal, simára kikeverjük és végül beleadjuk a kihűtött kávé és 3 kanál jó rumot. A kihűlt tortát három bezsone vágjuk, megtöltjük a krémmel és rétezők kávéval barnára festett fondánnal. Finomabb vajskrém: 25 deka kockacukrot egy deci vízzel és ¼ rúd vanílialev golyópróbaig főzzük s azután a tűzhely szélére elhúzzuk. Habűstbe ütünk 2 tojás sárgáját, féldeci tejet és egy pohárka rumot és habverővel folytonosan keverve krémmé főzzük, azután lassan hozzáöntjük a forró cukrot, adunk bele 25 deka teavajjal, a beforralt kávé és hidegre keverjük ki a krémet. A vaniliát kivesszük és a krémmel a tortát megtöltjük.

Magyar Kir. Osztálysorsjáték

A 37. sorsjátékban a legnagyobb főnyereményt

300.000 P

a 7616 sz. valamint a

100.000 P

főnyereményt a 38118 sz. ¼ sorsjegyel ismét **Török** szerencsés vevői nyerték Vásároljon osztálysorsjegyet

TÖRÖKNÉL

Egy sorsjeggyel elérhető legnagyobb nyeremény

700.000 P

Minden második sorsjegy nyer!

Hivatalos I. oszt. sorsjegyárak:

Negyed sorsjegy .. 7.— pengő

Fél sorsjegy 14.— pengő

Égész sorsjegy 28.— pengő

Nyereményhúzás április 10 és 13-án

Török A. és Társa

Bankház RT. Budapest IV, Szervita-tér 3

EGYSZERŰ ÉTLAP

1937. március hó 21-től március hó 31-ig

VASÁRNAP 21 R. k. Virágvas. Prof. Benedek	EBÉD: rántottleves, vegyes zöldsg rántott borjúlábbal, lekváros daromorsza, gyümölcs. VACSORA: rakott burgonya, uborka, gyümölcs.
HÉTFŐ 22 R. k. G. Katal. Prof. Oktávián	EBÉD: paradicsomleves rizzsel, párolt felsál tejfölösen és paprikásan céklával és burgonyával, tejfőléssel, gyümölcs. VACSORA: töltött tojás salátával, sajt, gyümölcs.
KEDD 23 R. k. Vikt. vt. Prof. Frumenc	EBÉD: tüdőleves, borsófőzelék füstölt oldalassal, darakoch. VACSORA: hagymatokány, gyümölcs.
SZERDA 24 R. k. Gáb. főa. Prof. Gábor	EBÉD: tárkonyos bárányfejleves, bárányapróké kisütve, uborka, vajaspogácsa. VACSORA: tojásrántotta uborkával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 25 R. k. Nagyesít. Prof. Gy. B.-A.	EBÉD: halleves, parajpudding, gőzmetélt. VACSORA: rakottburgonya, gyümölcs.
PÉNTEK 26 R. k. Nagypént. Prof. Nagypént.	EBÉD: tejleves, főttűs ecetes-tormával, gyümölcs. VACSORA: főtt-tojás, sajt, sült-burgonya vajjal, gyümölcs.
SZOMBAT 27 R. k. Nagysz. Prof. Hajnalka	EBÉD: májpuréleves, parajfőzelék, vagdalt húspogácsa tejfölösen. VACSORA: főttsonka ecetes hagymával, sajt, gyümölcs.
VASÁRNAP 28 R. k. Husvét v. Prof. Husvét v.	EBÉD: húsleves esigatészta, főttűs paradicsommártással, kirántott bárány burgonyasalátával, diótekercs, gyümölcs. VACSORA: főttsonka tojással, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ 29 R. k. Husvét h. Prof. Husvét h.	EBÉD: sóskaleves bárányfejleves, babérleves marhafelsálzetel burgonyakörítéssel, almafánk. VACSORA: parajfőlt, borjú-májpástétom, tészta.
KEDD 30 R. k. Kerény vt. Prof. Izidor	EBÉD: sóskaleves tojással, sertésragú párolt káposztával, lekváros-táska. VACSORA: tojásos makaróni, gyümölcs.
SZERDA 31 R. k. Guido Prof. Árpád	EBÉD: darakocleves, székelgyulás, tarkedji izzel. VACSORA: délről maradék, gyümölcs, sajt.

Tutti-frutti torta. 9 tojás fehérjéből verünk kemény habot, 11 tojássárgáját keverjük habosra 9 deka cukorral, a habba verünk bele 8 deka cukrot, a sárgájához 17 deka lisztet és 15 deka olvasztott

hidegvajat és süssük meg. Ha megsült és kihűlt, 3 lapra vágjuk, barackzettel töltjük meg és húzzuk át vegyes cukrozott gyümölcs-kockákkal kevert rumos fehér-fondánnal.

Gyarmaty Sándorné

TANÁCSOT? KÉRNEK

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna ajánlani 4-tagú tisztviselőcsaládhoz egy megbízható, rendes és szolid 30—40 év közötti egyedülálló nőt, ki Pest melletti házuknál mindennemű munkát a főzés kivételével vállal. Szíves értesítést „Jó otthon” jelígre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőim közül kinek volt izomgyulladás a ebből a betegségből ki gyógyította meg? Hálás volnék, ha szíves volna megírni, hogy mit használt. A lábam térdtől le, teljesen hideg. Nem tudom, fürdők, vagy belső orvosság gyógyítna meg? Nagyon várom kedves válaszokat «Sch. E., Baja» jelígre.

DÁN TESTVÉREK SZÜCSÖK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókkák, nerzkepek, új modellek!

Kedves olvasótársnőim szíves értesítését kérem, ki tudna elhelyezkedési lehetőséget ajánlani a fővárosban 1—2 kis gyermek mellé r. kat., intelligens úrileány-nak? Háztartásban szívesen segítkezik. Jól főz, kézimunkázik, gyakorlott gépiró, kereskedelmi vezetett. Levelet vagy telefon kérek: dr. Wéberné, V., Csanády-u. 5. Telefon: 29-32-65.

Nagy szeretettel és bizalommal fordulok kedves olvasótársnőimhez! Melyik kedves budapesti olvasótársnőm látna vendégségül április hóra fiatal úrileányt, aki az áprilisi hónapot okvetlenül a fővárosban kell töltse. Okl tanítónő vagyok s mint ilyen, lakásért és ebédkosztért szívesen és nagy szeretettel foglalkoznék kisgyermekkel, zongorázni tanítanám. Esetleg a család valamelyik tagját a nyáron szívesen látanám vidéki uróthömbömben. Szíves leveleket „Szeretettel kérek” jelígre kiadóba várom.

Kérem kedves olvasótársnőimet, szíveskedjenek ajánlani négy éves kislányom mellé egy perfektlül beszélő német leányt (legjobb szeretném, ha magyarul egyáltalán nem tudna), ki r. kat. vallású, teljesen egészséges, szerény, megbízható, tiszta, rendszertől és az összes háztartási munkák végzésében, nagymosás kivételével, segít. Leveleket „Családtagnak tekinténék” jelígre kiadóba kérek.

ÜZENETEK

L. J.-né, Temesvár. Oly megrendítően sivár és szomorú családi ügyről rántotta le a leplet, hogy szeretnénk bedugni a fülünket és behunyni a szemünket, hogy ne lássuk magunk előtt a lejátszódott eseményeket és ne halljuk az ördög hatalmába került szerencsétlenek fülünkre csendülő káromló szavait. Mert minden szó, amit ők ketten mondanak, Istent káromolja. Ebből a mocsárból, mely tele van életet kioltó mérges gázokkal és aki belelép, menthetetlenül elsüllyed benne, már nincs kivétel út. Az ártatlanokat védő irtalmatlan Isten kegyelme őrizte meg Önt, Nagy-

A természetes

Hunyadi János

gyógyszor

SAXLEHNER
ANDRÁS,
BUDAPEST, IV.,
ANDRÁSSY-ÚT 3

használatra szabályozza a gyomor, epe, vese, máj és a belek működését. Megtisztítja a vért a káros anyagoktól. Friss, üde közérzetet teremt, az arcbőr pattanásai, kiütései elmúlnak, a test megszabadul a felesleges zsírlarokadástól, minden káros mellékhatás nélkül. Klinikailag kipróbálva! Egy próba meggyőzi Önt is a Hunyadi János-forrássó gyógyhatásáról. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és minden ásványvizet árusító üzletben. Ismeretétől díjtalanul kívánatra készséggel küld a forrástulajdonos.

ságos Asszonyom, hogy sokáig nem tudott semmiről, nem ért el hozzá a titkot ismerők, suttogók hangja. Az ártatlan lelkek tisztaságával járt közöttük, nem sejtve, hogy leselekedő tekintetek nyílai célba veszik. És a nyílank az a rendeltetése, hogy eltaláljon és megsebezzen. Ön sem kerülhette el, hogy szívét át ne járja, hiába védte a tisztaság bástyája. Akár jóakarát, akár rosszindulat röpítette ki, halálosan, örökre megmérgezte a lelkét. És nem volt szabad fölajudnia, nem volt szabad kitépnie a szívéből, mert azt sebezte volna meg vele, aki a bűnök tudatát nem viselhetne volna el. Talán öntudatlanul is kézenek büntetés súlyától védte őket, akik arra nem voltak érdemesek, de mert hozzártartoztak, a szíve nem tudott kökeménnyé válni velük szemben. Miért is hallgatott, miért is őrizte magában e főteltelme titkot, hiszen az ember, még az is, aki szeret, oly gyarló, nem látja a lélek nemes szándékát. Nehezen hihető, hogy a bűnösök között nem bűntárs a harmadik is. Ismét Istenhez kell meneküljünk az Ön problémájával, mert egyedül nála találjuk meg a menekülés lehetőségét. Fájdalmas, hogy édesatyja azzal a tudattal hunyta le szemeit, hogy Önt is elragadta a szennyes ár, de ez a tudata csak itt a földön homályosíthatta el szemeit, mert az örökéletben nincsenek kétségek, ott minden bizonyos. Ott Ön is hasonló a liliumhoz, mely a szemétdomb közelében virul ki s szirma a fehérség vakító tisztaságában ragyog. Szíve feldobog és ajka rebegi: „Jézusom, a szivedet add nekem, hogy jajszó nélkül elviseljem a megvesztoztetést, a kövek okozta sebeket, melyeket azért szenvedtem el, mert a felháborodástól sajtó lelkeket lecsendesíttem, hogy az élet határán járó nyugalomát az emberfeletti erővel őrzött titok kirobbanása összezúzza.” És most mégis oly messze van a megnyugvás lehetősége dacára, hogy a

hallgatását őrző pecsétet nem törte fel ajka. A gonoszok titkát mások nem őrzik ily szent mártíromsággal, nem kímélték a nagy út előtt állót, hanem belecsepegtették fülébe az égő szavakat, melyek átjárták egész lényét. Ami ezután következett, az olyan volt, mintha gránát robbanása tépte volna szét mindnyájunk lelkét. Hogyan lehetne összeforrasztani a szétszakadt részeket, hogy éljenek tovább földi rendeltetésük szerint — ez a keserves és kétségbeesett vágy zokog az ajkán. Megbocsátani az elhunyt helyett nehezebb, mint a saját személyét ért iszonytató bűnt, amittől minden ember megvetéssel fordítja el a fejét. Ezzel az elviselhetetlen gondolattal megbátrtkozni Önnek — tudom — rendkívül nehéz, de samaritanusai kötelessége azírán, akihez egy egész életre esküvel kötötte az életét. A mult eseményeit elfelejteni nem lehet, de uralkodhat magán annyira, hogy nem idézi maga elé s engedi, hogy ráhulljon a feledés megbékítő fátyola. Ma még elviselhetetlen számára ez a személyes valóság s nem tud félelem és utálat nélkül szembenézni vele. Bártortalanul nyul a megaláztatásokkal telt pohárhoz, hogy kiöntse tartalmát, de keze remeg, lelkijére kevés, hogy megsemmisítse. A szenvedés sziklájáról lefelé haladtában találkozik fog báronyos levelű hófehér gyopárral, melyet ha leszakít és megörzi, évek múlva is ugyanolyan üde, fehér és báronyos marad, mint amikor még gyökérzetén keresztül felszívhatta az élet táplálékát. Nagyágos Asszonyom mai élete olyan, mint a száráról leszakított gyopár, szép, fehér és üde, nem látni rajta, hogy valaki kegyetlen kézzel, kegyetlen szívvvel letépte. Megmaradt fehérnek, tisztának és báronyosnak, gyönyörködhet benne, élvezheti szépségét akié, mert asszonyi rendeltetés a feledés és a megbocsátás. Fájdalmas a hitel, mely áhitattal kulcsolja kezét a zít-

HAJSZÁLAK végleges kiirtása ezidőszent a legkomolyabb, gyors, biztos eredménnyel. Angol módszerrel. Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi-ház)

A jelenkor legcélszerűbb butora

az egy kézmozdulattal tetszés szerinti sezlonná, illetve ágygá átalakítható

Nappal fotel

modern Schöberl fotelgály

(Félmulhatatlan célszerűség, tartósság és kényelem szempontjából)

Kérem látogassa meg kiállításomat a Nemzetközi Vásáron.

Éjjeli ágy

Kapható: SCHÖBERL RÓBERT udvari szállítónál, IV., Haris-köz 4

vére, amelynek csöndes, nyugodt dobozása mondja meg Önnek, jó-e, ha követi tanácsunkat.

Szív. üdv. Szerk. Rácz István részére 3 P B. Boreczky Nelly tanár. Az adományt hálás köszönetünk kifejezése mellett rendeltetési helyére eljuttattuk.

Öblögesse rendszeresen a száj- és orrüregget reggel és este **Odollal**. Aki naponként használ **Odoll**, megvédi egészségét.

FÖLDESNÉ „JUNO” kozmetikai intézet IV., Károly király-út 24. sz. alatt lapunk minden előfizetőjének a mai naptól június hó végéig díjtalan kozmetikai tanácsot nyújt és féltáru arcápolásban részesíti 2 P-ért. Az intézet kozmetikai rovatvezetőnk személyes vezetése alatt áll és a legmodernebbül van felszerelve. Hivatásos kozmetikusnőkké tökéletesen kiképez. Külföl-

dieknek külön kurzusok. Lapunk előfizetői tandíjkezdményben részesülnek.

Reménytelen. Ha mindketten vagyontalanok, úgy nincs más mód, mint le kell mondani egymásról, mert a főhadnagy-hadbírónak nőszülés esetén 40.000 P kauciót kell letennie. Olyan összeg ez, amely ha megvan, nem sok, de ha nincs, megakadályozza házasságukat.

Szív. üdv. Szerk.

W. Julia. Kívánságát szívesen vesszük előjegyzésbe és alkalomlag teljesítsük. Szerk. **Hölgyeim!** Használják arcbőrük ápolására a híres nagyenyedi **Kovács krém**et. Az arcbőrt széppé, üdévé varázsolja.

Elhagyatott menyasszony. Címekkel nem szolgálhatunk. Szíveskedjék az írást beküldeni, készséggel analizáljuk.

Szív. üdv. Szerk.

Emberek, akik egész nap szaladgálnak, lábuk nagy strapának van kitéve, nagyon fontos, hogy megfelelő pehelykönnyű gyógycipőt, bokatámaszbetéttel viseljenek. Kapható készen is Székelynél, IV., Múzeum-körút 39. A Nemzeti Múzeummal szemben.

DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüsttróák, nerzkepek, új modellek!

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr! Kérem, olvassa el egy messze élő asszonynak sebtiben papírravetett gondolatait a M. U. L. egyik témájáról! Visszasírjuk a boldog, jó időket, a gondtalan életet s anyánk nyugodt korát emlegetjük. Aztán feltör a sóhaj, eszünkbe jut minden keserűség! De vajjon, komoly gondolataink sorába beiktattuk-e a tervet, javítani a helyzeten, amennyire csak asszonyi erőnkől telik? Ismerve asszonyok véleményét, az érvényesülés okvetlen fontosságáról, — hallgatnom kellett. — Ma, mikor mindenkinek mindenről megvan a maga *«tökéletes külön»*-véleménye, mikor testi és lelki kényelmének szolgáltatára egymaga alkot magának erkölcsi törvényeket a megtestesült modernség. — szabad-e tapasztalatokon érett életfelfogást nyilvánítani? Kíváncsi-e rá valaki? *«Ósdi és elvetendő, unalmas és felháborító ez a beképzeltég, másokat oktatni!»* — zengi a hölgy, kinek túlmagas volt a M. U. L. színvonala. Sok csillogást, fényt és pompát, de még sokkal több nyomorúságot, bajt és bánatot látok, ha csak rövid időre kimerészkedem. Borzasztó, amit átélek ilyenkor, mert nem foghatom meg a vérescsillogású, felgyémántozott kezét, hogy elvezessem égrekiáltó bűnének szomorú következményeire! Egymagam indulok útnak s az emlékezősek ilyen gyűjteményével térek meg: — Kedves, elegáns hölgy, rajta minden finom, izléses. Anyagi helyzetével gyönyörű párhuzamban áll költsége, — senki ellen nem vét fölösleges kiadásával. Itt minden rendjén volna, csak egyet nem vesd észre, mert a hasonló érzést nem ismeri, — hogy sokakban ébresztett elérhetetlen vágyakat bűvös csillogása, megbámult szépsége. — A másik, gazdag és divatos, anyagi fölényének tudatában csillogtatja a divat minden tobzódását magán és maga körül. Bizalmasan meg is jegyzí: *«Csak azért is, hadd irigyeljék!»* Így akár bosszút állni azokon az időkön, amikor még ő is sóvár szemekkel irigykedni velt kénytelen. — Aztán egy bájos dolgozó nő arcockájára emlékszem. Nemes törekvésekkel, ideális célokkal indul. Dolgozik éjjel-nappal, hogy megfelelhessen a hivatal s az otthon követelményeinek. Meny-

pehelykönnyű gyógycipők

Székelynél
IV. Múzeum-körút 39

Hölgyeim! Le a kötőtűvel!

Itt a XX. század szenezóciója, a szab.

„RAPID” kézikötő-készülék

Néhány óra alatt köthet magának pullovert, blúzát vagy ruhát — Kezelése egyszerű — Ára **P 20.** — Kérjen ismertetőt. — Forgalomba hozza: **Aurforgalmi Kft., V., Erzsébet-tér 4**

FÉRJÉNEK JÓ RUHÁVAL
tartós örömet szerez
Szabó Adorján
A művészvilág kedvelt úrszabójá
VII., Erzsébet-körút 5. Telefon: 14-33-70

Női angol és sport-cipők
Legszébb és legjobb kivitelben, olcsó árban
TURÁN
sportcipő üzem
Budapest, VI.
Podmaniczky-u 49
Telefon: 1-223-53
Szakszerű javítások

A Teréz-körút 6. szám alatt
Magyar
Uriasszonyok
Lapja
Kézimunkaboltja
feltűnést keltő
NEONFÉNY
reklámbereendezését
Zwack J. és Társai

neonfény
reklámvállalata
készítette

IX., Soroksári-út 26
Telefon: 1-462-77

Díjmentes tervek, ajánlatok és szaktanácsok

Nagyméltóságos
Méltóságos
Nagyságos

Asszonyom

A világhírű „EUGENE” gép itt van, mellyel 25.— pengő helyett

15.-pengőért

készítjük a tartós ondulást

(őszesen előtt április 15-ig
Még 14 más géppunkkal 6. — és 8 — P

BARTOS hölgyfodrász

Calvin-tér 9. szám. Ráday ucca sarok. T. 1-851-36

AZ UJVALÓ FŰZŐ

jó alakot,
egészséget,
hajlékonyságot biztosít

FENYŐNÉ FŰZŐSZALONJA

V., Lipót-körút 9, II. em. (Telefon 326-0-83) minden árban és minden minőségben készít mérték után fűző-, gyógyfűző- és melltartó-különlegességeket.

Külföldi modelljeim megtekinthetők!

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselőt:
Teréz-körút 40—42/a

**Kirívóan fehér fogak
AUTOMENTH**

csodásan habzó száraz fogkrémmel vannak ápolva. Aki még nem használja vegezen azonnal. Sok pénzt takarít meg, mert roppant kiadós. Mindenütt kapható. Forgalmazza hozzá: Mihály Ottó, Budapest, VI., Podmaniczky-utca 45.

nyi új erőt méríthetne jobb társaságban töltött órák felüldülésében! Ehelyett könyveci között sápad szobáskájában, vagy járatlan utcákon száll rá a kivételtség érzése, vagy kávéházak kékfűstje a feledtető. Miért? Mert nincsenek ézbontó tolettjei, versenyképes komplett divatfelserelési. Hát a hazuról gyenge kis erkölcsi alappal életbe indulni kényeszerült szegény kislányok, hogy kerülnek a fény varázsától csalatva a csúnya fertőbbe, csak azért, mert nem maradhatnak *Hamupipőkének*, mikor mindenki olyan modernül szép és divatos?! A kisasszony, a szobalány, de még a mindenes is felkinyugalmát veszve, hibáján kívül válik ellenségé, mikor látja, hogy nem a munkamegosztás alapján szerződötték, — ő ráutaltsága miatt szolgálója lett egy semmittevő, a divat szeszélyeitől örjőngő hölgynek! Borzasztó ez a bűn és fullasztó a nyomában támadt gyilkos fertő! Szabad felelőtlen kézzel kezelni a szegényt, könnyelmű példánkkal elégedetlenséget eltáni belé?! Úgy érzem, hogy a széjjelzüllött szociális viszonyokért az asszonyt is felelősségre vonja a gondviselő Isten! Akit magánál többnek érez, azt követni igyekszik az ember. A mai lányoknak alig van alkalmuk nagyszasszonyok nemes életmódját tisztelhetni s ennek fényénél szövegetni jövőjük becsületes kis tervét, — így a divat apostolnőnek életfelfogása lesz az ő hitvallásuk. Vágyak gyótrik, lemondások kedvét veszik, szeszélyek keserítik, irigylik a jobsorsúak életét. Milyen harcokat kell megvívnia szegénynek s eredményképen soha el nem múltó gyűlölet fejlődik benne a társadalom jobsorsú asszonyaival szemben. Innen már csak egy lépésnyire van a bosszúnál! Aki csak egyszer is látott, vagy halott kegyetlenkedésekben kéjelgő, forrongó asszonytömeget, az tudja, hogy hány ártatlan nőből lett gyilkos és hánynőből legyilkolt. Ez a bosszú nem az egyesek, hanem egész osztályok ellen irányul s ezt a gyűlöletet mégis az egyesek léha, könnyelmű életmódja termelte ki a szegény eltévedett lelkeiben... Mint a M. U. L. nagy családjának tagjai, őszin-

tén és bizalmasan próbáljuk megbeszélni, hogyan teremtsük meg otthonunkban a jópéldaadást, öltözködésünkben a tartós formákat, a nemes, tiszta egyszerűséget! Próbájunk úttörői lenni egy új, nemes úri divatnak, mely minden fölöslegestől irtózik, hiszen annak árán egy diergő kis árva meleg takaróhoz juthat. Az egyszerű osztály lányai pedig nemes példaadást látnak, melynek útján ők is, de mi is eljuthatunk a csöndes örömök nyugodt élvezetéhez! Természetesen erőt és kitartást kíván ennek a feladatnak elvégzése a mai kor jobb asszonyától, mert a divatok viharával szemben nagy ellenállókörre van szükség. Kérjük a jó Istent, segítsen minket egy új asszonytípus kialakításához s akkor kevesebb lesz az ideges fejjöres és ideges gyerekek, kevesebb az elégedetlen házi alkalmazottak, az állandóan fölörölt feszült hangulat a családokban is. Nagy elfoglaltságomban is szeretném visszhangképen eljuttatni szerény gondolataimat a M. U. Lapjában fejtegetett emelkedettebb törekvésekhez. A legszívélyesebb üdvözléssel.

Egy asszony a Kárpátokból.
Az Odol fogpép fertőtleníti és alaposan tisztítja, anélkül, hogy megtámadná a fogzománcát.

HELYI FOGYASZTÁS angol módszerrel
biztos, gyors.
Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi ház)

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetései díja 1 pengő 50 fillér. Jelíges hirdetésekre érkező levelek továbbítására hirdetés díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. Állást kereső hirdetések szavanként 10 fillér. A hirdetés díja előre beküldendő.

Jómelegelésű fiatal házaspár, aki németül is beszél, keres házfelügyelőset villában is. Leveleket „Megbízható” jelígre kiadóba kérek.

Vennék nagyobb gyümölcsöst házzal vagy gyümölcsösnek alkalmas nagyobb üres területet épülettel vagy anélkül a XI. vagy I. kerületben, esetleg Budapesttől 25–30 km távolságban közvetítők kizárásával. Ajánlatokat ármegjelöléssel „Orvos” jelígre kiadóba kérek.

Tíz és 12 éves gyermekeim mellé perferk francia kisasszonyt keresek a nyárra, lehetőleg zongoratanudással. Hertelendyné, Pacsa.

Megbízható, intelligens, jóérzésű leányt keresek 2 éves kislányom mellé, aki a háztartásban, főzésben is segít. Csak komoly, megbízható, egészséges, szorgalmas, minden tekintetben kifogástalan leányok jelentkezését kérem. Leveleket „Földbirtokos” jelígre kiadóba kérek.

Kis háztartásomban szükségem volna egy olyan jólelkű, minden tekintetben kifogástalan nőre, aki a gyermeknevelésben, főzésben, házimunkákban segítségemre lesz. Leveleket „Vidékre” jelígre kiadóba kérek.

Teljesen megbízható, háztartási munkákban gyakorlott jobb családból való leányt keresek, aki a gyermekeket szereti, szeretettel foglalkozik velük és minden háztelendőben segít. Leveleket „Gyógyseréz” jelígre kérek.

Ültessen nemesített málnát! Már a második nyáron terem! A legkisebb telken is van helye a málnának. pl. a kerítés mellett. Pár pengőért körülülthet egy telket. Termesztéséhez nem kell szakértelem. Knevet-óriásmálna, bötérmő, nagygyümölcsű, fűszeres ízű, élénkpiros színű, lédús. Gyökeres sarjak olesón kaphatók: Kucsera István, Erd. Parkváros.

Használt, de jó állapotban levő Singer-varrógépet vennék olesó árért. Leveleket „Varrógép” jelígre kiadóba kérek.

6 személyes kocka mintás
130×130 abrosz, 60×60
szalvetta pamutból **5.80**

6 személyes pamut damaszt
virágmintás, a fenti méretben **7.80**

Nagykovácsy
ÜZLETHÁZ

B. Kálmán. A kért dal szövegét legnagyobb sajnálatunkra, nem áll módunkban közölni, mivel a zenemű kiadója a közlést kifogásolja. Szív. üdv. Szerk.

A Solvolth-fogpép hatásos fegyver a fog legnagyobb ellensége, a fogók ellen 35 év óta kipróbált szer, orvosok ajánlják. **T. Judith.** Szívesen várunk bármeddig is ígérete teljesítésére. Csak akkor fogjon a másoláshoz, ha teljesen felszabadul kötelezettségei alól. A kért dalszöveget legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük, miután a közlés ellen egyik zeneműkiadó cég kifogást emelt. Szív. üdv. Szerk.

Lilly-szaloban olesón, szépen dolgozunk anyaggal együtt kedvező fizetési feltételek mellett. Úgyiszentén háznál, valamint vidéken is gyorsan, elsőrendűen, napi 10 óráig 5 pengőért. Párizsi rajzok után. József körút 52.

Földbirtokos úrnó keres Budán, Bözörményi úton kétszoba-hallos lakás földszinten vagy első emeleten. Esetleg úrnőnél egy szobát kibérelne. Leveleket „Földbirtokos” jelígre kiadóba kérek.

Mátravidéken lakó kedves olvasótársaim közül ki látta vendégül otthonában április hóban. Levégőváltozóra volna szükségem. Viszonzással a nyár folyamán szívesen látanám a Balaton mellett. Leveleket „Balaton mellett” jelígre kiadóba kérek.

Szerényigényű, lelkiismeretes, gyermekszerető fiatal leány elhelyezést keres úri családnál gyermekek mellé. Választ „Szöke” jelígre kiadóhivataltaliba kérek.

Dolgozó nő a nyári fűrdőszezonra kabintársnót keres. Leveleket „Dolgozó nő” jelígre kiadóba kérek.

Intelligens, nyugdíjas lakótársnót keresek újpesti villamban. Ajánlatokat „Nyugdíjas tanítónő” jelígre kiadóba kérek.

Óbudán, Római-fürdőben, III. ker., Dósa-utca 31. sz. alatti úri kúria, 4 nagyméretű szoba, fűrdőszoba, előszoba, hatalmas nyitott veranda, a szuterénben szoba-konyhás lakás, mosókonyha, pince és hozzá 300 négyzetű kert a legjobb fajgyümölcsökkel beültetve, május hó 1-re kiadó, esetleg eladó. Felvilágosítás és lap kiadóhivataltaliban.

Eladó olesón „Baby” browning igazolvánnyal, fali fegyvertartó, Jókai, Mikszáth, Herczeg, Remek-írók művei, Görzbinocli, „Nokit” vibrációs bármilyen vezetékre szerelhető készülék. Baross-tér 1. H. 10. délelőtt.

Készíti
Preiszné
fűzőszalonja
VII., Dohány-u. 16–18
Telefonszám: 13-51-91
Üzletben nem kapható

egybeszabott
harisnyatartós melltartó

Budai húlygek szives pártfogását kéri felsőruha, fehérenmészalon. Szakvizsgára előkészít. Kalocsay Mária, II., Medve-utca 17. Telefon: 36-68-69.

Zongorahangolás, javítás, harmóniumkészítés, javítás legújanyosabban. Sieber, Budapest, II. Török-utca 6. sz.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianinót. Telefon: 1-402-06. Fenylene, Erzsébet-körút 26.

Eladó családiház a Balatonnál. Gyenesdiáson. Háromszobás adomentes, déli fronton 2480 négyzetméter telek 70 gyümölcsfával. Csendes, por- és füstmentes, egészséges helyen. Erdőtől 1, Balatontól és Keszthelytől 2 és fél, Hévízfürdőtől 7 kilométerre. Ára P 3000.— és 1500 P bankhitelei átvétele. Fejér Kálmán, Gyenesdiás.

Zongorát vagy pianinót azonnal készpénzfizetéssel sürgősen vennék. Telefon: 1-395-03. Zongoraterem.

 Rövid fekete gyakorló zongora 200, külföldi 400, valódi Bösendorfer 600 P. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, tisztviselőknél előlegnélküli legeskeleyebb részlete, **Rákóczi-út ötven, zongoraterem, Erzsébet-körút** sarkán.

Cigányosan, kotta nélkül zongorázni leggyorsabban megtanulhat, II., Margit-körút 8., zongoratanítónőnél.

Szabás, varrás, tanítás, Emőd Tamásné nőruhaszalon, Lipót-körút 13. Telefon: 11-95-18.

Magyar és latinszak fiatal tanár gimnazisták korrepetálását vállalja. Leveleket „Tanár” jellegére kiadóba kérek.

Budapestre érkező úri családoknak kettő pengőért szállást adok. Főjegyzőné, Orczy út 40., I. 10.

Műstopolás. Molyragótt, szakadt, kiégett ruhát műbelsővel. Rózsa, IV., Váci-utca 21., V., Lipót-körút 24.

Pasztúra keresek intelligens házvezetőnőt, aki sajátkezelésű süt., főz. Gépíri is tudók előnyben. Vass Albertné, Mezőcsát, Borsod megye.

Csillárrúd egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kellemes kastélyszobák, zárt folyók, prima kőzet, olcsó penzió. Prospektus. Csillár-uduló, Mátraszőlös.

Budapestre érkező úri családoknak kellemes otthon nyújtok. Hajduné, ny. MAV főintéző neje, Erzsébet-körút 2. Emke-ház. Telefon: 1-329-00.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkisebb részlete. Tisztviselőkedvezmények. Fenylene zongoraterme, Erzsébet-körút huszonhat.

Kézimunkarajzaink ismertetése

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagyított vagy, szűrt sablonja és az összes hozzávaló anyagok a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkakolbójában, Budapest, VI., Teréz-körút 6. alatt szerezhetőek be. Mindenemű kézimunkakérdésben kézimunkakolbunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar

Levélcím: Budapest, VI., Teréz-körút 6.
TELEFONSZÁM: 12—13—19

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek

CIMLAP ELSŐ BELSŐ OLDALÁN. Oltárterítő. A Riselió és magas himnussal készített. A riselió részt fehérrel, a kalászkokat arany-sárgával, a leveleket zöld színnel hímeezzük. Előrajzolja 60 cm széles és 3 m hosszúságban egészen finom fehér lenvászonra P 20.—. Hímzéshez fehér hímzőpamutot használunk, melynek motringja 20 fillér, arany-sárga és zöld színben Mez meridián muliné, 1 motring ára 14 fillér. Szurt sablonja 60x100 cm. méretben P 3.—.

2. OLDALON tűll alátétes díszes futó. Ezen kézimunka nem tévesztendő össze a tűll rátétes kézimunkával. Készítési módja a következő: az előrajzolt batiztot vagy vásznat ráferreclük egy ugyanolyan nagyságú, közep-vastagságú tűllre és a rajz vonalai szerint hozzáslingeljük a tűllhöz, ha kész, a slingelés mellett pontosan kivágjuk a batiztot, vagy vásznat és így a tűll marad az alap. Nagyon könnyű kézimunka. Kapható előrajzolja, fehér sifon batiztra 60x170 cm. méretben a tűll alátéttel és 2 motring hímzőmóval együtt P 8.50. Szurtsablonja P 2.—. Megrendelhető teljesen készen is.

4. OLDALON leányosbába ágyterítő és függöny. Készítendő ekrű színi, középszálú tűllre, kockásmintájú tűll behúzással. A minta papíra előrajzolja 90x120 cm. folytatásos minta, melyről bármilyen méretű függöny vagy ágyterítő készíthető. A minta P 1.50. Színezése lehet halvány kék, sárga, vagy bármilyen szép halvány szín. Mez gyöngyfonál 5 dekás motring ára P 2.—. Hozzávaló tűll métere 360 cm. szélesben P 9. Megrendelhető teljesen készen is. Ár a megadott méret szerint.

4. OLDALON angolos terítéshez való terítés-kék. Angol maderával készítették, fehér színben. Az ovális mérete 40x60 cm. A kerek mérete 30x30 cm. A pohárkendő mérete 20x20 cm. Kapható előrajzolja 1 darab ovális, 4 darab 30x30-as és 4 darab 20x20-as finom aranyeszkor pamutvászonra előnyomatolt terítéskék összesen P 4.80. Szurt sablonja a három méretnek P 1.80. Teljesen készen, géppel hímve, a 9 darab P 18.

4. OLDALON angolos terítéshez tálcaterítőnk.

Fehér, aprózemű aida kanavára keresztöltésű színes gyöngyfonállal készítették. A szelcit saját anyagból rojtjuk ki és ezzel fejezzük be. Hozzávaló kanava kapható 170 cm szélességben, ára méterenként P 6.80. Egy leszámolható mintalap hozzá P 1.—.

5. OLDALON kendervászon kertli terítő. Keresztöltéssel és egyszerű egyöltéses (milflur) himnussal készítették. Az elszórt búzavirágok kék és sárgával, a margaréta fehérrel, kalászkok sárgával, pipacsok piros színnel hímeeztek. Előrajzolja homokszín kendervászonra 120x120 cm méretben P 7.—. Rendelésnél színezési mintát mellékelünk. A terítő befejezéséhez Indanthren pamutszalagot használunk, belső körnek pirost, külső körnek kékét. Méterszámra kapható, métere 36 fillér. A terítő előrajzolja egy csokor és 3 búzavirág, kihímve és a többi virághoz szükséges összes hímzőanyaggal együtt P 14.—. Szurtsablonja P 1.60.

6. OLDALON tűllbehúzásos sztórfüggöny csipkeszóval szárnyakkal. Középszálú ekrűszini tűllre készítették, melyhez 3-as számú Mez gyöngyfonalat használunk a behúzáshoz. Kapható előrajzolja 170x280 cm méretben. Ára hat virág és a tűllbehúzás elkészítése P 16.00. A befejezésül 15 cm széles rojtot teszünk rá, melynek ára méterenként P 1.36. Ezen sztórfüggöny megrendelhető bármely más méretben is. A csipkeszóval szárnyfüggönyhöz legelősebb árban nagy választékban kapható.

7. OLDALON tűllbehúzásos sztórfüggöny. Középszálú ekrű tűllből 220x280 cm méretben. Előrajzolja P 20.—. Hímzéséhez 3-as számú Mez gyöngyfonalat használunk, befejezésül 25 cm széles rojtot teszünk rá. Szurtsablonja P 3.—. Készén is megrendelhető.

8. OLDALON díszágyhuzat. Színes Aranyeszkor pamutvászonból, az angol szél és a rátét fehér színből készítették. Előrajzolja a nagy párna a hozzávaló fehér szél- és rátét-annyal együtt két, laksz, zöld és lila színben P 6.—. Kis párna P 3.—. Paplanlepedő árát a méret közlése után adjuk meg. Szurtsablonja P 1.60. A színes aranyeszkor pamutvászon színtartó Indanthren-festés.

12. OLDALON vászonfüggöny. Krémzsinű fél-lenvászonból készítették színes gyöngyfonállal hímve. Kapható előrajzolja egy ablakra két szárny és 1 draperia. A szárnyak mérete 50x300 cm, draperia mérete 70x160 cm. Ára P 20.—. Szurtsablonja P 4.—. Készíthető bármely más méretben is.

15. OLDALON magyaros szivalkó párna. Krémzsinű fél-lenvászonra lapus himnussal készítették. A virágok piros közep fehér széllel, a levelek zölddel, a párna szelén körbehaladó hullámformán feketével, a cakkos rész pirossal, a felírás feketével készítették. Előrajzolja hátlappal együtt hozzávaló színezett mintalappal P 3.50. Hímzéséhez 5-ös számú Mez gyöngyfonalat használunk, amelynek motringja 38 fillér. Teljesen készen, kitöltve P 20.—. Szurtsablonja P 1.20.

16. OLDALON madeira ágynemű. Fehér Aranyeszkor pamutvászonból. Előrajzolja, varrás nélkül, nagy párna ára P 3.90. Kis párna P 2.10. Paplanlepedő árát a méret közlése után adjuk meg. Szurtsablonja egy sarok és egy folytatás monogrammal együtt 80 fillér. Teljesen készen megvárva, géppel hímve, kitöltve, nagy párna P 8.90, kis párna P 4. oldalas P 6.—.

17. OLDALON ovális terítő. Az angol madeirás előrajzolja Aranyeszkor pamutvászonra 40x60 cm méretben P 1.20. Szurtsablonja 60 fillér. Teljesen készen, géppel hímve P 6.—. A melléte lévő madeira himnussal, széle tűllatétellel fehér sifonbatiztra előrajzolja, tűllrel együtt P 2.—. Szurtsablonja 80 fillér.

CIMLAP HÁTSÓ BELSŐ OLDALÁN köztűll fűzőszalpa, finom Rozsda zefírfonálból, dupa szállal készítették. Alsó része sima kötés deréktól fellel 2 sima, 2 fordított. Hozzávaló anyag kb. 20 deká, ára P 5.20. Készíthető bármilyen színben. Ha a ruhákra kész, a madár mintát keresztöltéssel rádojgok. Egy kis darab penlop kongrét ráferreclünk a ruhára és azon keresztül rászámolva varjuk a mintát. Ha kész, a penlop szárait kihűzgáljuk a himzés alól. Ezen kis himzést akár gyöngyfonállal, akár moulinével készíthetjük. Rendelésnél színezési mintát és kötési leírást adunk.

ÁRAJÁNLAT

Gitter függönszóval, 180 cm széles, métere	P 4.90
Csipkeszóval, 360 cm széles, métere Tusszor, fehér és ekrű függönynek, 150 cm széles, métere	P 9.60
Indanthren függönyanyag, 150 cm széles, métere	P 5.60
Csipkeszóval, szép mintákban, 300 cm széles, métere	P 3.90
Gyermekkosztakáró és párna, fehér, kék, laksz pikéből, rátét géphimnussal, a 2 drb ára	P 6.40
Ugyanez előrajzolja, a 2 drb ára	P 16.50
Gyermek-előke pikéből, rátét géphimnussal, szép mintával, darabja	P 8.60
Pólyapárna készen, kék, rózsaszín	P 1.50

és fehér színben, rátét géphimnussal, darabja	P 18.50
Ugyanez előrajzolja, darabja	P 9.80
Lavable-zsebkendő, szép színekben, ú. m. kék, sárga, fehér és rózsaszín alapon, apró virágmintákkal. Előfizetőink részére kedvezményes árban, darabja	P 1.80
Aranyeszkor pamutvászon ágyneműnek, kelengyének, fehér színben, 80 cm széles, métere	P 1.50
színesben, 80 cm széles, métere	P 1.92
Baby-ingecske készen, fehér vagy színes, géppel hímve, a legszebb kivételben, rátét munkával, darabja	P 2.45—2.90

Festett penlop-párna, darabja	P 1.20
Festett penloppárna, összes hímző-annyal, darabja	P 4.50
Opál batiztból előrajzolt zsúrterítő, 4 szalvettával, ára	P 4.90
Ugyanez kézzel hímve	P 15.—
MUL gyöngyfonál-függöny és terítő horgoláshoz, 5 dekás motring ára P —.60	

Gobelinképek és szőnyegek festve, nagy választékban. Kérjük igen tisztelt előfizetőinket, ha a Mezőgazdasági Vásárra feljönnek, látogassák meg a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkakolbóját. Minden vételkötelezettség nélkül bemutatjuk modelljeinket.

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovara

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapja szerkesztőségje

*Bálint
Ágnesnek*

Te írtad a Fánni-tündért,
Meg a szép meséket,
Kispajtásaink nevében
Ölelünk most Téged.
Te vagy a mi büszkeségünk,
Mesélni itt kezdted,
Mosolyt esaltál az arcunkra,
S meg is könnyeztetted.
Fényképedre sok pajtással
Régesrég kíváncsi —
Eta néni csókol Téged,
S ölel Elek bácsi.

BÁLINT ÁGNES

szakállát egy bokor sűrűjéből kiszabadítottam. Akkor aztán visszajizethetem édesanyám fáradtságát.

A királynő nagy örömmel fogadták, mert remélték, hogy ő meg fogja találni. Nagyon sokan próbálkoztak, de sikertelenül. Jánoska, a szemüvegét nem is említette, csak ment az inassal a kincseskamrába.

Néhány percnyi keresés után tényleg megtalálta. Egy ici-pici csillogó-ragyogó kereszt volt rajta, melyet szabad szemmel nem lehetett látni. Elvitte a királykisasszonynak, aki megcsókolta és egy óra leforgása alatt meggyógyult.

A király magához hívatta Jánuskát és megkérdezte, mit kíván?

— Felséges Uram, királyom, én csak azt kívánom, hogy édesanyámnak adjon anynyit, hogy holta napjáig gond nélkül élhessen belőle.

A király teljesítette Jánoska kérését. Az édesanya pedig könnyek között köszönte meg fiának, hogy megmentette a gondtól és nélkülözéstől. De a fiú így szólt:

— Édesanyám, ne köszönjön meg nekem semmit. Én csak fiúi kötelességemet teljesítettem.

A csodás arany

Irta: Miklós Boriska, kis munkatársunk
(Szob)

Élt egyszer egy nagyon szegény özvegyasszony. Egyetlen fiacskája volt, Jánoska. Kevés volt a nyugdíj, azért szűkösen éldegéltek. De a kisfiú soha nem felejtette el édesanyja születés- vagy nevenapját. Ha mást nem tudott, egy csokor virágot mindig hozott neki. És ilyenkor mindig megígérte, hogy szívesen vissza fogja fizetni minden jószágát.

Történt egyszer, hogy a királynak egyetlen leánykája megbetegedett. Azt mondta, hogy csak akkor fog meggyógyulni, ha kincseskamrájából elhozzák neki azt az aranyat, melyet keresztajándékkul tündérkeresztanyjától kapott. Ha azt megcsókolja, menten meg fog gyógyulni. Igen ám, de annyira hasonlított a többi aranyhoz, hogy csak valami különös szemüveggel lehetett megkülönböztetni. A király kidoboltatta tehát, hogy aki elő tudja venni a többi arany közül az igazi aranyat, annak kívánságát teljesíti.

Mikor Jánoska ezt meghallotta, így szólt: — Édesanyám, megpróbálom, hátha meg tudom találni a királykisasszony aranyát. Van nekem egy régi szemüvegem, melyet egy manótól kaptam ajándékba, mikor

Két kis kölyök

Irta: Vass Mátyás, kis munkatársunk
(Beregrákos.)

Egy napon az utcán
Két kis huncut kölyök
Épp az iskolánál
Majd összeütközött.
Mind a kettőt szülei
Iskolába küldték,
De ők nem akartak menni
És ezért megverték,
Amint összejöttek.
Együtt mentek mindig
Lassan beszélgetve,
Egész az ajtóig.
Ekkor vették észre,
Hogy ők már elkéstek.
Álltak az ajtónál,
Mert bemenni féltek,
Ha nem féltek volna,
Úgy bementek volna
S akkor ez a kis vers
Tovább tartott volna.

KIS PAJTÁSAINK FÉNYKÉPEI

SZÜCS SZABÓ ILYKE (Ostende)

Kacagjatok, gyerekek!

KERÜLŐ ÚTON

Gyerek: *Úgy-e, mama, sokba került a kínai váza?*

Anya: *Bizony, fiam! Nagyon becsaptak vele. Rá se tudok nézni.*

Gyerek: *Akkor örüljön.*

Anya: *Miért?*

Gyerek: *Mert eltörtem.*

A JÓ TANULÓ.

Pista: *Mondd csak, Laci, miért hagyod már abba a tanulást? Hiszen még nem tudod a leckédet.*

Laci: *Éppen azért!*

JÓL SEJTETTE.

BÁCSI: *Ejnye, de rossz fú vagy! Ilyen magaviselettel akár ki is csaphatnak az iskolából.*

GYEREK: *De hiszen engem már kicsaptak.*

BÁCSI: *Nem megmondtam?*

JÓ MENTSÉG.

MISI: *Mondd, Tibi, szoktál te ötöst kapni?*

TIBI: *Igen, de csak ha rosszul felelek.*

BEFÖTTES ÜVEGEK.

ANYA: *Mondd csak, Jancsi, nem dézs-máltad meg a távollétem alatt a beföttes üvegeket?*

GYEREK: *Nem én, anyukám!*

ANYA: *Biztos?*

GYEREK: *Egész biztos, mert sehogy se tudtam a spejzajtót kinyitni.*

PAPIRÜZLETBEN.

BOLTOS: *Fejsvonalzót akarsz?*

GYEREK: *Igen, de olyat tessék adni, ami nem törik el egykönnyen a barátaim hátán.*

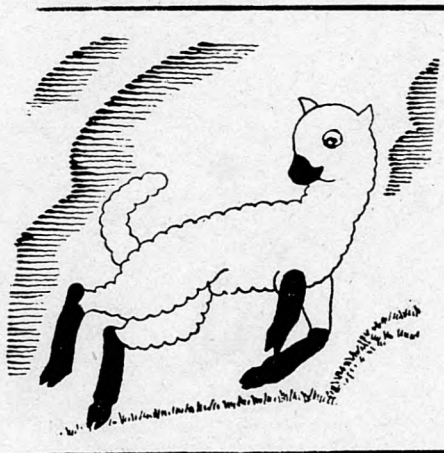
A HANYAG DIÁK ÖRÖME.

PISTA: *Mit látnak a szemeim? Te úgy örülsz, hogy majd kibujsz a bőrödből. Miért?*

FERI: *Na hallod! Nem készültem a leckére.*

PISTA: *Micsoda? És azért vagy olyan jókedvű?*

FERI: *Igen, mert nem kérdezett ki a tanító bácsi.*

Fánni, a modern tündér.

Regény * Írta és rajzolta: Bálint Ágnes.

9.

Két rosszesont esete a Kos-csillaggal...

A Hold nagysága spájza mellett a ritka sztratoszféra-levegő sem ártott meg a két cimborának. Sőt! Sün majdnem naponta betoldott a nadrágjába s Fánnin is csaknem elrepedt a csillagos szobalányruha, amit a hálás Hold nagysága csináltatott számára.

Csak úgy sugárzott le róluk a jólét, mikor vasárnap délután a Luna-Parkba mentek. A zsebük pláne kidagadt a sok csillagtallértól, mert noha megfizette Hold nagysága a jegyüket, biztonság kedvéért a gyűrűkkel kereskedő Szaturnusznál elzálogosították a lámpáról leszedett gyémántköveket. Sün stanicliszámra vitte magával a csillagport, ami odafent aprópneknak számít.

Legislegelőször befizettek a Szivárványra. Ez egy óriási ív volt, amire hét, különböző színű mozgólépcső vitt fel. Fánni rögtön a lilára állt, míg Sün Péter a zöld lépcsőt választotta. Haj, de kedvére volt ez a modern tündérnek! Kalifornia óta most látott újra mozgólépcsőt. De ez a lépcső csak a Szivárvány feléig vitte

fel őket, mert a Szivárvány másik fele rödlipályának volt berendezve és hétféle színű filcdarabkákon lehetett lecsúszni róla.

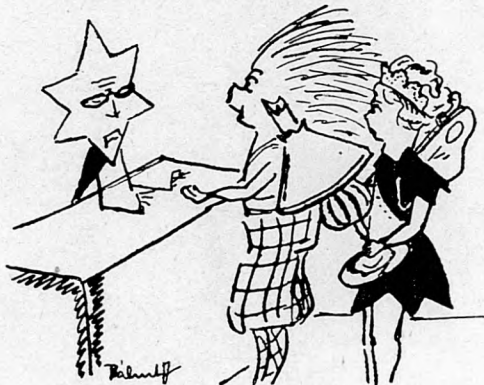
Sün akkorákat rikoltott, hogy az állatkerti Oroszlán-csillag ijedtében elbődült tőle.

De a ringlispil sem volt utolsó! Egy csavargásban elfáradt üstökös járt itt körbe-körbe s a csóvjára tarkára festett hintalovak, zsiráfok és elefántok voltak felakasztva és tíz meteor-pitykéért akár melyikre felszállhattak a csillagok. Fánni büszkén feszelt egy elefánt hátán, Sün pedig egy zsiráf nyakára kapaszkodott. Az üstökös tiszser megcsóválta a csóvját s akkor lecsengetett. Fánninak anynyira tetszett a móka, hogy újra beváltakozott.

Innét a tréfás Vízöntő bódéjába mentek. Igaz, hogy egy marék csillagport kellett a heccért leszurkolni. Egy kerék kis tavacskát találtak itten, amin apró csónokok himbálództak. Két személy fért el egy-egy ilyen ladikban, s mikor átveztek egy mókás hidacska alatt, váratlanul egy lavór vízzel mindenkit nyakonöntött a Vízöntő.

Sün Péternek kedve szottyant a Mérlegbe is beszállni. Furfangos egy szerkezet volt ez! Egy óriási mérlegállványról nagy köteleken két mérlegtányér lógott, négyen-öten is belefértek egybe. S ekkor csengő berregett, mire a tányérok megperdültek és eszeveszeten mindaddig forogtak, míg a bennüök ki nem fordultak belőle.

A Mérleg mellett a Nyilas csillag tréfás céllövésze is úri mulatság volt. Mikor Sün már minden pénzt ellövődözte és még semmit sem nyert, kiszedegette a saját lüskéit s ezzel a svindlivel nyomban lelőtt egy kis cserépmalacot. Kevés szebb pillanatra emlékezett vissza, mint ez! Hogy neki egy saját takarékperselye lehet! Úgy érezte, hogy ez a pillanat kárpótolta mindama borzalmakért, melyeket a Villám Pista motorján, az ócska

A Szaturnusznál elzálogosították a lámpáról leszedett drágaköveket

lámpaernyőbe kapaszkodva végigszenvedett...

Hát még, mikor egyenkint belepotyogatta a Kaszás csillag szűrőfoltozásáért kapott csillagtallérokat! Fánni is melléje kuporgott és a malacka hátán hasított résbe ő is beletette a héttalléros hetibérért.

Egészen nekidíamodva ültek fel a Bakteriőrre, ami két piculáért átvitte őket az állatkertbe. Megnézték a Skorpió csillagot, az Oroszlánt, a Zsiráfot, Egyszarvút, Dellint, a nagy Sast és a Holló csillagot. A Nagymedve előtt egy kivénült csillag medveledelt árult s Fánni úgy benne volt a költekezésben, hogy két staniclival is vásárolt tőle. A Kismedve két lábra állt és két mellső lábát ütögetve kérte az eledelt. A szomszéd ketrecből a Kos csillag is kiszagolgatott s úgy meglepett Sünnek, hogy Fánni medveledelével ő akarta most az adakozót játszani. Odaállt szépen a ketrec elé, de szerencsétlenségére a Hold nagysága kosztján oly szépen megerősödött lüskéivel úgy megszurkálta a Kos orrát, hogy az dühöngve, bömbölvé kitört a ketrecéből.

Micsoda sikoltozás volt most a ligetben! Menekült kiki, ahogy tudott, a csillagok felmásztak a Luna-Park fáira s a mutatványosbódék elől fejvesztve menekültek a kikiáltók. De a Kos csak Fánnit és Sünt üldözte. Repült, rohant a két cimborára s a vad menekülési vágyban feldöntötte az Orion-téri közlekedési rendőrt, dobogóstól együtt. A tejúton beagázoltak a tejjel teli kannák közé, patakokban

Megnézték az Oroszláncsillagot

folyt a tej, de a Kos dühét semmi sem csillapította. Csak üzte, hajtotta a két cimborát, fel a Sarkcsillagig, aki erre a rettenetes látványra még az örökös kötetést is kiejtette kezéből.

A Kos egyenesen a gesztenyesütő kályhának terelte a menekülőket és zsupsz, már fel is borult a kályha, gurult a parázs és a gesztenye s a bőszi állat már csak egy méterrel volt Sün Péter kockás bugyogójától... Es most...

Most sem tudott Sün Péter Pál a torkosságán uralkodni.

Sün Péter lehajolt a forró gesztenyéért

Névnapra

Kívánságaimat

Jó postára tettem

Illatos virágok

Kelyhébe helyeztem.

Csókommal zártam le,

Meg is simogattam,

Csokorba kötöttem

A kezedbe adtam.

Helyettem mondják el

A sok jót és szépet,

Amit meleg szívből

Kívánok én néked.

Egri Rózsi

Még ebben a nagy szorongatásban is lehajolt egy forró gesztenyéért s e pillanatban a Kos akkorát öklelt rajta, hogy ezuttal Sün még a Nyilas csillag bódéjában kilótt nyílnál is sebesebben repült lefelé a Sarkról...

Fánni rémülten hajolt le az ég pereméről, hogy utána nézzen eltűnt barátjának, s a Kos csillagot úgy meghatotta ez a gyöngédség, hogy Fánnit is nyomban szeretett pajtása után menesztette...

(Folgytatom)

149. német nyelvlecke

Tegyünk most egy kis utazást,
Fahrt a neve németül,
Jókedvű lesz, ki a zöldbe:
A *Grüne*-be kikerül.

Üljünk fel a villamosra:
Strassenbahn ennek neve,
Siessünk, hogy a vasut: *Bahn*
Ne legyen nagyon tele.

Megváltjuk a menetjegyet:
A *Fahrkarté*-t, kis pajtás,
Jön a kalauz: a *Schaffner*,
Ha itt van az indulás.

1. *die Fahrt* (olvasd: di fárt) az utazás
2. *das Grüne* (olvasd: dasz grüne) a zöld, a szabad természetben
3. *die Strassenbahn* (olvasd: di strasznbán) a villamos
4. *die Bahn* (olvasd: di bán) a vasút
5. *die Fahrkarte* (olvasd: di fárkarte) a menetjegy
6. *der Schaffner* (olvasd: der saffner) a kalauz.

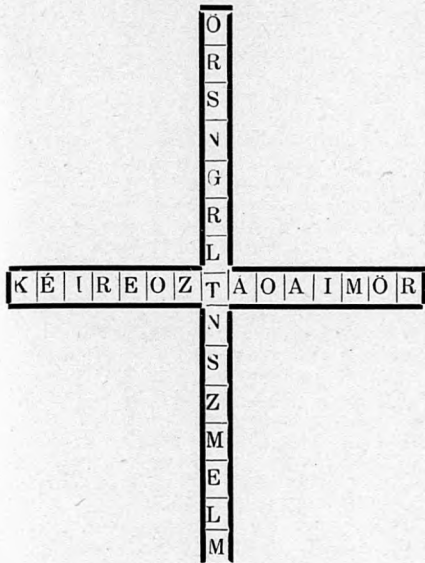

F E J T Ö R Ó

1.

Szélmalomrejtvény.

Beküldte: Nagy Ottó, kis munkatársunk
(Kiskúndorozsma)

(A szélmalomrejtvény egy közmondást fejez ki)

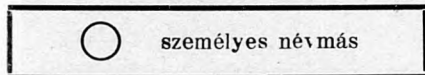
2.

Beküldte: Krammer Bucó, kis munkatársunk
(Budapest)

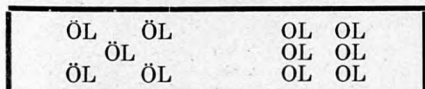
3.

Beküldte: Bakó Aurél, kis munkatársunk
(Gyöngyös)

4.

Beküldte: Hám Jenő, kis munkatársunk
(Budapest)

5.

Beküldte: Simonyi Ervin, kis munkatársunk
(Budapest)

Megfejtési határidő: április 10.

A megfejtés eredményét a május 1-i számban közöljük.

A helyesen megfejtők között az alábbi szép jutalmakat sorsoljuk ki:

1. díj a Cadeau Csokoládégyár Rt. (Budapest, VI., Izabella-u. 88.) ¼ kg-os bonbon-ajándéka.

2-től 5. díjak: a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6. sz.) tálcakendő-ajándéka, vagy képeskönyv.

Kisemberek Társasága (KET.)

A Kisemberek Társasága tagjai közé való felvételre jelentkeztek Fazekas Tiborc (Kecskemét), Vukovány Attila (Baja), Veress Gyöngyike és Csöpike (Kesztnyét), tannenriedi Kaunz János (Budapest), Bakonyi Éva (Veszprém), Aranyosi Margit (Bacs) lapunk kis olvasói, akiknek jelentkezését örömmel vettük és tagjaink sorába iktattuk. Új tagjainkat kérjük, hogy ki-ki a maga tehetsége szerint szolgálja ennek a kis lapnak érdekeit. Aki szép verset tud írni, az verset küldjön, aki mesét, vagy érdekes elbeszélést, az azzal legyen segítségünkre. aki rejtvényt tervezésben ügyes, annak ez legyen a kötelessége. Minden számban olvashatók, szorgalmas és tehetséges kis pajtlásaink írásait, őket tekintsétek követendő példának, például ti is, legujabb kis tagtársaink.

G y e r m e k p ó s t a

Lónyai Tihámér aranyos, kedves kis barátunk, nem mulaszthatjuk el, hogy meg ne dicsérjünk szorgalmadért. Találsz mindig időt a rejtvények megfejtésére is s ha egyszer nem érkezne be pontosan megfejtésed, nem tudnók mire vélni elmaradását. Köszönjük, kis barátunk, érdeklődésedet és szorgalmadat. Ne lankadjon buzgalmad, ha nem részesülhetsz mindig jutalomban, az nem jelenti azt, hogy munkád nem akarjuk megjutalmazni, hanem tudod, sorsolás útján nehezebb a szerencse kegyét elfogni. Mi tudjuk, hogy ki vagy te nekünk. —

Bakonyi Éva, édes gyermekek, levélkédnek szívből örültem. Meggyőződtem a rejtvénymegfejtésed helyességéről s ez a tény tárgyalánna tette azt a kérdést, hogy „tanítalak meg a rejtvények megfejtésére“, mert a megfejtések kivétel nélkül helyesek. Azt az ígéretet, hogy „jó és szófogadó tanítvány“-om leszel, boldogan fogadom és ha szükségem lesz az én segítségemre, bármikor írhatok, mert én is ígérem, hogy azonnal segítségére leszek. A KET tagjai közé téged is felvesszünk, kicsi Évikénk. Most tehát segíthetsz nekünk. — **Szakály Miklós**, kedves kis barátunk, mesédet olyan jónak találtuk, hogy örömmel fogjuk megjelentetni. Ne feledd el azonban, hogy hozzád hasonlóan sok szorgalmas kis olvasónk van, akik szintén küldenek be meséket. A kiválasztott legjobb írásokat azután a beérkezés sorrendjében közöljük, hogy a megelőzés sérelme senkit ne érjen. A rejtvény megfejtésért kapott képeskönyv megőrzésére tett ígéreted nagyon kedves. Bizonyára örömet fogsz szerezni vele annak, akire most gondolsz. Sajnos, ebben a távoli örömben mi már nem vehetünk részt, de ez nem csökkentti azt az örömet, amit kedves tereddlel szerezni akartál nekünk, édes kis barátunk. — **Tuka Magdi**, felgyógyulásom után értesültem, hogy kényszerű távollétem alatt kerestél a szerkesztőségben. Nagyon sajnáltam, nem találhatlak s hiába fáradtatok be, kedves anyuskáddal együtt. Szomorúan olvastam, hogy Magdikám, te is betegeskedel. Míg teljesen egészséges nem leszel, ne is menj iskolába, mert otthon is pótolhatod a leckéket és így gyorsabban gyógyulsz fel. Imámba foglallak téged is, szegény kicsikém s hiszem, hogy a jó Istenke meghallgatja kéresem és meggyógyít téged, drágaságom. Anyuskádnak légy jó, szófogadó kisleánya s meglátod menyivel hamarabb meggyógyulsz. — **Jáger Sári**, kedves és megható, hogy magad is belátod, kedves Sárrikám, hogy a rejtvényed könnyű voltánál fogva nem alkalmas a megjelentetésre. Beismeréssel bizonyítottad be, hogy okos kislány vagy és azon leszel, hogy a legközelebbi alkalommal komolyabb rejtvényeket tervezz. — **Aranyosi Margit**, író, drágám, hogy régóta olvasója vagy ennek a kis lapnak s annyira megszeretted, hogy szorosabb kapcsolatba szeretnél jutni azáltal, hogy a KET tagjai sorába akarsz tartozni. Ezt a kívánságodat, mint a megfelelő rovatban olvashatod, örömmel teljesítettük, mert mi is méltónak és érdemesnek találtunk arra, hogy tagjaink közé tartozzál. Isten hozott. — **Berrár Jolán**, Lantos Géza

bácsi, ki lapunk olvasója, elküldte költeményed, hogy azt, ha megfelelőnek találjuk, jelentessük meg ebben a kis lapban. Kedves Jolánka, versed, tekintve tizenéves korodat, meglepően komoly gondolatokat tartalmaz, de mi mégsem hozhatjuk, mert Petőfi után ezzel a címmel költő még nem írt lángolóbb, izzóbb érzéstől átítatott verset, el sem képzelhető, hogy egy tizenéves gyerek lelkében az ő gondolataihoz hasonló gondolatok fel-lángolhatnának. Ne foglalkozz ily nehéz témákkal. Könnyebben biztosan sikert érhetsz el. — **Pásztor Edith**, kis szívem, rejtvényed bekerült a sorsolándók közé, azonban most még nem kedvezett neked a szerencse. Azért mégse szomorkodj, ne veszítsd el lürelmedet, még léged is megajándékozhat a szerencse egy doboz csokoládéval, vagy egy szép kézimunkával. Ne hagyj magad, csak azértis fejtsd meg az összes rejtvényeket. A kitartás és reménység végül is győzni fog. — **Fettich Iduka, Lacika és Ferike**, meglepődve szemlélgettem a három kis levélíró írását s nem tudom, hogy melyiketeket is dícsérjelek meg előbb. Idukát, a pöttöm kis óvodistát, aki ennek dacára is már ír, sőt levelet ír. Vagy Ferikét, aki még csak az elemi iskola első osztályának a tanulója, de oly kifogástalan nyomtatott betűkből összcállított a levele, hogy elbámultunk rajta. Igaz, hogy a tanítónénitől kapott karszalag és a sok egyes méltó kiütetés, amihez mi szintén elismeréssel csatlakozunk. Lacikáról, aki csak egy osztállyal jár előbb, róla is elmondhatjuk, hogy úgy a levél megfogalmazása, mint írása szintén egyest érdemel. A KET tagjai közé titeket is szeretettel felvesszünk, előbb azonban valamilyen kis munkátokat (vers, vagy elbeszélés) küldjétek be, hogy munkatársainknak fogadhatunk. Sok szeretettel üdvözlünk és köszöntünk, Iduka, Lacika és Ferike. — **Kedves kis olvasóink**, mindnyájatokat szeretettel ölel és csókol **Ela néni és Elek bácsi**.

Rejtvénymegfejtés

A február hó 10. számunkban közölt rejtvények helyes megfejtői közül sorsolás útján ajándékban részesültek: 1. Hegedüs László, Eger. 2. Szikla Piroska, Tófej. 3. Jurkovits Mária, Szombathely. 4. Borszékly Anikó és Tilda, Mátészalka. 5. Homonnay Ilus, Gyöngyös.

MAGYAR URIASSZONYYOK L PJA

Kézimunkaboltja
Budapest, Teréz-körút

Dr. Földes Miklósné

„JUNÓ”

Kozmetikai Laboratóriuma
BUDAPEST,
IV. ker., Károly király-út 24. sz.
Vidékieknek postai szétküldés.
Biztos hatású szépítőszerék.

Calderoni és Társa LÁTSZERÉSZEK

Látcsövek, szemüvegek,
orrcsiptetők. Fényképezési
készülékek és cikkek.
Barométerek és hőmérők.

TELEFON

1-811-48

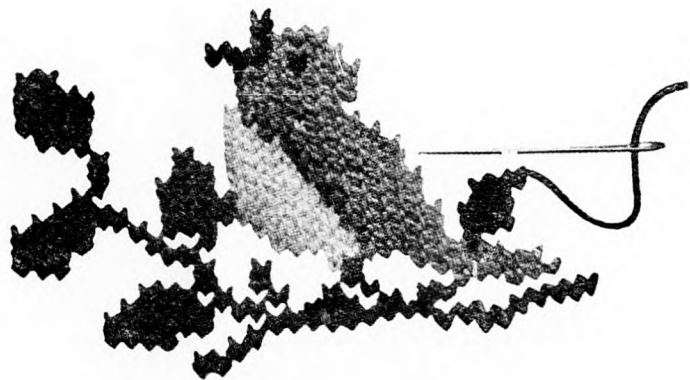
Budapest, V. ker.,
Vörösmarty-tér 1

Lapunk

1936. első és második félévi

bekötési táblája

darabonként **2 pengő** elő-
zetes beküldése ellenében
kiadóhivatalunkban kapható.

Kötött játékruha keresztöltéses madárka mintás
díszítéssel. Leírása a kézimunka rovatunkban

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

TAVASZI
RUHA
KABÁT ÉS
KOSZTÜM